

Archeologienota met uitgesteld onderzoek Neerpelt (St.-Huibrechtslille) – St. Hubertusstraat - Dorpsstraat

Verslag van de resultaten van het bureauonderzoek
2018F260

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

Rik van de Konijnenburg
Grauwe Torenwal 6/00/1
B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018
e-mail: rik@konijnenburg.com

Haast-rapport 2018-33/ wettelijk depot: D/2018/12654/33

Verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2018), Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat, verslag van de resultaten van het archeologisch bureauonderzoek, Haast-rapport 2018-33, D/2018/12654/33

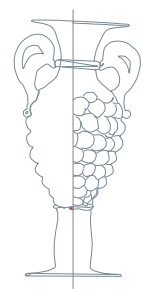
© 2018 HAAST bvba, *Grauwe Torenwal 6/00/1, B-3960 Bree*

Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)
Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2018/12654/33

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: Opname van het projectgebied orthofotomozaïek 2013-2015 © geopunt.be

Inhoud

1. Verslag van de resultaten van het bureauonderzoek

1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

1.1.2 Archeologische voorkennis

1.1.3 Onderzoeksopdracht

1.1.4 Werkwijze

1.2 Assessment rapport

1.2.1 De landschappelijke ligging van het onderzoeksgebied

1.2.2 Historische situering

1.2.3 Archeologische situering

1.2.4 Synthese

1.2.5 Samenvatting gespecialiseerd publiek

1.2.6 Samenvatting niet-gespecialiseerd publiek

Bibliografie

Figurenlijst

Bijlagen

1. Verslag van de resultaten van het bureauonderzoek

1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2018F260
Actoren	Rik van de Konijnenburg OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Neerpelt
Deelgemeente	Sint-Huibrechtslille
Site	St.-Hubertusstraat – Dorpsstraat
Kadastrale gegevens	Neerpelt, afd 3 St.-Huibrechtslille, sectie B, percelen 1116g, 1116d en 116b, 1116a, 1116c, 1116e, 1116f.
Oppervlakte onderzoeksgebied	9324,51m ²
Kadastraal percelenplan	Fig. 2
Topografische kaart	Fig. 4
Begindatum onderzoek	28/06/2018
Einddatum onderzoek	04/07/2018
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

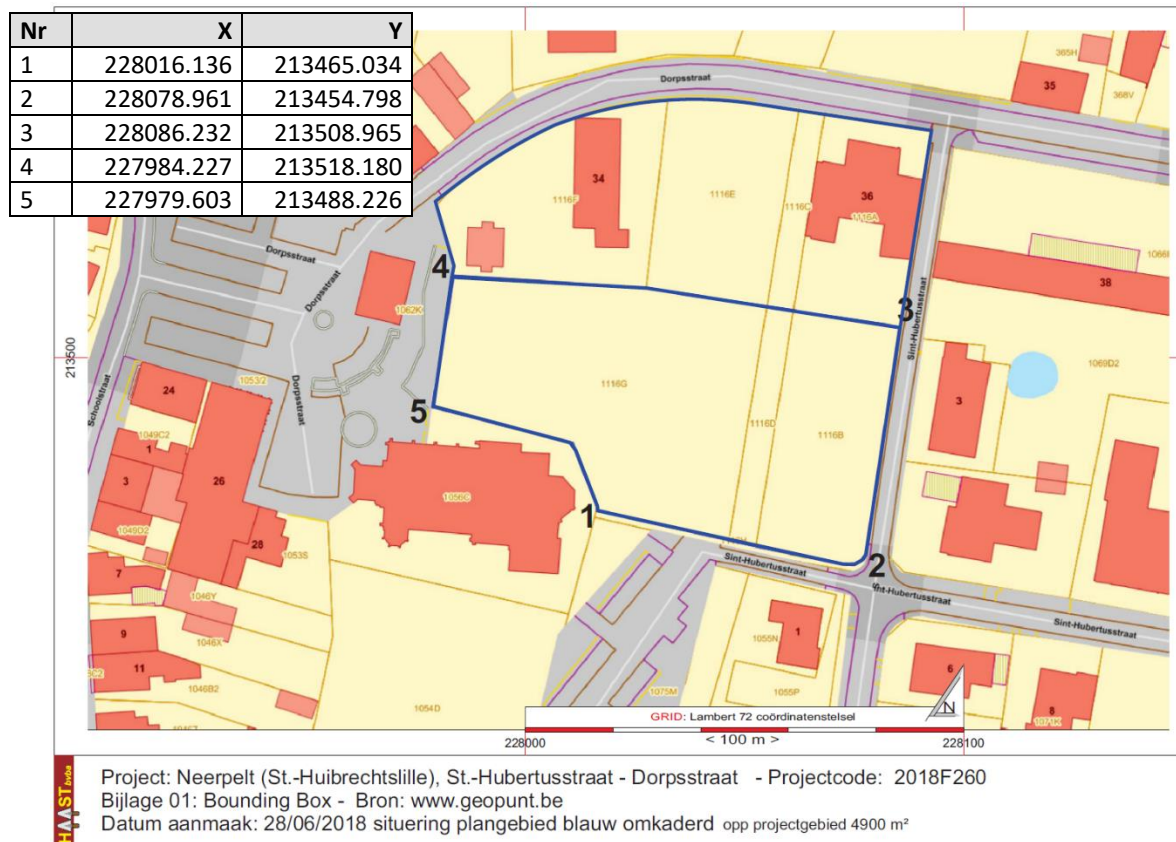

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale ligging: Het projectgebied is gekadastreerd als Neerpelt, afd 3 St.-Huibrechtslille, sectie B, percelen 1116g, 1116d en 116b, 1116a, 1116c, 1116e, 1116f. De totale oppervlakte bedraagt 9324,51m².

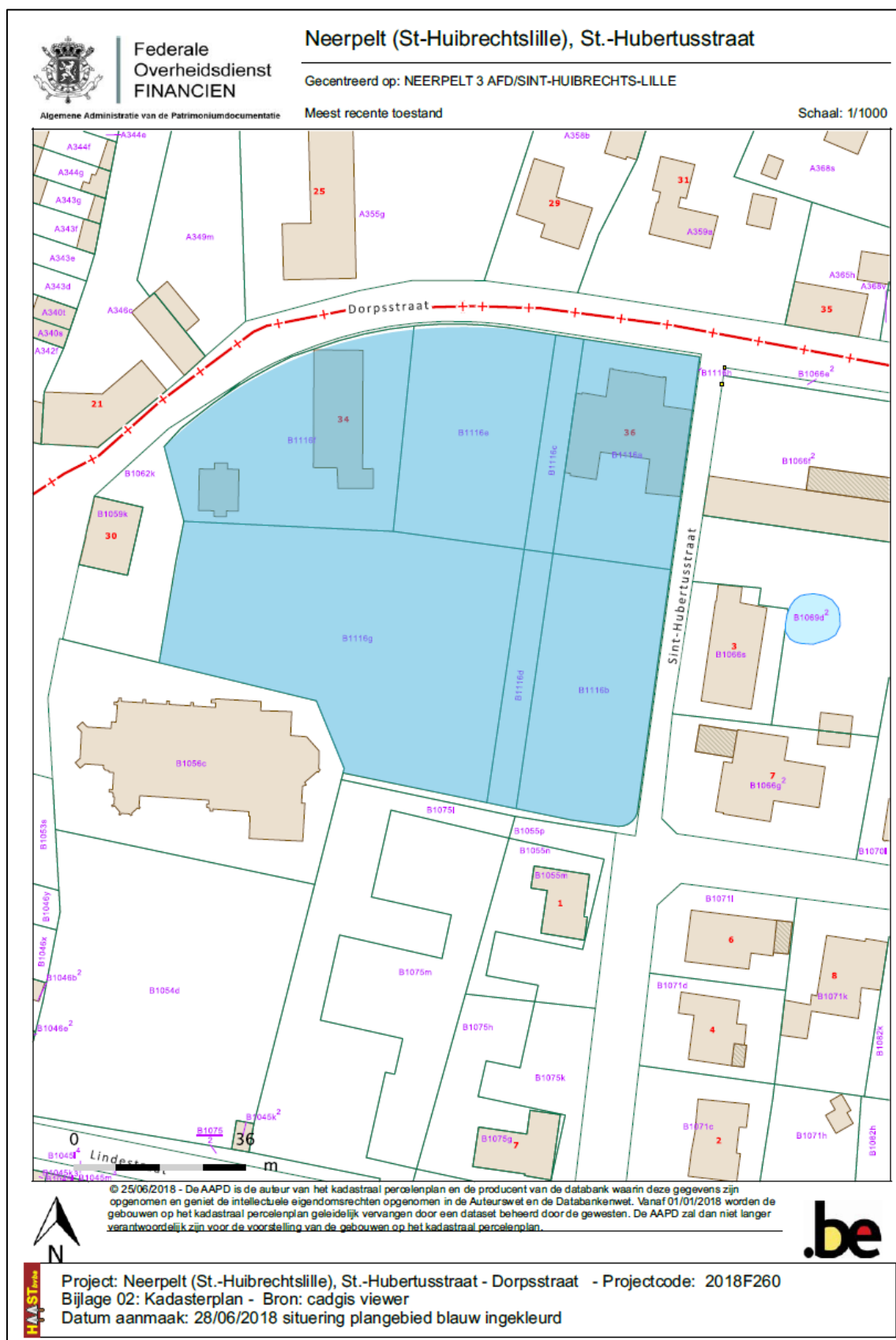

Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan, situatie 01/01/2018 (cadgis viewer grand public)

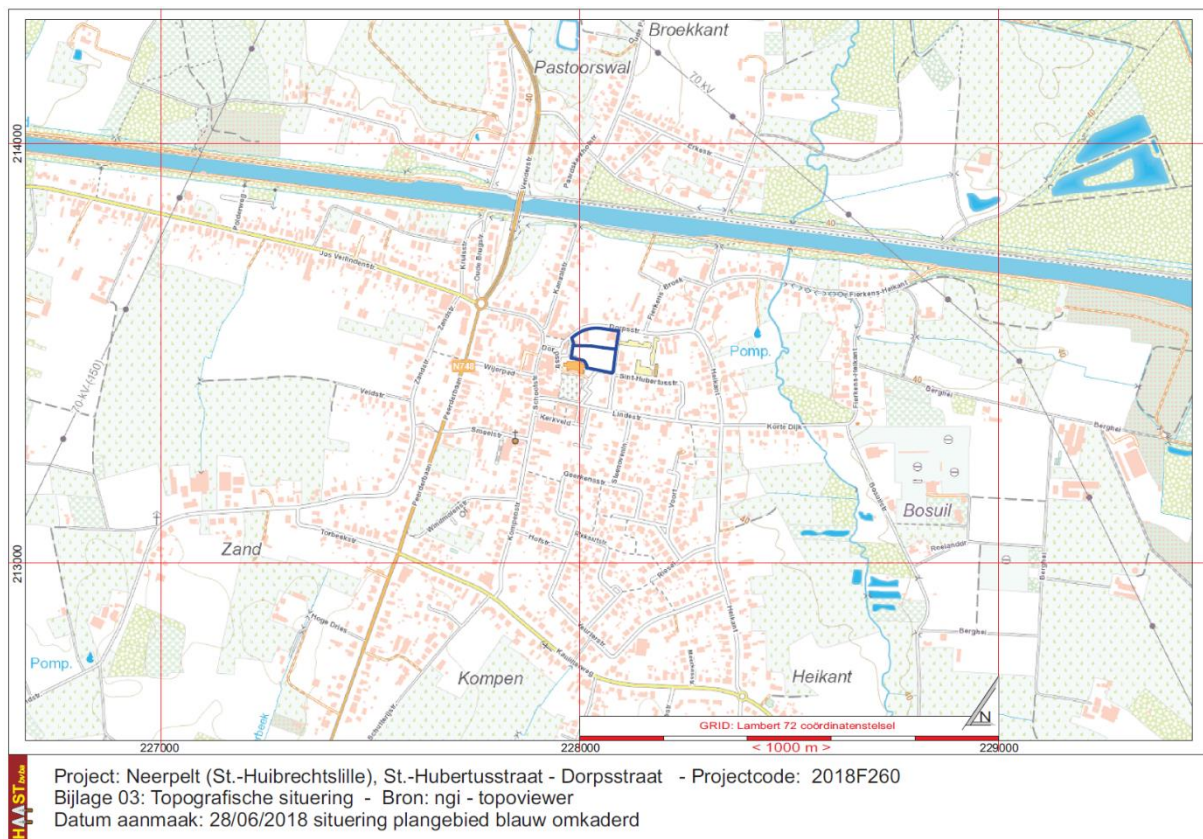

Fig. 3: Situering van het onderzoeksgebied op de topografische kaart © NGI & cartoweb

1.1.2 Archeologische Voorkennis

Er is nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd binnen de grenzen van het projectgebied.

1.1.3 Onderzoeksopdracht

Randvoorwaarden

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande omgevingsvergunningsaanvraag tot het bouwen van appartementen. Alvorens eventueel verder archeologisch onderzoek kan plaatsvinden dienen echter bomen en struiken gekapt, die ca. 25% van het projectgebied in beslag nemen, echter zonder ze te ontstronken en/of uit te frezen. Ontstronken en frezen kunnen ernstige schade berokkenen aan de oorspronkelijke bodemopbouw waardoor eventueel aanwezige archeologische erfgoedwaarden in de vorm van sporen of voorwerpen vernield of zelfs vernietigd worden.

Uitstel van veldwerk is gerechtvaardigd aangezien een kapvergunning pas aangevraagd zal worden na het verkrijgen van een bouwvergunning en de bouwheer wenst eventuele bezwaarschriften en mogelijke procedures af te wachten vooraleer verder te investeren in het project.

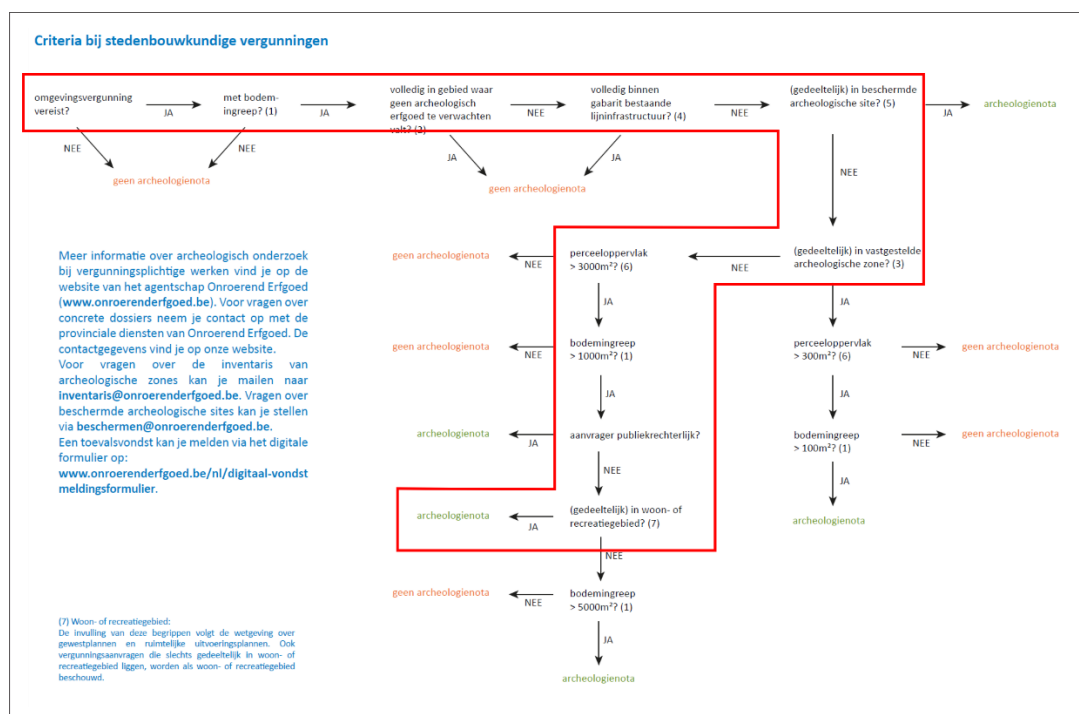
De wetgeving met betrekking tot archeologie omvat enerzijds het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 en anderzijds het Onroerendergoedbesluit van 16 mei 2014 en latere wijzigingen die voor archeologie in werking traden op 1 juni 2016.

Overwegende dat,

- de aanvrager van de omgevingsvergunning een privaatrechtelijk rechtspersoon is,
- de aanvraag geen betrekking heeft op een gebied waar geen archeologisch erfgoed te verwachten valt, zoals vastgesteld door de Vlaamse Regering,
- de aanvraag geen betrekking heeft op werkzaamheden binnen het gabarit van bestaande lijninfrastructuur en haar aanhorigheden,
- de percelen waarop de vergunning betrekking heeft niet geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een archeologische zone, opgenomen in de vastgestelde inventaris van archeologische zones,
- de betrokken percelen niet volledig gelegen zijn buiten woon- of recreatiegebied,
- de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de vergunning betrekking heeft meer dan 3000m² bedraagt, **(4900 m²)**
- de ingreep in de bodem meer dan 1000 m² bedraagt **(kelder neemt 1760 m² in beslag)**,

Dan dient een bekrachtigde archeologienota te worden toegevoegd bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning met ingreep in de bodem.

Fig. 4: Stroomschema archeologie bij bouwvergunningen:

Vraagstelling

Het bureauonderzoek heeft tot doel het projectgebied archeologisch te evalueren op basis van bestaande bronnen en de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed te bepalen. Dit houdt in dat er informatie wordt verzameld over de mogelijke aanwezigheid of afwezigheid van archeologisch erfgoed binnen het projectgebied. De kenmerken, de relatie met het omringend landschap, de bewaringstoestand en de waarde van eventueel aanwezig archeologisch erfgoed worden ingeschat. Ook de manier waarop de geplande bodemingrepen worden uitgevoerd maakt deel uit van de evaluatie.

Het bureauonderzoek formuleert een antwoord op de volgende onderzoeksvragen:

- welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het projectgebied?
- welke evolutie kende het landschap van het projectgebied?
- welke evolutie kende het gebruik van het terrein?
- wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

Beschrijving van de geplande werken

Het projectgebied is gelegen vlak achter de parochiekerk van Sint-Huibrechtslille (gemeente Neerpelt), binnen een hoog ommuurd terrein waarin 3 kadastrale percelen zullen bebouwd worden met twee appartementsblokken die ondergronds met elkaar verbonden worden door een garagekelder met bergingen en technische ruimten.

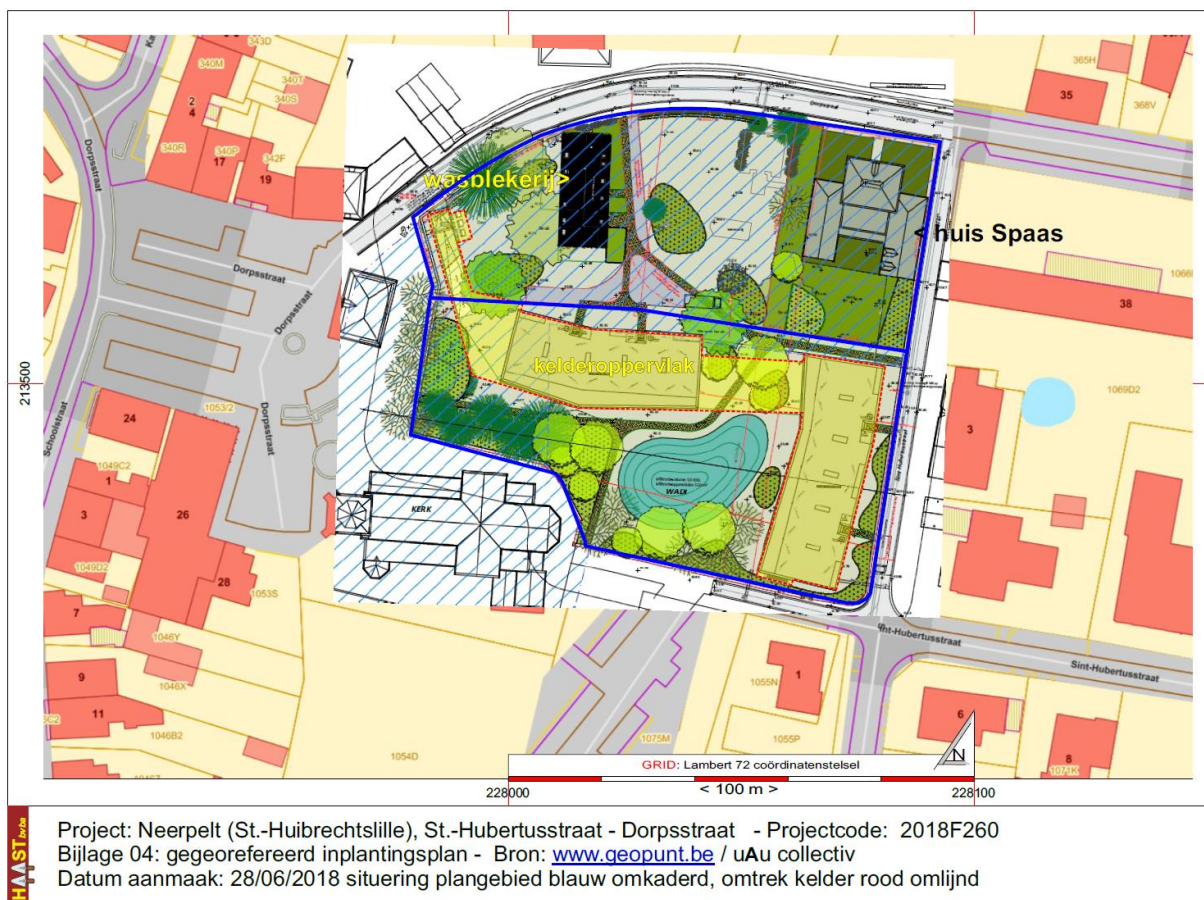

Fig. 5: het bouwplan georeferereerd © uau collectiv

De kelder neemt een oppervlakte in beslag van 1760 m². De keldervloer en funderingen, zullen aangezet worden op een diepte van -3.60 m onder het maaiveld. Het vloerpeil van het gelijkvloers van de bouw – tevens het nulpeil van de bouw – ligt op +60 cm boven het huidige maaiveld. Voor de bouw van de kelder en de appartementen zullen een aantal bomen gerooid worden (zie fig. 6)

De toegang tot de kelder zal gedeeltelijk op perceel B116f aangelegd worden. Op dat perceel wordt een hellend vlak aangelegd, de inrit naar de parkeergarage. Die neemt op perceel 1116f slechts een oppervlakte in

van 32 m². De inrit zal vertrekken vanuit de Dorpsstraat en aangelegd worden in betonklinkers. Momenteel staat er nog een recent gebouwde chalet op de plaats waar de inrit en aanzet van het hellendvlak worden aangelegd. Die chalet zal worden afgebroken.

Behalve het uitgraven van de kelder zullen op het terrein, buiten de kelders ook twee putten worden ingegraven; een regenwaterput van 10.000 liter inhoud en een infiltratieput van 10.000 liter inhoud. Voor andere nutsleidingen, riolering, elektriciteit, water, gas en datakabel zullen sleuven getrokken worden vanuit de Sint-Hubertusstraat waar aangesloten wordt op de aanwezige voorzieningen. De nutsleidingen worden minimaal op vorstvrije diepte aangelegd, zijnde -80 cm onder het huidige maaiveld.

Min of meer centraal op de percelen 116g en 116d zal een niervormige wadi worden aangelegd met een oppervlakte van 555,49 m² en een maximale diepte van 100 cm onder het huidige maaiveld. Vanuit de te bouwen appartementen worden twee toevoerleidingen naar de wadi aangelegd voor de afvoer van hemelwater.

De hoge omheiningmuur die rond het terrein staat zal behouden blijven.

Werken op de overige percelen¹

De woning op perceel B1116a, **het zogeheten “Huis Spaas” blijft onaangeroerd en behouden in de toestand waarin het zich bevindt**. Het pand en tuin blijven behouden als private eigendom, afgeschermd van de nieuwbouw en dit inclusief de tuinaanleg (vijver, parking en grasveld) op perceel 1116^e. Op de gronden rondom de woning zullen ook geen werken met bodemingrepen uitgevoerd worden, behoudens de aanleg van een grindpad en het aanbrengen van grasdallen in de zuidwesthoek van perceel 1116e om een doorgang voor de brandweer te creëren naar de nieuw te bouwen appartementen op de percelen 1116g, 1116d en 1116b. Die aanleg van paden in grasdallen houden enkel een herwerking en zelfs lichte ophoging in van het bestaande maaiveld. Hierdoor kunnen de percelen B1116a, B1116c en B1116e (partim) uitgesloten worden van het projectgebied omdat zij zullen afgebakend worden als privaat deel van het Huis Spaas, en dat ondanks het feit dat de tuinen op de percelen 1116g, 1116d en 1116b nu deel uitmaken van de tuin behorend bij dat Huis Spaas.

De voormalige wasblekerij op perceel 1116f wordt omgevormd tot drie wooneenheden. De bestaande schutting aan de zuidwesthoek van het huidige gebouw zal verwijderd worden evenals het aangebouwde tuinhuis. Ook de chalet aan de westzijde van het gebouw zal gesloopt worden. Het gebouw zal ontdaan worden van bestaande vloeren en binnenindelingen die **niet** gebouwd zijn op de bestaande funderingen. Voor de herinrichting wordt verder gebouwd op de bestaande fundering die een perfecte opdeling in drie in oppervlakte gelijke wooneenheden mogelijk maken. De bestaande vloeren zullen uitgebroken worden en vervangen door een moderne vloeropbouw bestaande uit een plastic folie op de “volle grond”, een laag thermische isolatie, chape en een afwerking in tegels of laminaat (de keuze staat nog niet vast). De enige bodemingrepen die binnen zullen plaatsvinden en die dieper gaan dan de huidige vloerfundering zijn de aan- en afvoerleidingen van water, elektriciteit en andere nutsleidingen. Daarvoor worden smalle sleuven gegraven om de leidingen naar de daartoe bestemde plaats aan te leggen. Voor de aan- en afvoer van buitenaf zal zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van de bestaande riolerings- en leidingensleuven aangezien de bestaande leidingen en buizen vervangen moeten worden. Aan de west- en zuidzijde van het gebouw wordt voor elke wooneenheid een terras aangelegd in bankirai. Daartoe zal de strooisellaag verwijderd worden en vervangen door een worteldoek waarop de houten onderconstructie wordt aangelegd om daarop de terrasplanken vast te

¹ E-mail dd 0/02/2019 vanwege michelemoors@uaucollectiv.com: Perceel 1116 E blijft volledig onaangeroerd, zeker wat de waterpartij en parking betreft. Het pad en groen dat op dit perceel werd ingetekend in de nieuwe toestand worden wel aangelegd op dit perceel. Percelen 1116A en 1116C blijven volledig onaangeroerd.

schroeven. De terrassen hebben respectievelijk een oppervlakte van 23m², 34m² en 31 m². De bodemingreep blijft dus wat betreft de omgeving van de bestaande gebouwen beperkt tot het verwijderen van de strooisellaag, de aanleg van smalle sleuven voor nutsleidingen en wat betreft het interieur, het verwijderen van bestaande ondervloeren en opvullen van een keldertje.

Die ingrepen zijn zeer beperkt qua bodemingreep en oppervlakte en zullen geen noemenswaardige kennisvermeerdering qua archeologische kennis van het projectgebied en de omgeving ervan opleveren. Bovendien, zoals verder blijken zal, de wasblekerij, het pand op perceel 1116f, dateert uit het einde van de 19de eeuw, ca. 1888-1890 en blijkens de beschikbare historische kaarten werd op de plaats waar dit gebouw staat nooit eerder gebouwd. De functie van wasblekerij werd trouwens al in 1901 opgegeven, werd terug overgebracht naar Hamont, en het gebouw wordt sindsdien gebruikt als woning met bergingen en stallen.

Op het perceel 1116F zal wel de houten chalet aan de westgrens van het perceel verwijderd worden om plaats te maken voor de inrit van de parkeergarage van de nieuwbouw op de percelen 1116b, 1116d, 1116g.

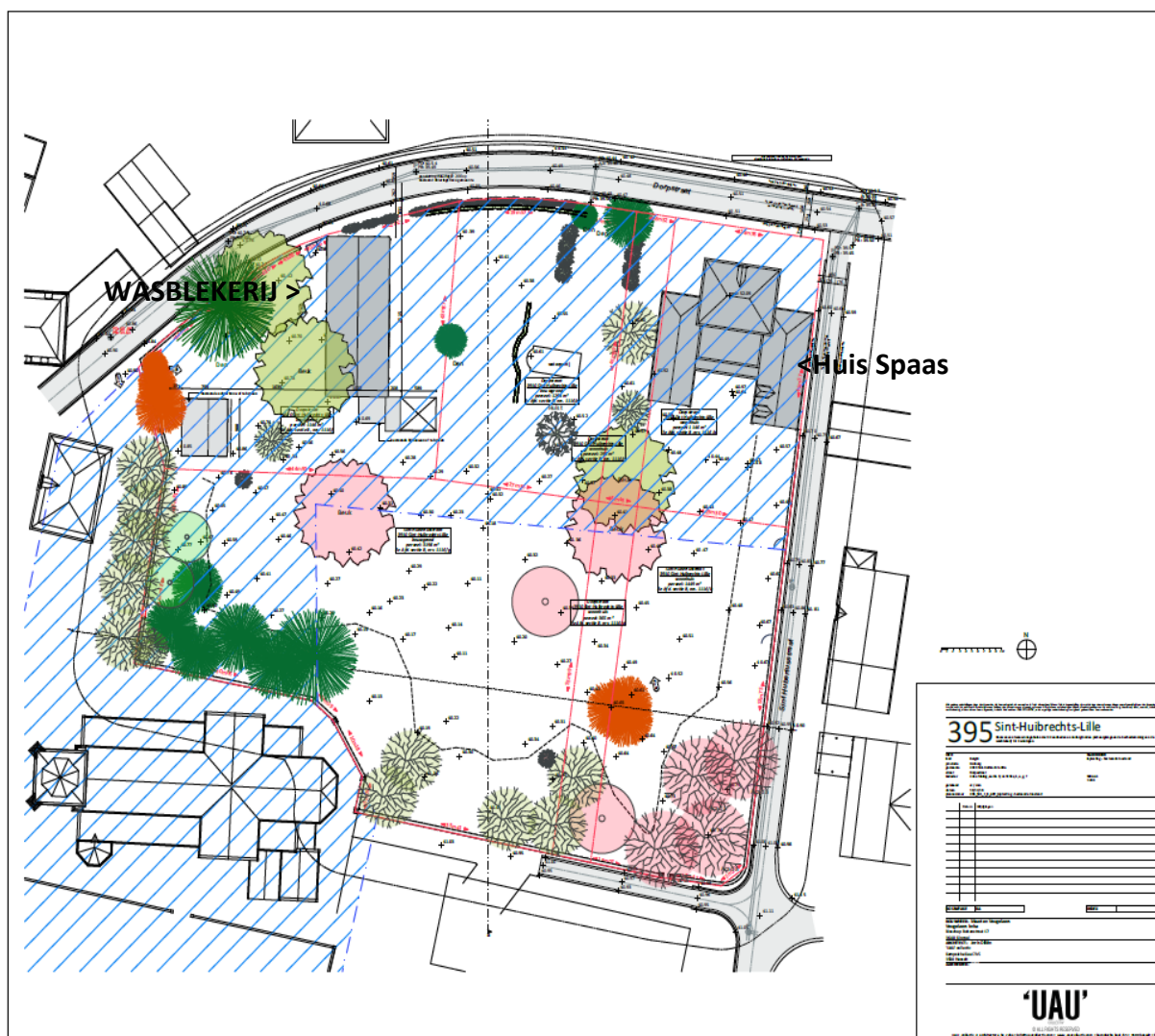

Fig. 6: opmetingsplan bestaande toestand met aanduiding in roze en rood van de te kappen bomen (groen ingekleurde bomen zijn te behouden) © uau collectiv

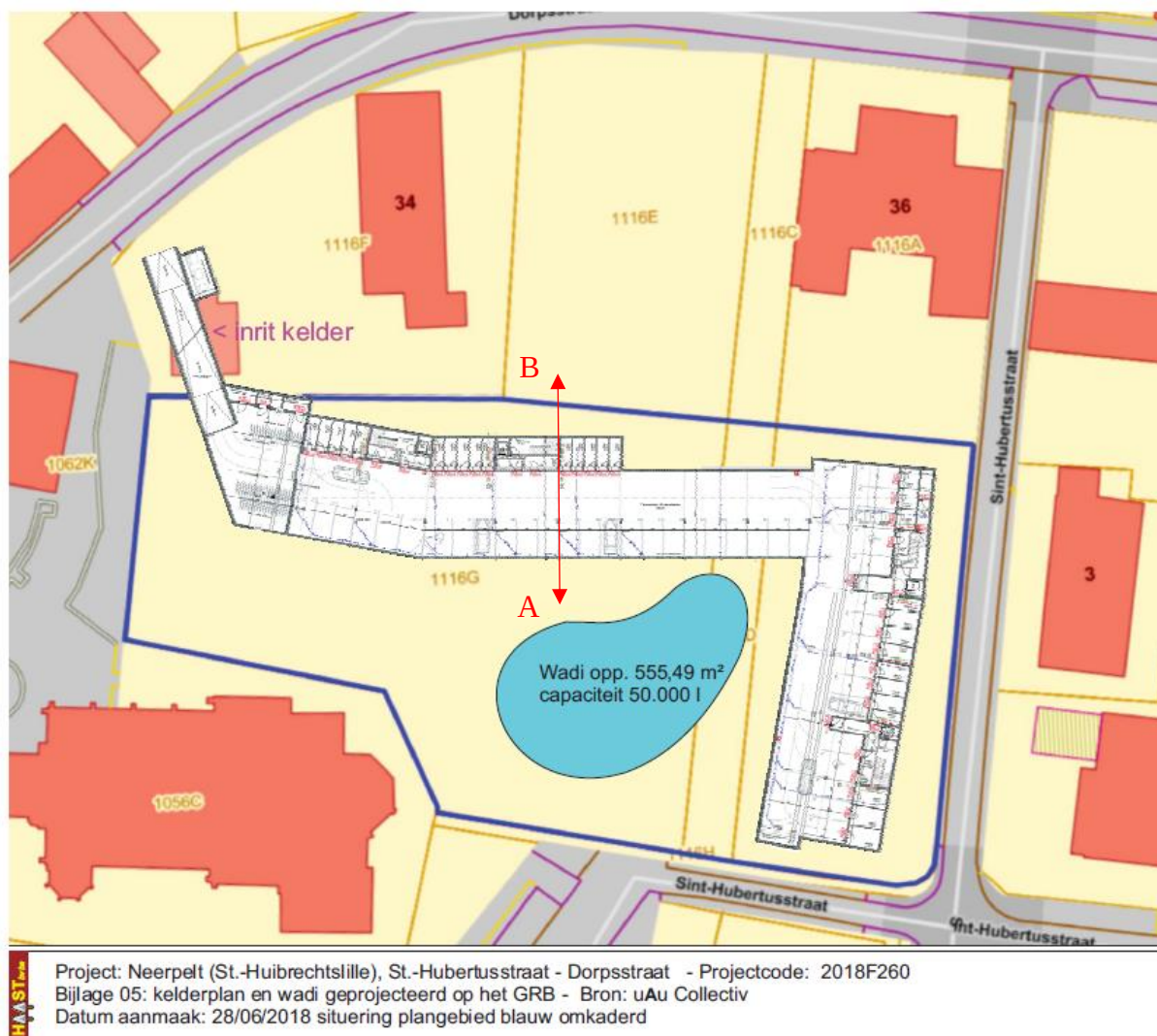

Fig. 7: inplantingsplan kelder nieuwbouw op de percelen 1116g, 1116d en 1116b en aan te leggen wadi © uau collectiv

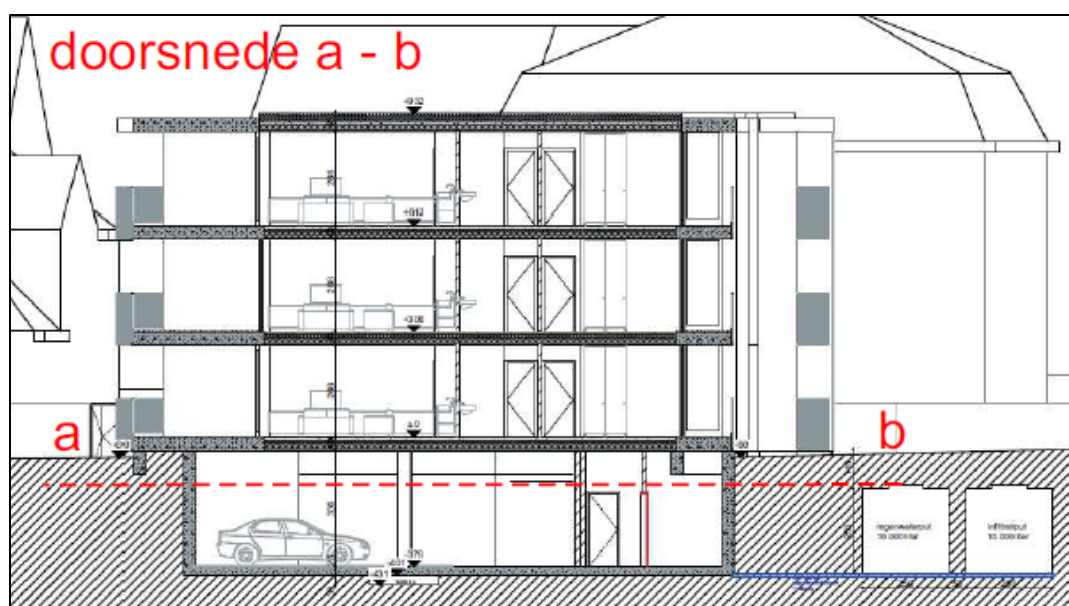

Fig. 8: doorsnede van de nieuwbouwkelder zoals aangereikt © uau collectiv

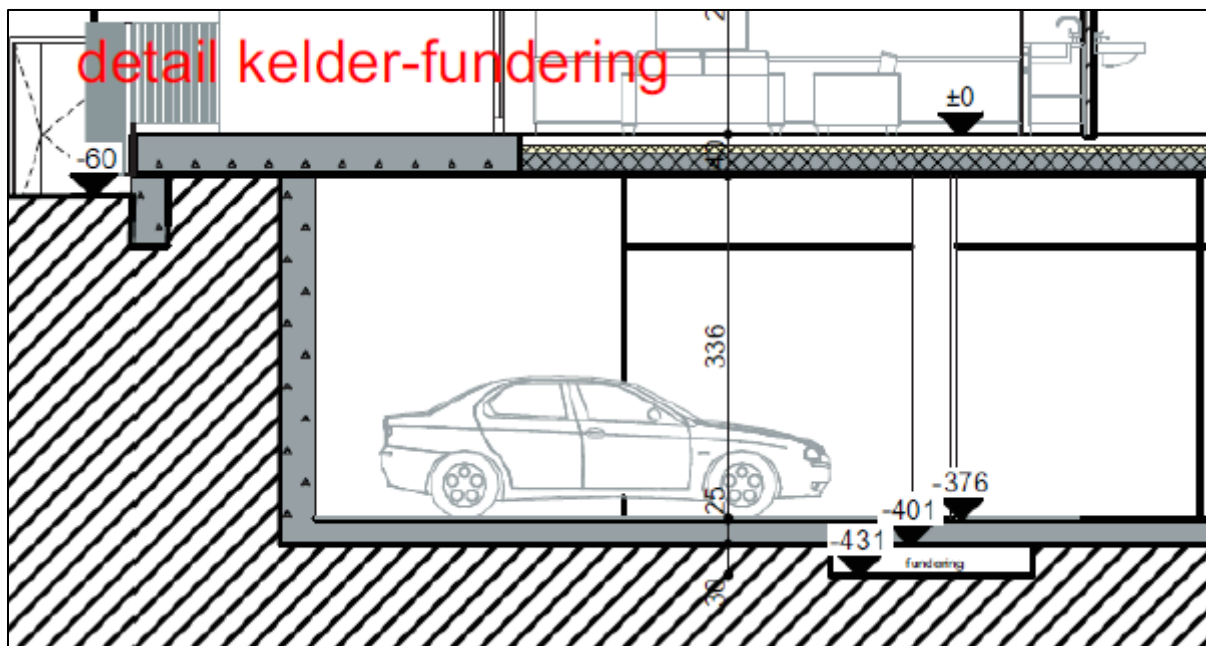
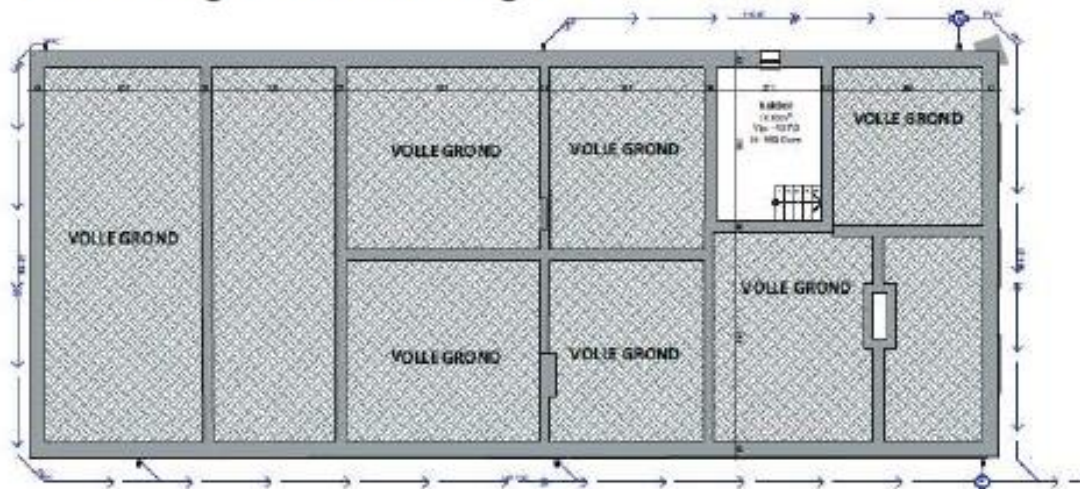

Fig. 9: funderingsdetail van de nieuwbouwkelder zoals aangereikt © uau collectiv

Fig. 10: her aan te leggen doorgang op perceel B1116f

Blok A (voormalige wasblekerij)
Funderingen en riolering bestaande toestand:

Fundering en riolering nieuwe toestand:

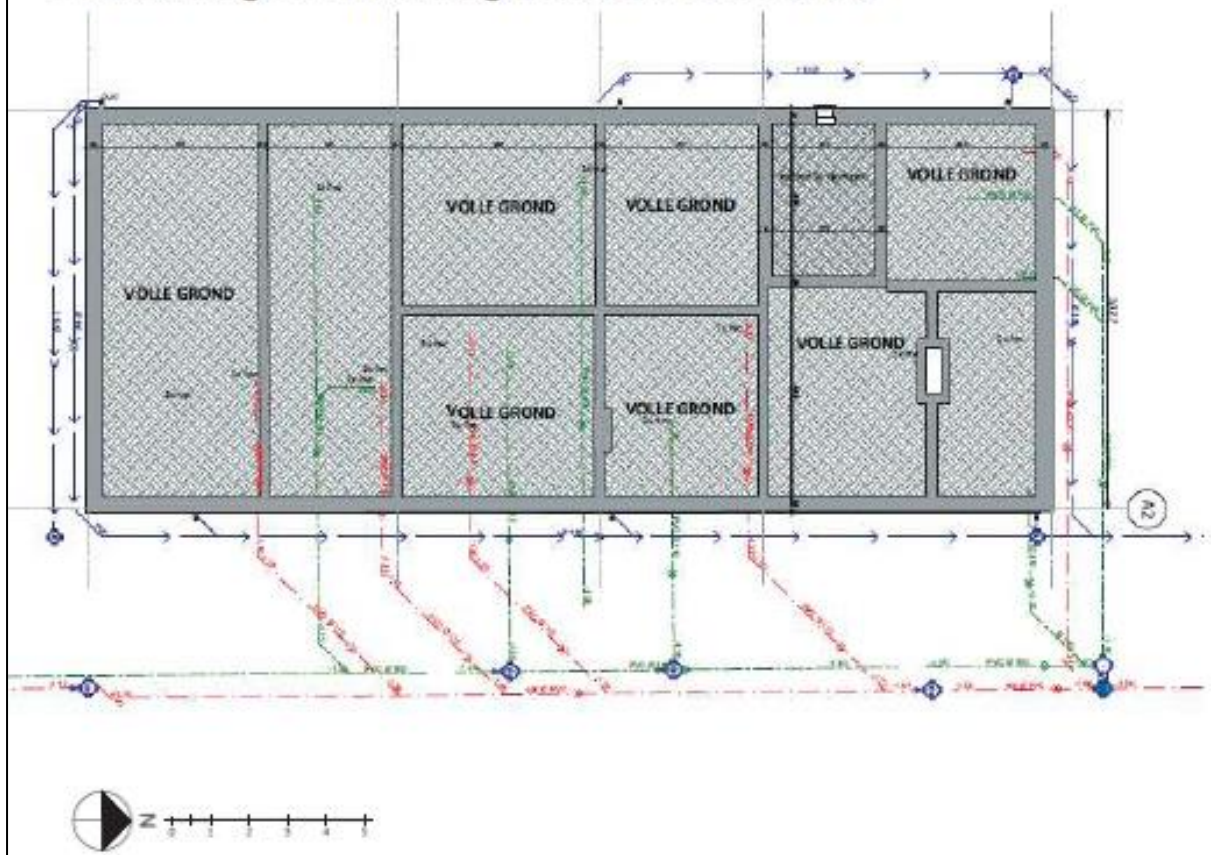

Fig. 11: funderings- en rioleringsplan voor het gebouw "wasblekerij" op perceel 1116f © uau collectiv

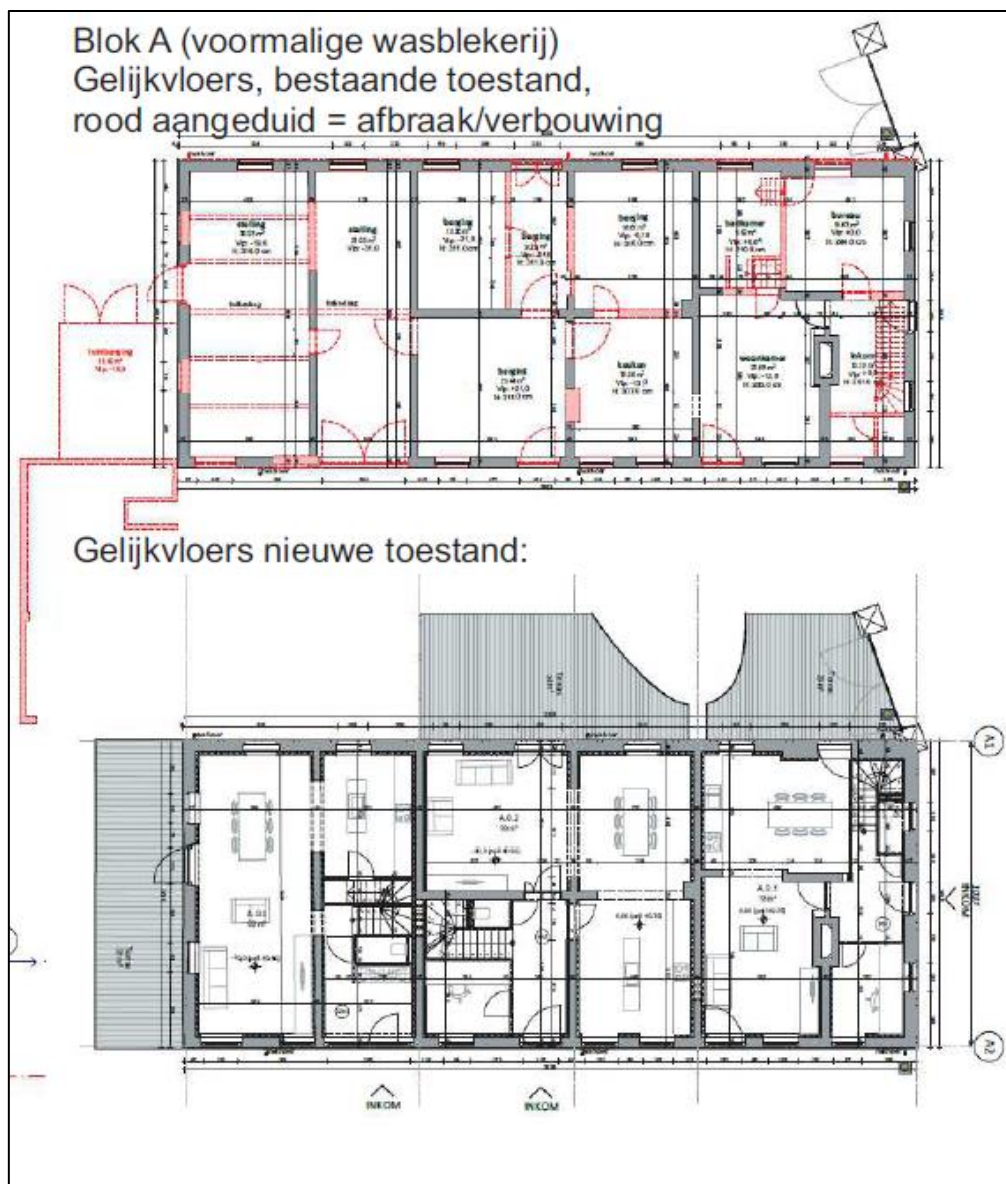

Fig. 12: grondplan gelijkvloers gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f © uau collectiv

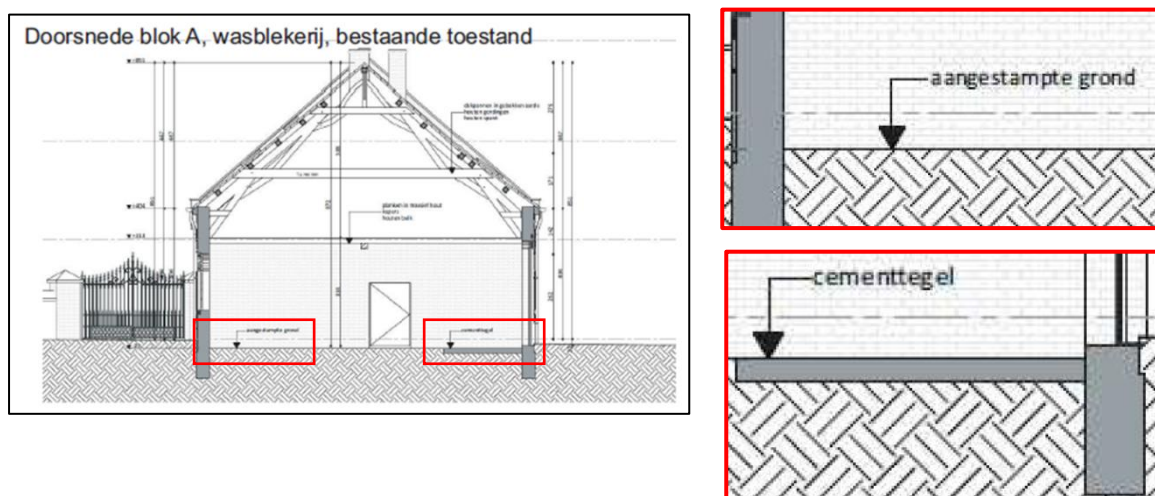

Fig. 13: doorsneden van het gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f, bestaande toestand en details vloeropbouw © uau collectiv

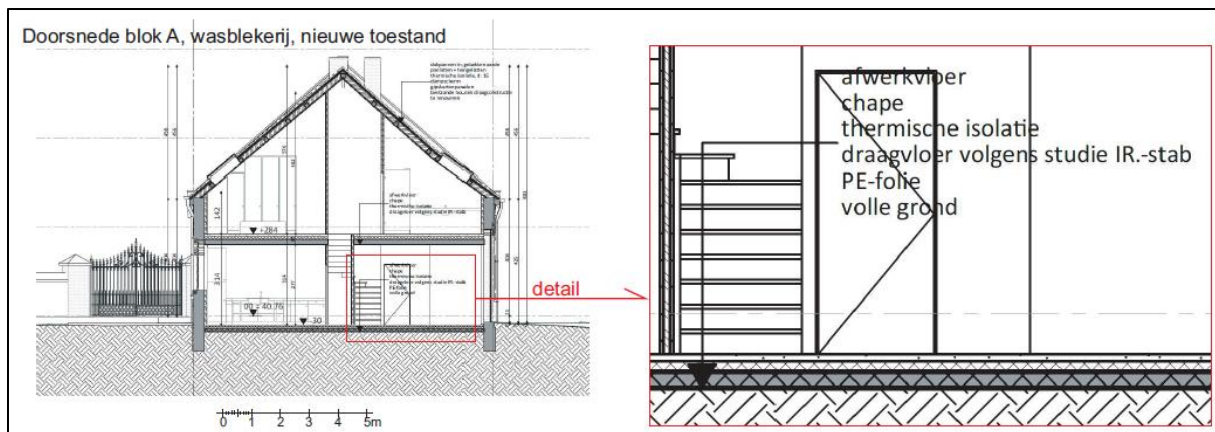

Fig. 14: doorsneden van het gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f, bestaande toestand en details vloeropbouw © uau collectiv

Fig. 15: zicht op de hoge, te behouden tuinmuur naar het projectgebied vanuit de St.-Hubertusstraat

1.1.4 Werkwijze

Met dit bureauonderzoek willen we inzichten krijgen in de huidige archeologische, historische en landschappelijke kennis van het onderzoeksgebied en de omgeving. Die inzichten worden verder getoetst aan de geplande ingrepen in de bodem. Het doel is te bepalen in hoeverre verder archeologisch onderzoek aangewezen is om zo te komen tot een programma van maatregelen teneinde de archeologische waarde en mogelijke kennisvermeerdering op archeologisch vlak voor de site en de omgeving van het projectgebied in te

kunnen schatten. Om een antwoord te formuleren op de gestelde onderzoeksvragen werden diverse bronnen geraadpleegd waarvan de referenties gebundeld werden in de bibliografie.

Om een inzicht te krijgen in de archeologische kennis betreffende het gebied werd de Centraal Archeologische Inventaris geraadpleegd (cai.onroerenderfgoed.be en geo.onroerenderfgoed.be) en de verslagen van eerdere onderzoeken op aanpalende percelen.

Wat betreft de landschappelijke ligging, de tertiairgeologische en quartairgeologische gegevens en de geomorfologie werd gebruik gemaakt van de websites www.geopunt.be en <https://dov.vlaanderen.be>. Via geopunt werden de historische kaarten geraadpleegd (Ferrariskaart, Vandermalenkaart, Atlas der Buurtwegen), evenals luchtfoto's van het projectgebied van 1970 tot en met 2015; enkel de betekenisvolle foto's werden in deze studie opgenomen. Via het Cartesiusportaal werden de historische topografische kaarten geconsulteerd, ook hier werden enkel de betekenisvolle kaarten opgenomen. Het kadasterplan werd opgevraagd via de publieke cadgis viewer van de federale overheid.

Alle gebruikte rasterdatasets werden opgehaald via geopunt.be, ngi topoviewer en cadgis viewer, beschikbaar via de geoloketten van de Federale en Vlaamse overheden. De verwerking van de gegevens en aanmaak van de kaarten voor de archeologienota gebeurde met PYTHAGORAS software en CORELDRAW 18 software.

1.2 Assessmentrapport

1.2.1 De landschappelijke ligging van het onderzoeksgebied

Geografische en topografische situering

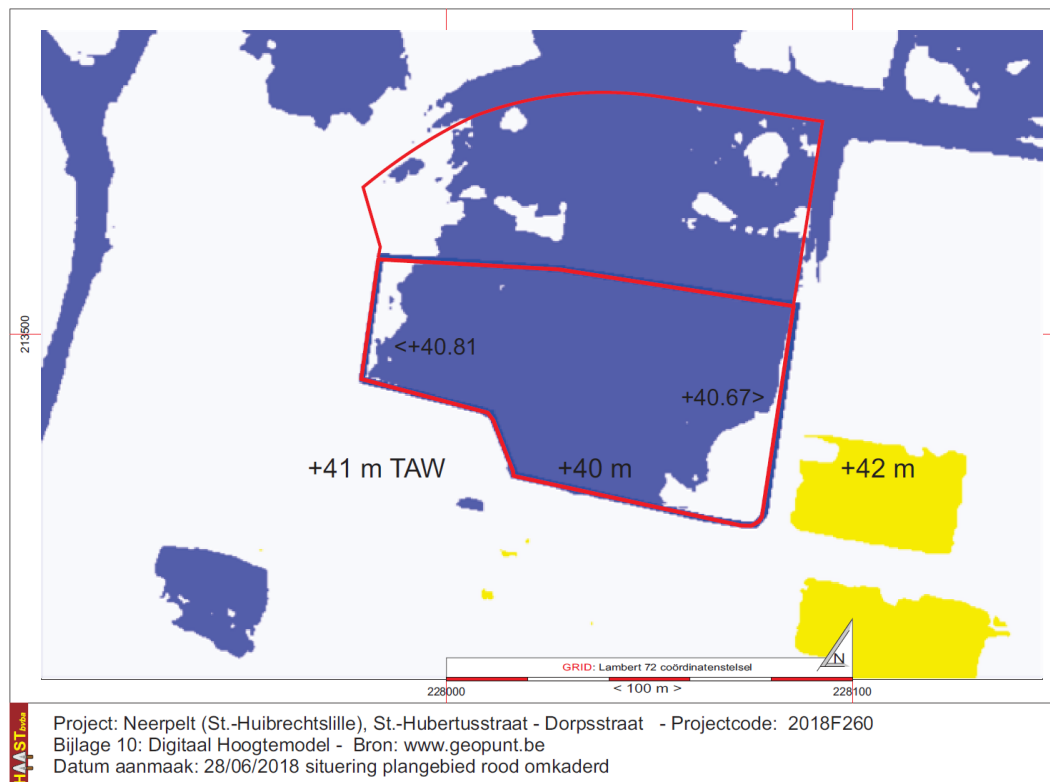

Fig. 16: Situering van het onderzoeksgebied op microschaal op het DHM DHMV_II_DTM_RAS_1M met aanduiding van de TAW-hoogtes © geopunt.be

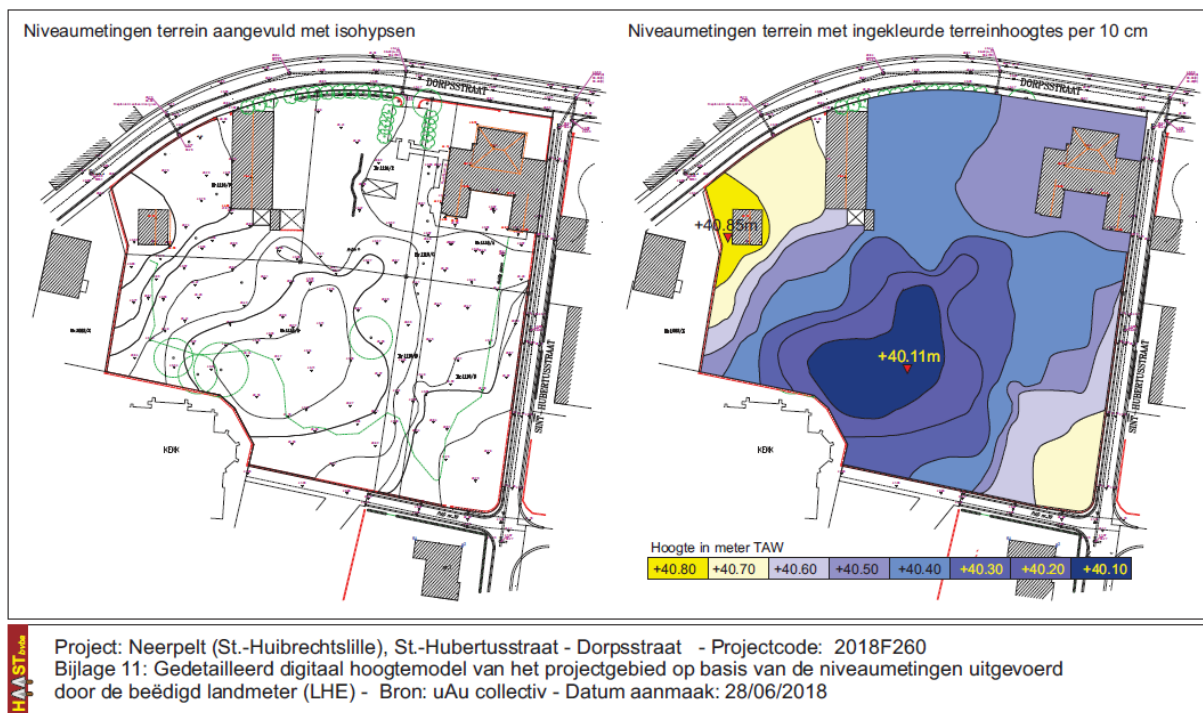

Fig. 17: Gedetailleerd terreinmodel op basis van de hoogtemetingen uitgevoerd door de beëdigde landmeter © uau collectiv © geopunt.be

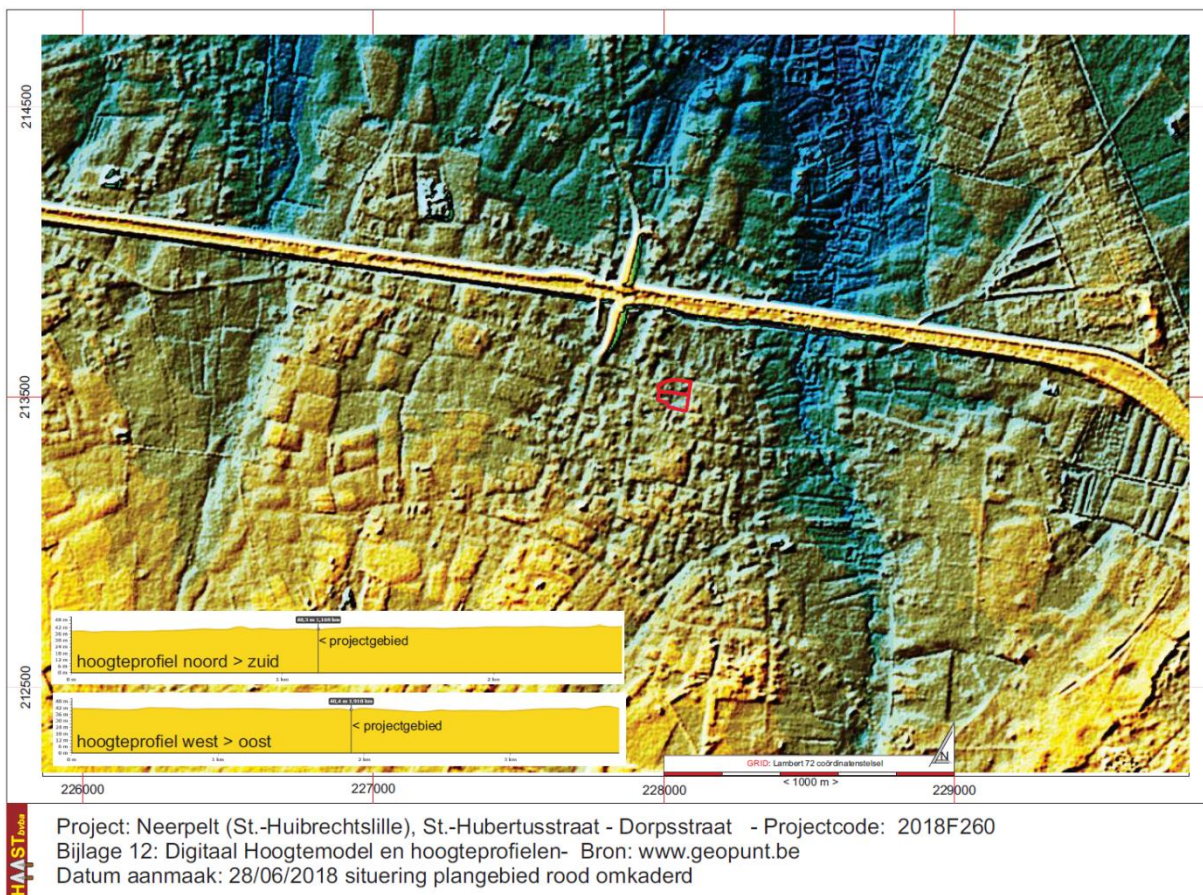

Fig. 18: Situering van het onderzoeksgebied op macroschaal op het DHM LIDAR_DHMV_II_DTM_RAS_1M © geopunt.be

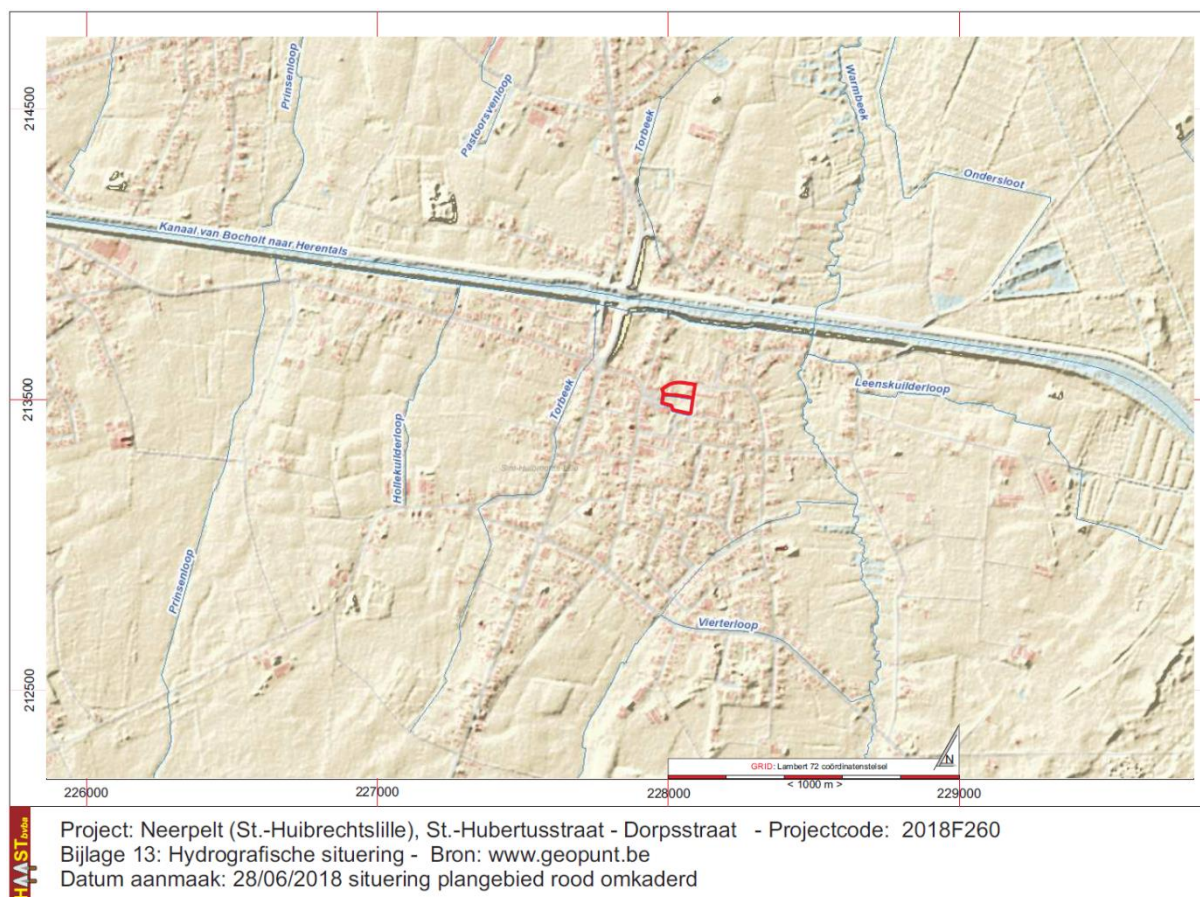

Fig. 19: Situering van het onderzoeksgebied op de hydrografische kaart © geopunt.be

Het projectgebied is gelegen in het centrum van de dorpskern van Sint-Huibrechtslille, deelgemeente Neerpelt, net achter en deels naast de parochiekerk. Het geheel is ommuurd door een hoge bakstenen tuinmuur met aan de Dorpsstraat twee gebouwen; de oude wasblekerij Spaas, onroerend erfgoed object 80311 (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/20829>), en het Huis Spaas, onroerend erfgoedobject 80312 (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/18043>). Beide gebouwen maakten oorspronkelijk deel uit van één geheel van een ambachtelijk complex met woning en achterliggende tuin.

Beschrijving van beide panden²:

De beschrijving van de wasblekerij, gebouwd in de jaren 1888 - 1889: *Alleenstaande, langgestrekte voormalige wasblekerij Spaas, heden woonst. Erf aan voorgevelzijde niet toegankelijk. Rechts van het complex, enkele oude bomen, onder meer zeeden, rode beuk en esdoorn. Aan straatzijde, leilinden links en latere bakstenen muur met dito pijlers waartussen ijzeren hek aan de rechterkant.*

Op 29 februari 1888 kreeg Theodoor Spaas de toelating om met zijn bedrijf, dat van Hamont kwam, in Lille te beginnen. Er werd toen voor de afvoer van het afvalwater een verbindingsgracht gegraven naar de Prinsenloop onder de straat door. In 1901 verhuisde de wasblekerij weer naar Hamont.

² AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2016: *Wasblekerij Spaas* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/80311> en AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2016: *Huis Spaas* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/80312> , beide geraadpleegd op 03/07/2018.

Gebouw vooraan van zeven traveeën, achteraan van tien traveeën en één bouwlaag onder zadeldak (nok loodrecht op de straat, Vlaamse pannen) tussen aandaken met schouder-, topstukken en gecementeerde afwerking, daterend van 1887, volgens onuitgegeven notities van J. Schuermans.

Baksteenbouw, op dito sokkel met gecementeerde afwerking; deels bewaard houtwerk; ankers, waarvan één X-vormig en lelievormig aan de zijgevels; voor- en achteraan, aflijnende dubbele overhoekse muizentand waaronder een rechte muizentand. Voorgevel met rondbogige muuropeningen op gecementeerde (?) lekdrempels en één betralied getoogd keldergat. Linker zijpuntgevel, aan straatzijde, met puilijst, centrale licht getoogde deur met ijzeren roeden in bovenlicht en dito vensters op hardstenen en gecementeerde lekdrempels. Rechter zijpuntgevel achteraan met rechthoekig uilengat en gedicht getoogd venster in geveltop. Achtergevel met grotendeels rondbogige muuropeningen, in doorlopende rondboogomlijstingen, op gecementeerde lekdrempels en met deels vervangen ijzeren roedeverdeling; getoogde schuurpoort; links, later aanbouwswel onder lessenaarsdak, eertijds latrine en kolenkot.

Interieur: balk, waarschijnlijk afkomstig van een ander huis, met Latijnse inscriptie, als volgt te vertalen: "In dit jaar richtten de echtelingen Jacob Kerckof en Maria Elisabeth Claes dit huis uit eigen middelen op". Het jaarschrift duidt als bouwjaar 1750 aan. Jacob Kerkhofs stierf in Keulen in 1753, wat er op wijzen kan dat hij in Duitsland als Teut bedrijvig was.

De beschrijving van het integraal te behouden en niet in de bouwplannen inbegrepen Huis Spaas: *In een ruime, na de Tweede Wereldoorlog ommuurde, van oude bomen, waaronder een rode beuk, voorziene Engelse landschapstuin gelegen dubbelhuis; vijf traveeën en twee bouwlagen onder schilddak (nok evenwijdig aan de straat, leien) met smeedijzeren windvaan, gebouwd in de periode 1870-80, volgens onuitgegeven notities van J. Schuermans in 1884, vermoedelijk door bouwmeester Baeten (Weert) of diens zoon. In 1890, uitbreiding met linkder aanbouw, alsook verlenging naar achter toe van de oorspronkelijke rechter vleugel. In 1951, uitbouw aan de achterzijde van het woonhuis met bekronend balkon en plaatsing van muurtje met ijzeren hekken tussen pijlers aan straatzijde. In 1993, ingrijpende verbouwing en restauratie.*

Heden U-vormig complex. Witbeschilderde en aan de voorgevel bepleisterde baksteenbouw op gecementeerde plint met betraliede rechthoekige keldergaten; grotendeels bewaard houtwerk onder meer geprofileerde omlopende kroonlijst op consoles met acanthussen. Voorgevel gemarkeerd door op de eerste bouwlaag van imitatievoegen en op de tweede van paneelwerk met centrale rozetten voorziene hoeklisenen en middenrisaliet, waarboven centrale puntgevelvormige dakkapel met schouderstukken, smeedijzeren bekroning, paneelwerk met rozetten en rondboogvenster in een geprofileerde omlijsting met bladwerksluitsteen, ingeschreven in een mijterboogvormig spaarveld; horizontale accentuering door genoemde imitatievoegen, omlopende puilijst en doorlopende lekdrempels op de tweede bouwlaag, waartussen paneelwerk, gelijkaardige panelenfries met rozetten en afsluitende kroonlijst. Getoogde vensters in geprofileerde omlijstingen, onder de lekdrempels uitlopend in consoles met bladwerk, parellijst en diamantkop. Dito deur in omlijsting op hardstenen neuten met sierlijke sluitsteen voorzien van acanthussen, rol-, bladwerk en cartouche met ineengestrengelde letters C en S; hardstenen trap; het bekronende centrale venster voorzien van een gelijkaardige cartouche zonder letters. Gelijkaardig opgevatte, doch eenvoudiger zijgevels; linker zijgevel met mogelijk later, rechthoekig benedenvenster in vlakke omlijsting, rechter zijgevel met één getoogd en drie rechthoekige vensters in dito omlijstingen.

Interieur: voor onze streken zeer unieke schouwbetegeling van 56 vierkante wit-bruine tegels met bijbelse thema's, in een houten schouwmantel in de linker voorkamer. Mogelijk werden de tegels ooit gekocht en meegebracht uit Holland door terugkerende Teuten. Ze zouden zijn gemaakt in Rotterdam in het derde kwart van de 18de eeuw en zijn mogelijk uit een oudere woning afkomstig.

Rechts, haaks aansluitend, inspringend, lager voormalig koetshuis onder zadeldak (mechanische pannen) met schild vooraan; aan straatzijde gelijkaardige afwerking als bij de woonhuisvoorgevel, aflijnende overhoekse en aan de rechtse langgevel mogelijk ook rechte muizentand, deels aangepaste, getoogde muuropeningen en latere aanbouw (jaren 1950?) onder plat dak. Gelijkaardige, verankerde linker aanbouw van 1890, met dito muizentand en deels aangepaste, getoogde en rechthoekige muuropeningen, onder meer recente garagepoort.

Sint-Huibrechtslille (gemeente Neerpelt) is ten noordoosten gelegen van het Kempisch Plateau, in de Vlake van Kaulille en maakt tektonisch deel uit van de Roerdalslenk. De Vlake van Kaulille wordt begrensd door de Reppel Breukrand in het westen en de Bocholt Breukrand in het oosten. De vlakte van Kaulille ligt met 35 tot 40 m boven zeeniveau 25 tot 30 m lager dan het Kempisch Plateau. Het projectgebied situeert zich qua hoogteligging rond +40.70 m TAW. De vlakte van Kaulille wordt gedraineerd door talrijke noord-zuid gerichte beken die nauwelijks ingesneden zijn in het landschap en die allen tot het Maasbekken behoren. Op circa 200 m ten westen stroomt de Torbeek en circa 300 m ten oosten stroomt de Warmbeek, die in Nederland als Tongelreep in de Maas uitmonden. Topografisch gezien ligt het plangebied op een rug tussen deze twee waterlopen. In de beschrijving van de wasblekerij op de website van onroerend erfgoed wordt melding gemaakt van een gracht: ***Er werd toen voor de afvoer van het afvalwater een verbindingsgracht gegraven naar de Prinsenloop onder de straat door.*** Dit lijkt ons praktisch onmogelijk aangezien de Prinsenloop op ongeveer 1,4 kilometer ten westen van het projectgebied stroomt. Om tot in de Prinsenloop te geraken diende ook nog eens de Hollekuilderloop, op ongeveer 1 km te westen van het projectgebied, en de Torbeek op 350 m ten westen van het projectgebied gelegen, ondergraven worden én men moest door de dorpskern van St.-Huibrechtslille. Het zou logischer zijn dat men een afwateringsgracht zou gegraven hebben in oostelijke richting, naar de Warmbeek.

Het reliëf binnen het projectgebied ligt gemiddeld op +40.70 m TAW maar uit de gedetailleerde opmetingen van de beëdigde landmeter blijkt dat centraal in het zuidelijke deel van het projectgebied, op perceel 116g, het terrein 75 cm lager ligt dan aan de rand. De “kuil” tekent zich duidelijk af als een niervormige depressie. Uit het digitaal hoogtemodel blijkt dat het terrein in haar geheel een, zij het “gekartelde”, rechthoekige, bijna noord-zuid georiënteerde laagte is te midden van hoger gelegen gebied. Die laagte strekt zich in noordelijke richting uit, over de Dorpsstraat en, zo blijkt uit het digitaal hoogtemodel op macroschaal, lijkt zich ook in zuidelijke richting te manifesteren als een geul.

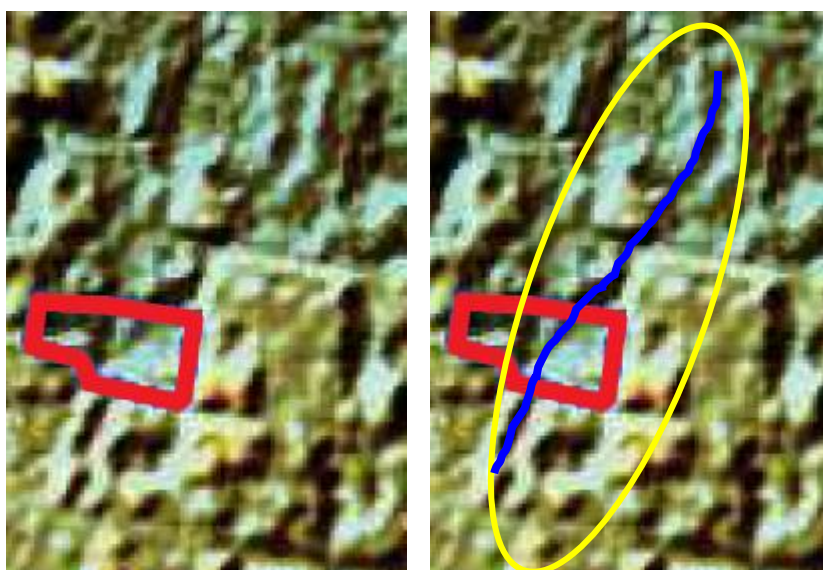

Fig. 20: detail uit fig. 18, digitaal hoogtemodel op macroschaal met aanduiding van de “geul” © geopunt.be

Geologische en bodemkundige situering

De dikte van de Quartaire deklagen variëren in deze regio tussen de 10 en 22 m.³ Onder deze deklaag dagzoomt als Tertiaire afzetting het lid van Jagersborg van de Kiezeloöliet Formatie, die vanwege de grotere diepte waarop deze voorkomt minder relevant is. Daarom beperkt deze geomorfologische beschrijving zich tot de Quartaire afzettingen.

Volgens de profieltypenkaart is het Tertiair afgedekt met Quartaire afzettingen met aan de basis sedimenten van fluviatiele herkomst, herwerkte fluviatiele sedimenten en sedimenten van eolische herkomst. De fluviatiele afzettingen (F(R) VPb) aan de basis bestaan uit fluviatiele afzettingen (Rijnsedimenten) van het Baveliaan (Post-Jaromillo – Vroeg-Pleistoceen). De sedimenten van fluviatiele herkomst worden gevormd door de Lommel zanden van de Formatie van Kaulille, die een groot deel van het Kempisch Plateau bedekken. De Lommel zanden bestaan uit grijs middelmatig tot grof zand met lokaal grindbijnmenging en zware mineralen die typisch zijn voor Rijnsafzettingen. De dikte van de Lommel zanden schommelt tussen één à enkele meters in het westen tot 10 à 15 m in de graben.⁴ Het zijn fluviatiele zanden, afgezet door een verwilderd riviersysteem in het Vroeg-Pleistoceen, na de Jaramillo-paleomagnetische omkering, ca. tussen 1000 ka en 700 ka BP (Baveliaan en vroeg Cromeriaan).

39	39a	39b
		
	FH	EH
ELPW-MPs en/of HQ *	ELPW-MPs en/of HQ *	ELPW-MPs en/of HQ *
F (HRM) LP-MP	F (HRM) LP-MP	F (HRM) LP-MP
F (R) VPb	F (R) VPb	F (R) VPb

Daar bovenop liggen fluviatiele afzettingen bestaande uit herwerkte Maas- en Rijnsedimenten van het Laat-Pleistoceen en het Midden-Pleistoceen (F(HRM)LP-MP). Het zijn in principe puinkegelaafzettingen, hellingpuinafzettingen en/of beekafzettingen die in de praktijk zijn samengevat onder deze noemer. In de Vlakte van Kaulille is te verwachten dat het beekafzettingen zijn die bestaan uit middelmatig tot grof zand en soms grind, afkomstig van geërodeerde Maas of Rijnsedimenten.⁵ Vervolgens liggen er tot vrijwel aan de oppervlakte eolische afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) en/of het Saaliaan (Midden-Pleistoceen) en/of Hellingsafzettingen van het Quartair (ELPW-MPs en/of HQ). Plaatselijk worden deze afzettingen afgedekt door fluviatiele afzettingen (inclusief organo-chemische) afzettingen (FH) van het Holoceen en mogelijk Tardiglaciaal (Laat-Weichseliaan) of zandige eolische afzettingen van het Holoceen en mogelijk Tardiglaciaal (EH).⁶ Deze laatste fluviatiele en eolische afzettingen uit het Holoceen zijn echter niet aan de oppervlakte te verwachten binnen het onderzoeksgebied.

Fig. 21: Profieltypefiches van de quartairgeologische regio waarin het projectgebied gesitueerd is

Zoals boven beschreven bestaat de ondiepe ondergrond uit eolische afzettingen. Deze afzettingen behoren tot de Formatie van Wildert en worden ook wel dekzanden genoemd.

De Formatie van Wildert is afgezet onder periglaciale omstandigheden gedurende de Pleniglaciale periode (Brabantiaan) van de laatste ijstijd (Weichseliaan).⁷ Ze zijn gekenmerkt door een zwakke parallelle gelaagdheid waarbij lemiger en minder lemiger laagjes elkaar afwisselen. Lokaal kan er grindbijnmenging optreden door cryoturbitaties. In de toelichtingen voor het kaartblad Turnhout worden dezelfde, of in ieder geval soortgelijke eolische afzettingen tot de Formatie van Gent gerekend. In deze beschrijving is sprake van twee subeenheden, een homogeen pakket dat algemeen verspreid is en een alternerend complex dat lokaal aanwezig is. Het

³ Beerten, 2005, 21.

⁴ Beerten, 2005, 21.

⁵ Beerten, 2005, 28-30.

⁶ Databank Ondergrond Vlaanderen, Beerten, 2005, 26 en 29.

⁷ Beerten, 2005, 26 en 29.

alternerend complex dat in het Pleniglaciaal gevormd is opgebouwd uit ritmisch gelaagde zand- en leemlagen.⁸ Het boven beschreven homogeen pakket lijken te behoren tot de (meer homogene) eolische afzettingen die onder klimatologische omstandigheden met een algemene verdroging, zijn afgezet. In tegenstelling tot het alternerend complex was het te droog zodat er geen fijner sediment kon vastkleven zoals op besneeuwde, natte of vochtige plaatsen. Het homogene karakter van de eolische afzettingen bovenaan is toe te schrijven aan een algemene verdroging van het klimaat naar het glaciaal optimum toe, maar ook in de Oude –en Jonge Dryas-interstadialen in het Tardiglaciaal (Laat-Weichselien).⁹ In deze omgeving overheersten de zuiver eolische processen.

Na de overgang Pleistoceen/Holoceen kon de vegetatie zich herstellen, waardoor er een meer uitgesproken bodemvorming kon optreden. Afhankelijk van de bodemvruchtbaarheid en waterhuishouding ging de bodem verbruinen, dan wel podzoleren. Een nattere bodem werd een humushoudende bovengrond gevormd met verschijnselen behorend bij een fluctuerende grondwaterspiegel zoals uitgesproken roestvlekken of ijzerconcreties in of net onder de bovengrond. Met de introductie van de landbouw vanaf het Neolithicum begon de mens het landschap intensiever te gebruiken. Door het landbouwkundig gebruik trad er voor een deel ook vershraling en degradatie van de bodem op, waardoor veel voormalige bouwlanden zich ontwikkelden tot woeste gronden. Vooral in de periode rond de IJzertijd zijn veel gronden verlaten door hun bewoners. Vanaf de Late Middeleeuwen konden zich in de zandgebieden plaggenbodems vormen door de bemesting van plaggenmest. De plaggenbemesting was beperkt tot de zandgronden die geschikt waren voor landbouwkundig gebruik, maar waar een bemesting voor een betere opbrengst zorgde. Er zijn aanwijzingen dat de eerste wijd verbreide plaggenophogingen in de Limburgse Kempen rond in de 14de/15de eeuw zijn begonnen, toen de Vlaamse steden opkwamen.¹⁰

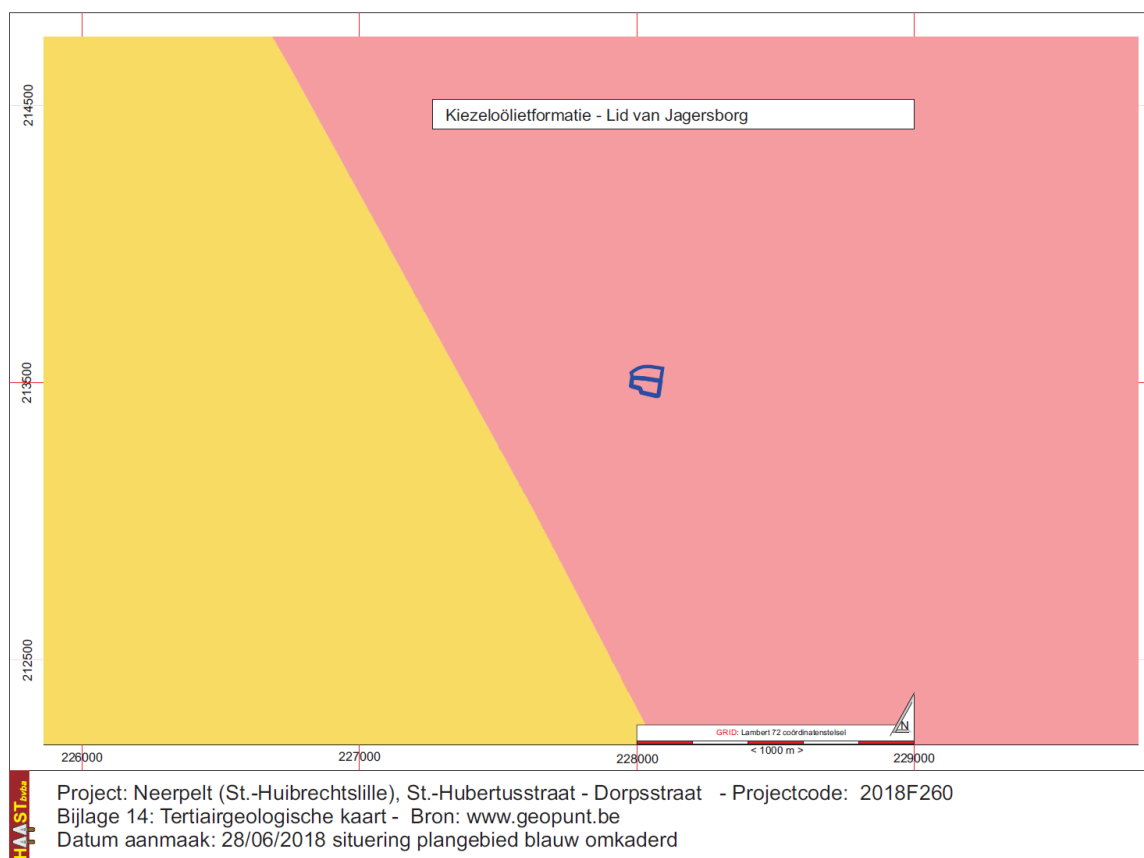

Fig. 22: Het onderzoeksgebied op de tertiairgeologische kaart © Databank Ondergrond Vlaanderen.

⁸ In Nederland ook wel Oud Dekzand genoemd, zie Berendsen, 2011, 190.

⁹ Berendsen, 2011, 190, Bogemans, 2005, 22.

¹⁰ Hiddink en Renes 2007, 141-142, Verspay 2010, 10, Spek, 2004, 965.

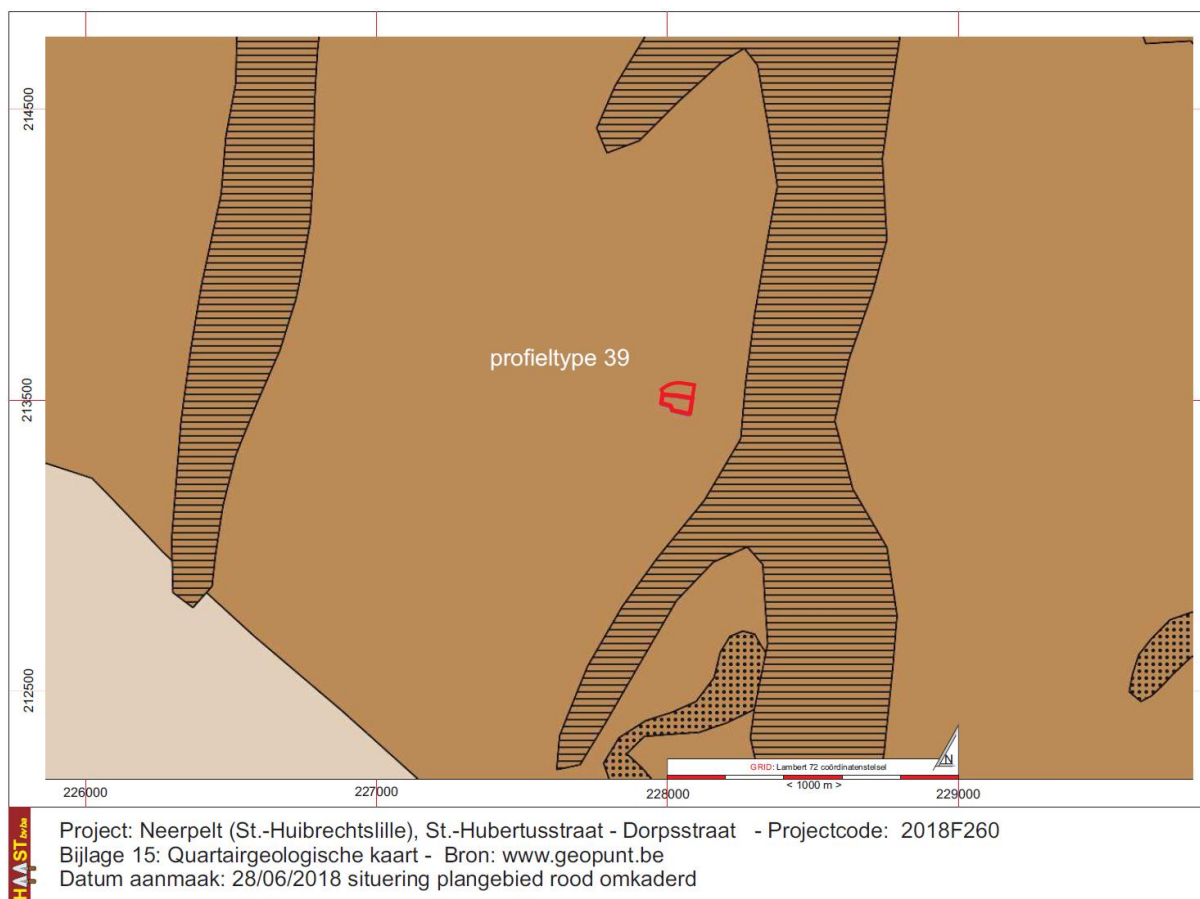

Fig. 23: Het onderzoeksgebied op de quartairgeologische kaart © Databank Ondergrond Vlaanderen.

De regio van het onderzoeksgebied is tijdens de Quartaire geschiedenis, en daarvoor al, beïnvloed door tektonische activiteit die zich geuit heeft in breukwerking en opheffingspulsen. Een reeks noordwest-zuidoost gerichte extensiebreuken zijn getuigen van de westelijke uitbreiding van de Beneden-Rijngraben.

Het Kempisch Plateau dat daarvan deel uitmaakt kan in de regionaal-geologische context gezien worden als de rijzende schouder van een zakkende graben.¹¹ De desbetreffende graben is de Roergraben die meer naar het oosten is gelegen en grofweg begint bij de lijn Veldhoven (Nederland)-Bocholt-Bree (oriëntatie noordwest-zuidoost). Het Kempisch Plateau heeft opheffing ondervonden in het Vroeg-Pleistoceen, toen de Rijn door de regio stroomde en in de periode erna.¹² Het onderzoeksterrein ligt tussen twee breuklijnen, de Breuk van Rauw in het westen en de Breuk van Grote Brogel in het oosten. In de omgeving van het onderzoeksgebied dagzomen de tertiaire afzettingen van de Formatie van Kasterlee op 1 tot 4 m diepte, onder het Quartaire dek.¹³ De afzettingen van de Formatie van Kasterlee bestaan uit bleekgroen tot bruin fijn zand, paarse klei-horizonten, licht glauconiethoudend, micahoudend, onderaan kleine zwarte silexkeitjes.

Dicht aan de oppervlakte komen de Lommel zanden van de Formatie van Kaulille voor, die een groot deel van het Kempisch Plateau bedekken. De Lommel zanden bestaan uit grijs middelmatig tot grof zand met lokaal grindbijmenging en zware mineralen die typisch zijn voor Rijnafzettingen. De dikte van de Lommel zanden schommelt tussen één à enkele meters in het westen tot 10 à 15 m in de graben.¹⁴ Het zijn fluviatiele zanden,

¹¹ Beerten, 2006, 12.

¹² Beerten, 2006, 12.

¹³ Beerten, 2006, 8.

¹⁴ Beerten, 2006, 13.

afgezet door een verwilderd riviersysteem in het Vroeg-Pleistoceen, na de Jaramillo-paleomagnetische omkering, ca. tussen 1000 ka en 700 ka BP (Baveliaan en vroeg Cromeriaan).¹⁵

Bovenop de Zanden van Lommel zijn de eolische zanden van de Formatie van Wildert (dekzanden) afgezet onder periglaciale omstandigheden gedurende de Pleniglaciale periode (Brabantiaan) van de laatste ijstijd (Weichseliaan).¹⁶ Tussen deze eenheid en de Zanden van Lommel, bevindt zich een hiaat van 600.000 tot 700.000 jaar. De dikte van de dekzanden die een verbreidingsgebied kennen in het noorden en noordoosten van België varieert tussen 1 en 4 meter. De morfologie van het landschap is voor een belangrijk deel door dekzandruggen bepaald. Afgaande op de bodemkaart bevindt zich het grintsubstraat (Zanden van Lommel) binnen een deel van het onderzoeksgebied op geringe of matige diepte (20-125 cm).

De Formatie van Wildert bestaat uit geel en geelgrijs vrij goed gesorteerd zwak lemig kwartshoudend zand. Waarschijnlijk door cryoturbatie van onderliggende grindrijke afzettingen zijn de dekzanden sporadisch grindhoudend. Soms wordt aan de basis een keienlaag aangetroffen. De afzettingen bezitten regelmatig een zwakke gelaagdheid die zich manifesteert door een minieme korrelgroottevariatie op cm-schaal. Deze zanden zijn doorgaans fijner dan de fluviatiele en herwerkte zanden, beter gesorteerd en bezitten een typische gele kleur.

Op de **bodemkaart** volgens Belgische classificatie bevindt het projectgebied zich binnen bodemtypes **OB**, hetgeen staat voor een bebouwde oppervlakte. Er is bijgevolg niks bekend over de exacte bodemopbouw. Net ten noorden van het projectgebied komen **Sdm** bodems voor. Sdm¹⁷ is een matig natte lemig zandbodem met dikke antropogene humus A-horizont, een plaggenbodem. De Sdm plaggengronden zijn matig natte bodems met hoge voorjaarswaterstand. De zomerwaterstand is optimaal. Het overtollige water moet in het voorjaar afgeleid worden door middel van greppels die rechtstreeks in verbinding staan met sloten langs de kavels. Sdm is een late, traag opdrogende grond, die op een speciale wijze moet bewerkt worden.

Op de bodemkaart volgens de WRB is het gebied als **technosol** gekarteerd en deels als **pa – plaggic antrosol**. Plaggic Anthrosols zijn bodems die eeuwenlang aangerijkt zijn met organische stof zoals met plaggen of

strooisel uit moerasbossen in de Kempen. Typisch voor deze bodems zijn zwarte humusrijke horizonten van meer dan 50cm.

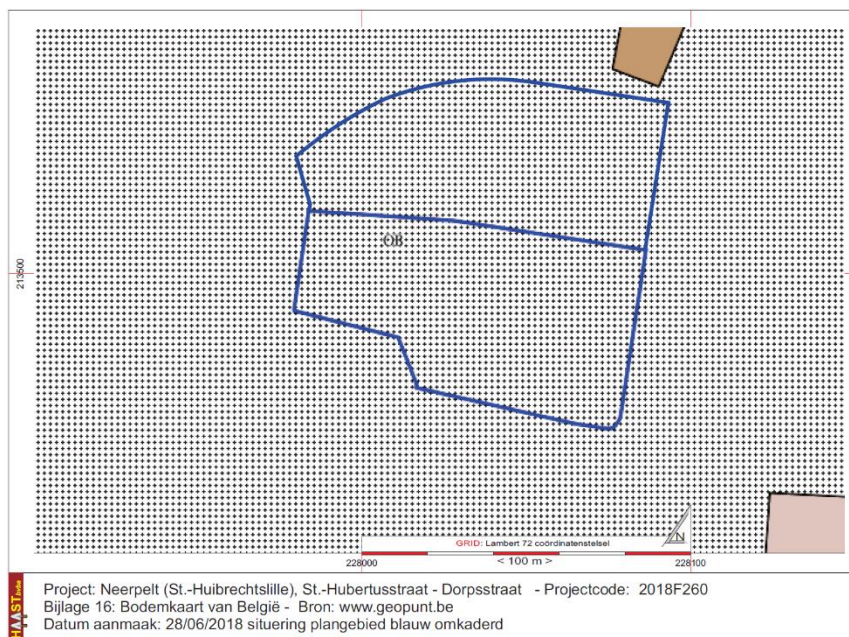

Fig. 24: Het onderzoeksgebied op de bodemkaart volgens Belgische Classificatie © Databank Ondergrond Vlaanderen.

¹⁵ Beerten, 2006, 13, Berendsen, 2011, 142-144.

¹⁶ Beerten, 2006, 15.

¹⁷ VAN RANST, E en SYS, C (2000) Eénduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen (Schaal 1:20.000), Universiteit Gent – Laboratorium voor Bodemkunde, Gent.

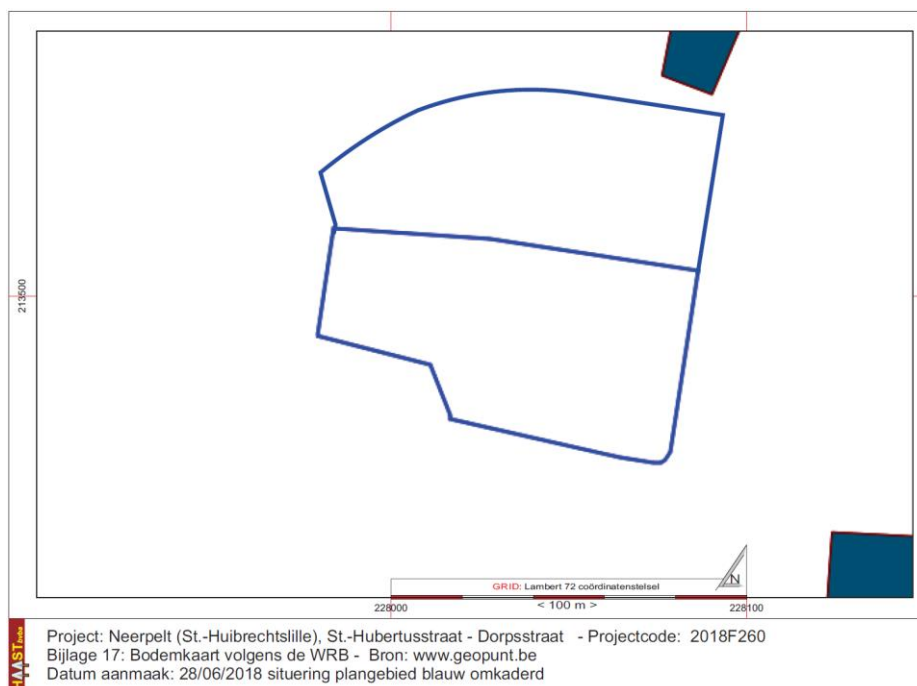

Fig. 25: Het onderzoeksgebied op de bodemkaart volgens de FAO WRB © Databank Ondergrond Vlaanderen.

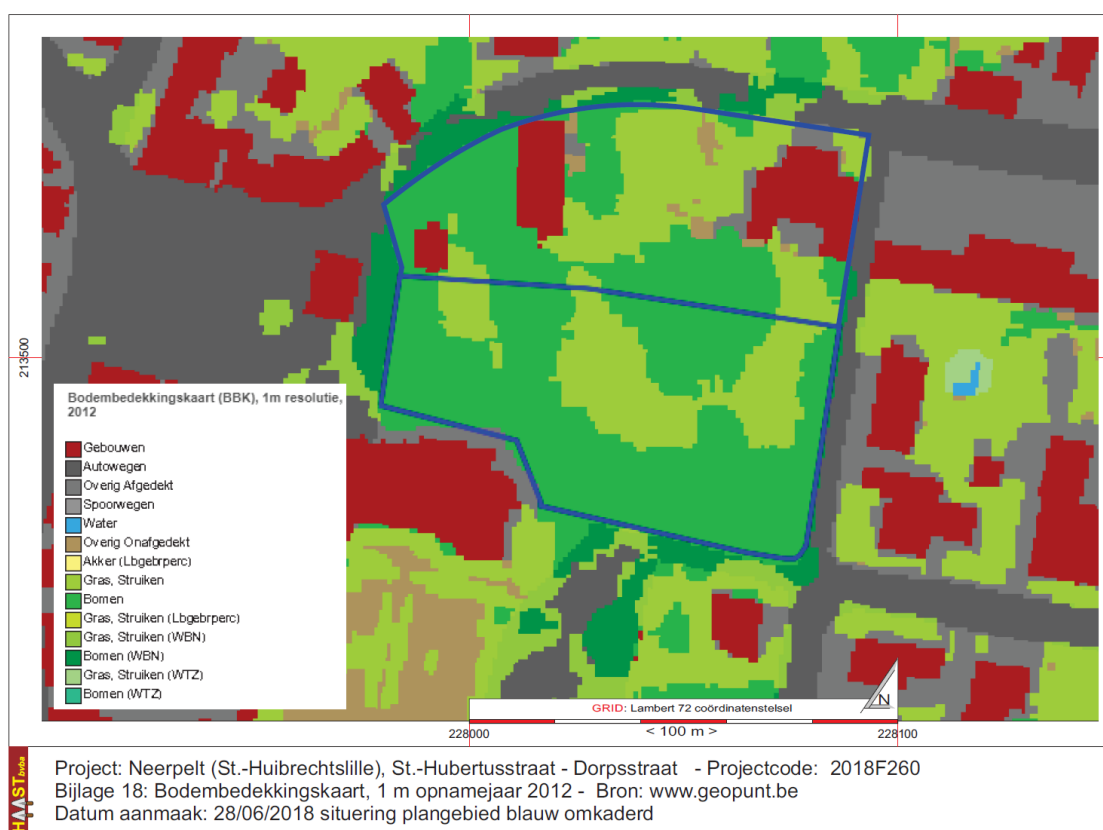

Fig. 26: Het onderzoeksgebied op de bodembedekkingskaart opname 2012. © Geopunt.be

Op de **bodembedekkingskaart** is het projectgebied ingekleurd als een terrein begroeid met bomen en grasvelden, zoals een Engelse tuin eruit hoort te zien.

1.2.2 Historische situering

De Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden, in 1771-1778 opgemaakt in opdracht van graaf de Ferraris, geeft ons een duidelijk beeld van de toestand van het gebied eind achttiende eeuw. Het projectgebied is gelegen in een klein akkergebied omringd door hagen. Binnen het projectgebied ligt een weg, mogelijk de huidige St.-Hubertusstraat die ten noorden aantakt aan de Dorpsstraat. Er zijn twee panden ingetekend die los van elkaar haaks op elkaar staan.

Rondom de kerk, ten zuidwesten grnezend aan het projectgebied, is er een kerkhof aangeduid doormiddel van kleine kruisjes. Dat kerkhof zou net buiten het projectgebied gelegen zijn, al dient er rekening mee gehouden te worden dat de georeferentie van de ferrariskaart, doordat het een van west naar oost uitgerokken kaart is, niet 100% accuraat is.

Misschien komen de huidige percelen 1116D en in het verlengde daarvan 1116C overeen met het pad dat het projectgebied van noord naar zuid doorkruist. Zekerheid daarover is er echter niet aangezien beide percelen niet voorkomen op de Atlas van Buurtwegen (fig. 21), noch op het primitief kadaster (fig. 23).

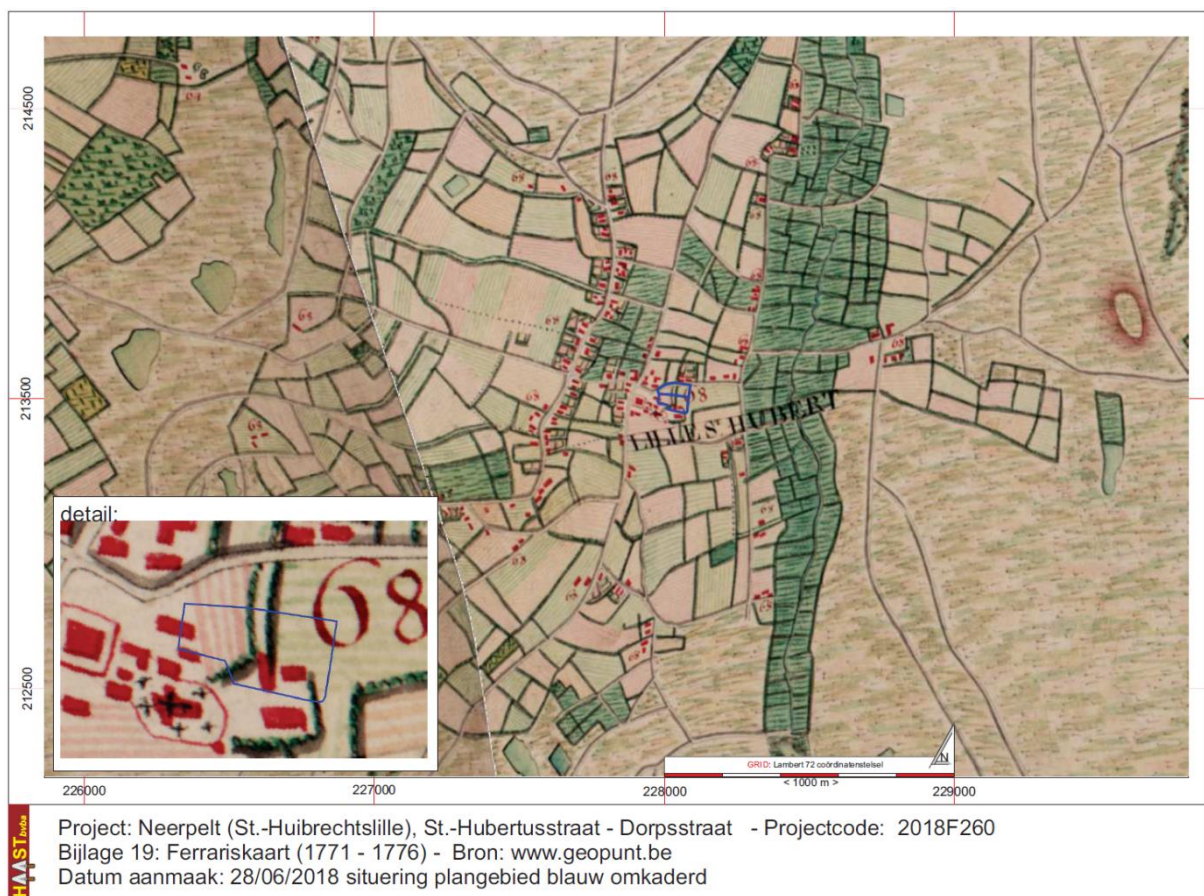

Fig. 27: Situering van het projectgebied op de Ferrariskaart. © NGI en Geopunt.

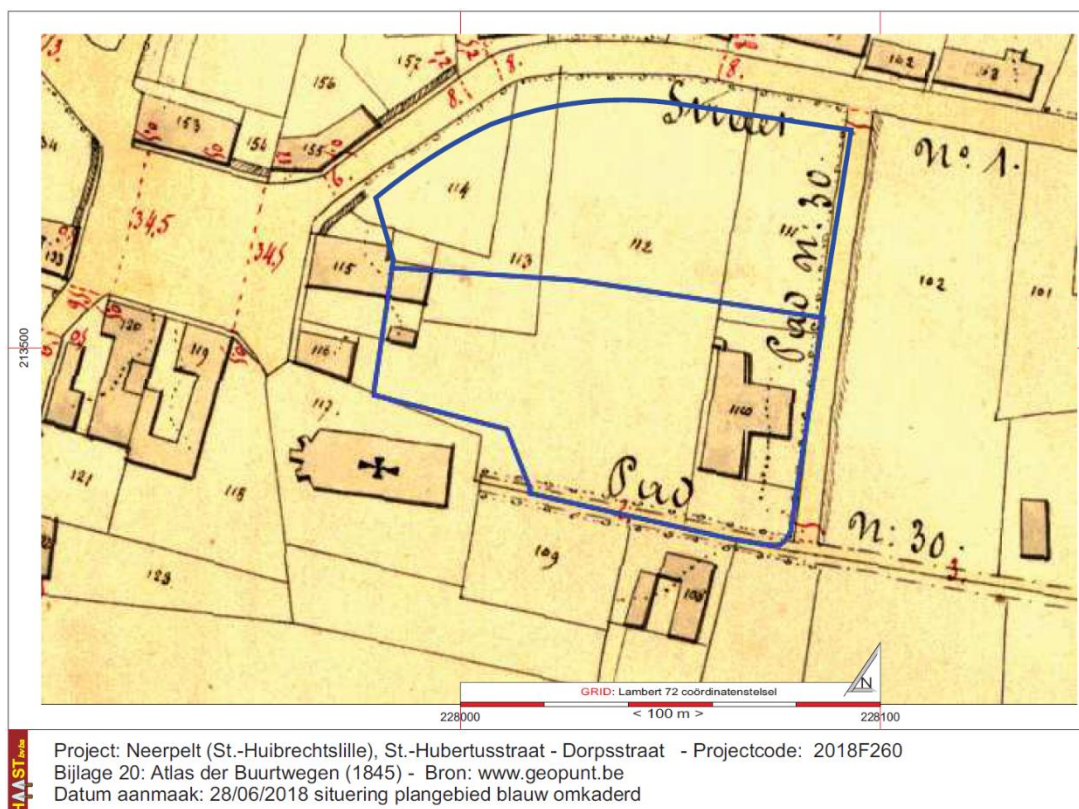

Fig. 28: Situering van het onderzoeksgebied op detailplannen van de Atlas der Buurtwegen (ca. 1840). © Geopunt

De Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) toont dat de huidige perceelindeling al in redelijke mate overeenstemt met de huidige perceelindeling. Afwijkend zijn de percelen in de noordwestelijke hoek van het terrein en aan de oostzijde waar het perceel 1116D, en in het verlengde daarvan 1116C, bijkomende percelen zijn. De percelen 110, 111, 112, 113 en 118 vallen geheel (110) of deels (alle andere) binnen het projectgebied. In Het register der percelen bij de Atlas der Buurtwegen staat bij die percelen vermeld:

110: eigenaar Kerkhofs Egidius, koopman te Lille-St.-Hubert, huis en erf

111: *denzelven*, hof

112: Kerkhofs Joannes, te Lille-St.Hubert en consoorten, Land

113: *dezelve*, Boomgaard

118: Houben Walterianus(?), Stokker te Lille-St.-Hubert, Hof

119: *denzelven*, Huis en erf (119)

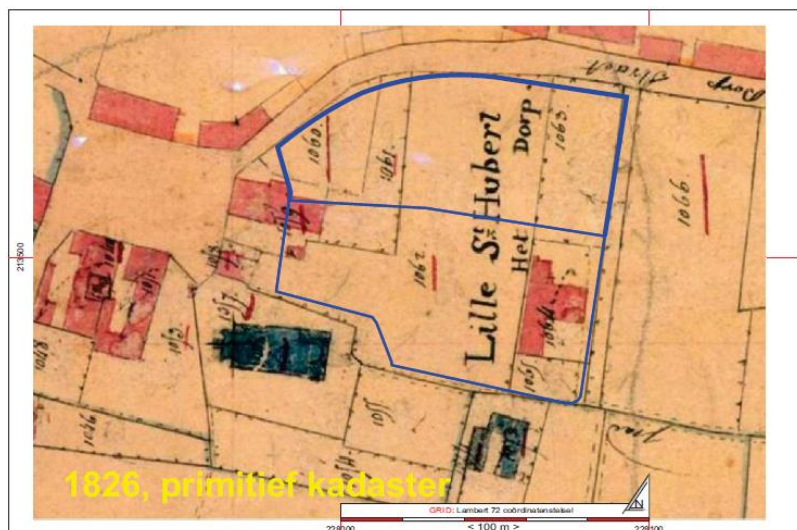

Fig. 29: Ter vergelijking met de Atlas der Buurtwegen, het projectgebied gesitueerd op het Primitief Kadaster (ca. 1830). © cartesius.be

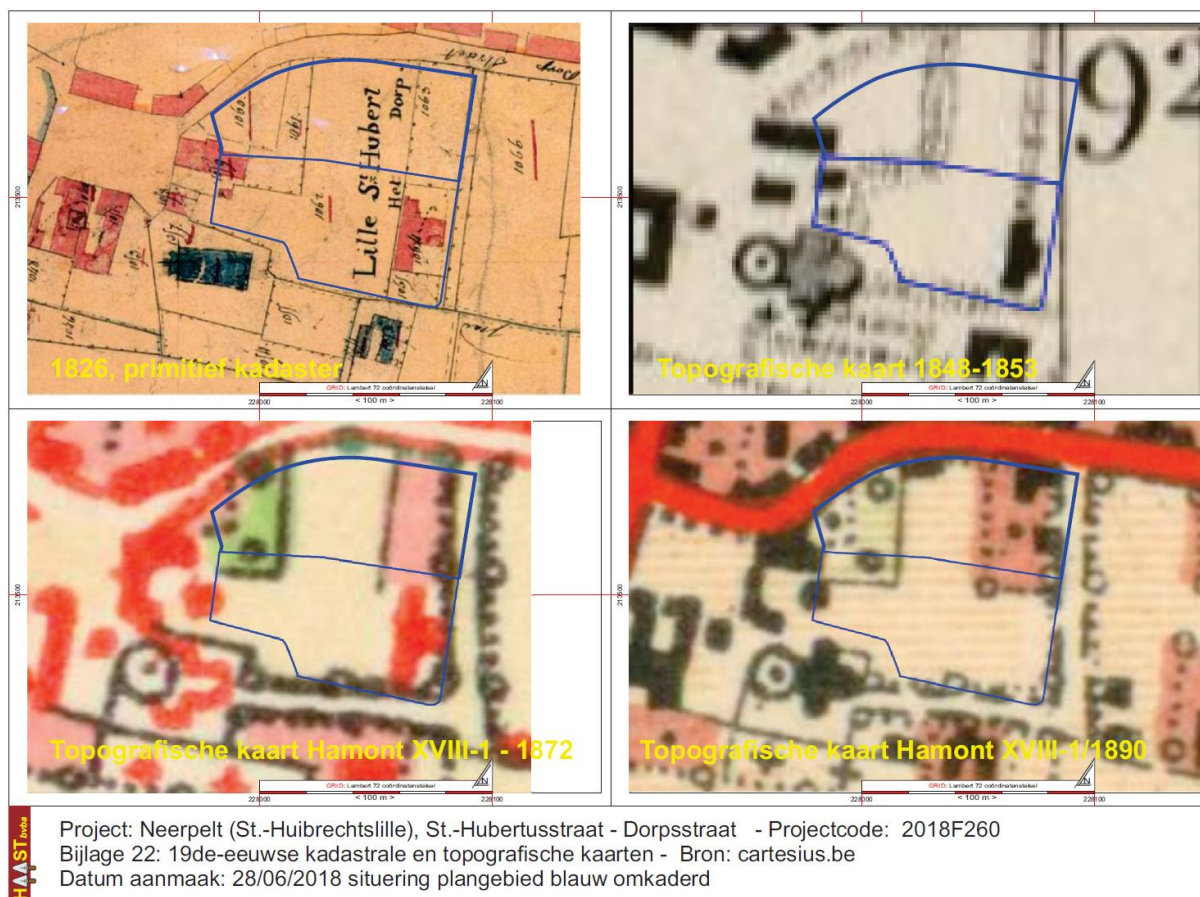

Fig. 31: Situering van het onderzoeksgebied op het primitief kadaster en de topografische kaarten uit 1848-1853, 1872 en 1890 © cartesius.be

Het beeld op het primitief kadaster waarvan de opmetingen volgens de gegevens op het kaartblad eindigden in 1827, is identiek aan de weergave van het projectgebied in de Atlas der Buurtwegen. Op het oostelijke terreindeel bevindt zich een groot gebouw met een T-vorm en aan de westzijde valt een deel van een klein gebouw net binnen het projectgebied.

De topografische kaarten uit 1848-1853 en 1872 geven eveneens een identiek beeld. In de noordwesthoek, het huidige perceel 1116f, is een boomgaard ingetekend. Op de kaart uit 1890 is het T-vormige gebouw aan de westzijde verdwenen. Aan de noordzijde zijn nu wel gebouwen ingetekend, de wasblekerij en de woning Huis Spaas met een achterbouw.

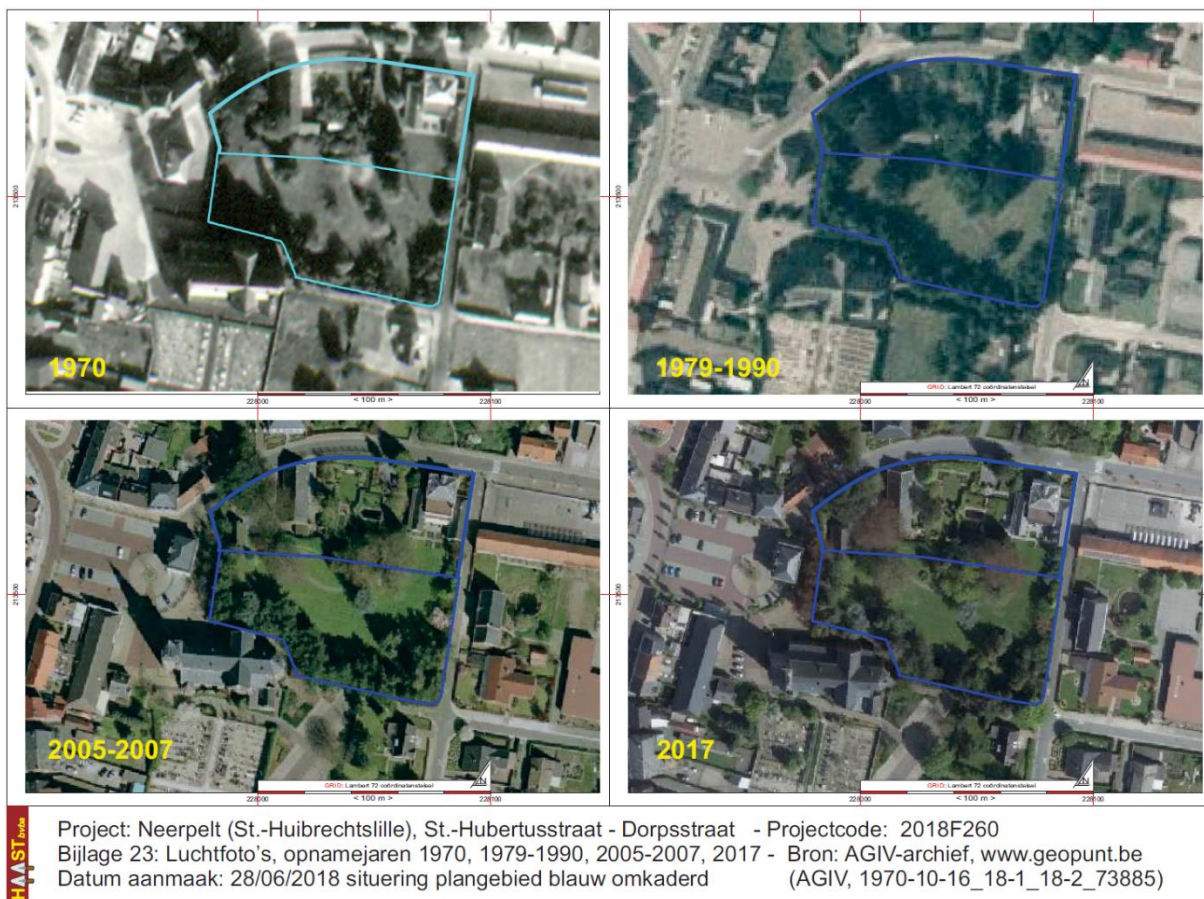

Fig. 32: een selectie van **luchtfoto's van 1970 tot en met 2017** © Archief AGIV, 1970-10-16_18-2_73885 en geopunt.be

De luchtfoto's geven van 1970 tot heden een onveranderd beeld. Ten noorden van het projectgebied, zone waar de nieuwbouw zal opgetrokken worden, ligt de wasblekerij en het Huis Spaas. Het projectgebied is een deel van de ommuurde Engelse tuin die zich achter beide gebouwen uitstrekt.

1.2.3 Archeologische situering

De erfgoedwaarde van het projectgebied is al ter sprake gebracht bij de topografische situering ervan. Het project maakt deel uit van de tuin achter twee geïnventariseerde gebouwen: de oude wasblekerij Spaas, onroerend erfgoed object 80311 (op de GGA-kaart en cai-kaart aangeduid als aanduidingsobject 20829), en het Huis Spaas, onroerend erfgoedobject 80312 (op de GGA-kaart en cai-kaart aangeduid als aanduidingsobject 18043).

Op het uittreksel van de Centraal Archeologische Kaart zijn er in de omgeving van het projectgebied drie locaties aangeduid:

Op locatie **CAI-211530** werd door het bedrijf ARON in 2015 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd met als resultaat greppels, (paal-)kuilen, (ook aanzetten van recente funderingen of muurwerk, recente kuil en ophogingslaag), waarvan de oudste sporen mogelijk dateren uit de Late-Middeleeuwen.

CAI-700779 is een vondstmelding van een vlakgraf uit de Late IJzertijd waarbij crematieresten in een urne met scherp geknikt profiel en trechterhals, buitenzijde gepolijst, en een bijpotje met geknikt profiel, mogelijk met trechterhals, buitenzijde gepolijst, gevonden werden.

Op **CAI-700404** zouden via luchtfotografie sporen herkend zijn van een Celtic Field, mogelijk sporen van landbewerking uit de (Late-) Bronstijd. Meer ten zuiden van de locatie 700404, gelegen buiten het gebied weergegeven op fig. 35, bevinden zich nog twee locaties van Celtic-Fields.

Ten slotte werd op de hoek van de Windmolenstraat en de Peerderbaan een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd door het bedrijf HAAST met vergunning 2015-214 met als resultaat de vondst van een karrenspoor dat deel uitmaakt van een pad dat parallel liep aan een gracht, later vermoedelijk een bomenrij, maar het pad kon, wegens gebrek eraan, niet gekoppeld worden aan bewoningssporen/structuren. Mogelijk is er een verband met de nabijgelegen windmolen. Deze locatie staat niet ingetekend op de GGA-kaart of de CAI-kaart.

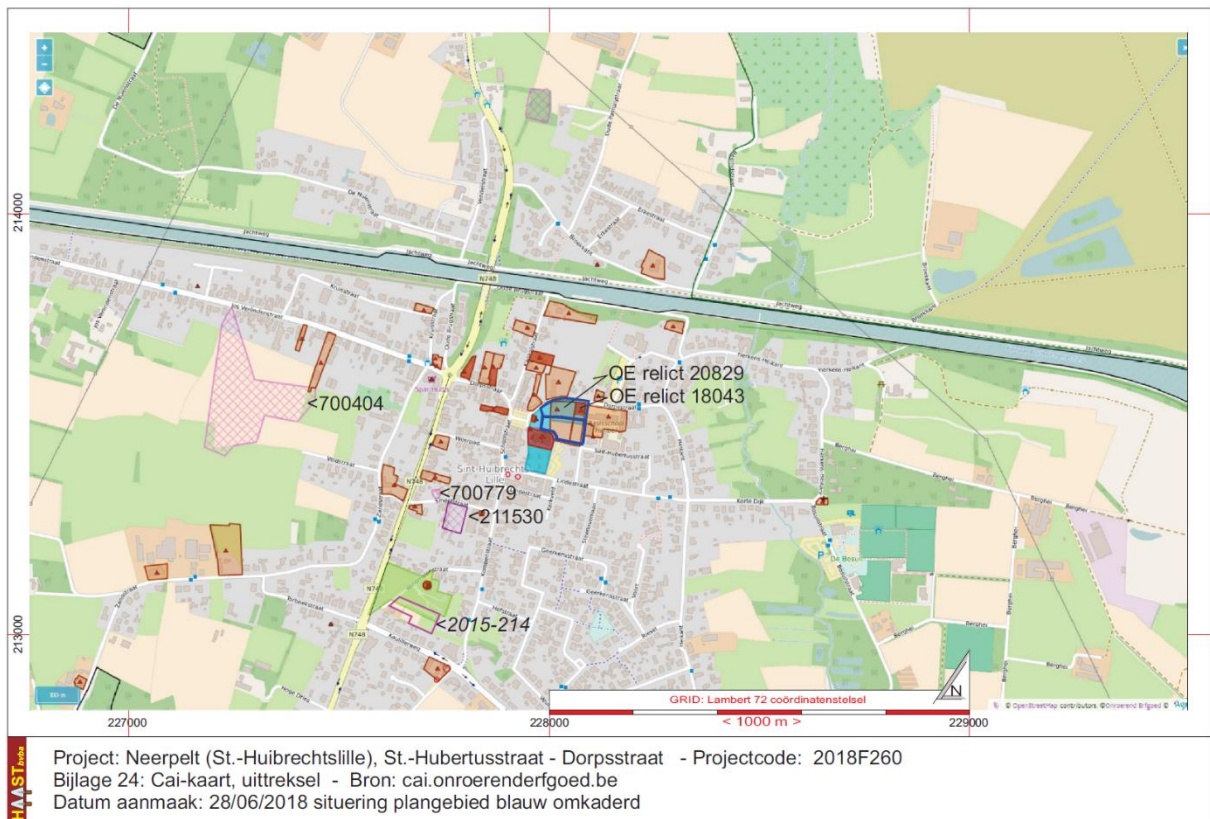

Fig. 33: Situering van het onderzoeksgebied ten opzichte van de polygoenen van het CAI toestand voorjaar 2018 © cai.onroerendergoed.be

1.2.4 Synthese

- welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het projectgebied?

Het projectgebied is redelijk klein in oppervlakte, 49 are en ligt centraal in het dorp Sint-Huibrechtslille. Uit de beschikbare historische en archeologische bronnen is enkel af te leiden dat binnen het projectgebied meer dan

waarschijnlijk geen restanten van het oude kerkhof dat rondom de kerk lag terug te vinden zijn, dat binnen het terrein vermoedelijk al in de 18de eeuw, mogelijk al eerder bebouwing aanwezig is die ergens tussen 1872 en 1890, volgens de gegevens af te leiden van de topografische kaarten, volledig verdwenen is, dat in 1888/1890, de huidige gebouwen ten noorden van het projectgebied werden opgetrokken, met name de wasblekerij en het Huis Spaas en dat het gebied vanaf dan definitief deel uitmaakt van een soort Engelse tuin aansluitend bij beide gebouwen. Later, in de 20ste eeuw volgens de gegevens bij de beschrijving van het Huis Spaas als erfgoedrelict, werd de tuin afgesloten door een hoge bakstenen muur. Die situatie bestaat heden ten dage nog; schijnbaar is de eind 19de-eeuwse situatie, behoudens enkele verbouwingen aan de panden en de ommuring van de tuin, nog redelijk gaaf bewaard.

Er zijn in de omgeving van het projectgebied sporen van Cletic Fields, landbouwactiviteit uit de Late-Bronstijd, misschien Vroege-IJertijd. Er is de vondst van een vlakgraf uit de IJertijd, maar er is geen enkele aanwijzing voor bewoning uit die periode. Twee proefsleuvenonderzoeken in de nabijheid van de dorpskern van Sint-Huibrechtslille hebben ook geen sporen van betekenis opgeleverd.

Op de ferrariskaart is een deel van het terrein ingetekend als akker. Er mag verondersteld worden dat, aangezien er in de omgeving ook plaggenbodems aanwezig zijn, de eerste landbouwers het terrein landbouwgeschikt gemaakt hebben ergens in de Late-Middeleeuwen, misschien al eerder. De oudste schrijfwijzen van de naam van het dorp zijn: lille (1257), tot lill (1465), tot lylle (1470), tot lyll (1478), tot lil (1498) en tot lyl (1603). Na 1600 wordt het Sint-Huibrechts-Lille, naar de nieuwe kerkpatroon, sedert de 16de eeuw tot midden 19de eeuw hier sterk vereerd. De naam is een samenstelling van lin, linne, moerassige plaats of linde, en loo, lo, bos. Beperkte archeologische sporen duiden op prehistorische nederzettingen in de omgeving van vennen en Romeinse bewoning op hoger gelegen gebieden aan de rand van de huidige dorpsgrenzen. In 1909 werden in het dorp een 70-tal goudstukken en zilverstukken gevonden uit de 14de tot 16de eeuw (niet vermeld in de CAI). Over het dorp loopt de antieke weg Tongeren-Bilzen naar Nederland. Zeker van vóór 800 heeft de abdij en later kapittel van Sint-Servaas van Maastricht het groot domein bezeten van Lille, Achel en Hamont, dat mogelijk oorspronkelijk toebehoorde aan de Heilige Hubertus¹⁸.

In directe relatie tot het projectgebied kan enkel gesteld dat het terrein mogelijk sporen bevat uit de late-Middeleeuwen / Nieuwe tijd (en later), en wat dat betreft een hoog archeologisch potentieel heeft. Wat betreft oudere perioden, kunnen er sporen zijn, maar de aanwezigheid daarvan kan niet vastgesteld, noch uitgesloten worden op basis van de ter beschikking zijnde geologische, aardkundige, archeologische en historische bronnen.

- welke evolutie kende het landschap van het projectgebied?

Na de overgang Pleistoceen/Holoceen kon de vegetatie zich herstellen, waardoor er een meer uitgesproken bodemvorming kon optreden. Er ontstond een heidelandschap met her en der kleine bosjes van bomen die konden gedijen op redelijke arme zand tot lemig zandgronden. Afhankelijk van de bodemvruchtbaarheid en waterhuishouding ging de bodem verbruinen, dan wel podzoleren. Een nattere bodem werd een humushoudende bovengrond gevormd met verschijnselen behorend bij een fluctuerende grondwaterspiegel zoals uitgesproken roestvlekken of ijzerconcreties in of net onder de bovengrond. Met de introductie van de landbouw vanaf het Neolithicum begon de mens het landschap intensiever te gebruiken. Door het landbouwkundig gebruik trad er voor een deel ook verschraling en degradatie van de bodem op, waardoor veel voormalige bouwlanden zich ontwikkelden tot woeste gronden. Vooral in de periode rond de IJertijd zijn veel gronden verlaten door hun bewoners. Vanaf de Late Middeleeuwen konden zich in de zandgebieden

¹⁸ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Sint-Huibrechts-Lille*, <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/122057> (geraadpleegd op 3 juli 2018).

plaggenbodems vormen door de bemesting van plaggenmest. De plaggenbemesting was beperkt tot de zandgronden die geschikt waren voor landbouwkundig gebruik, maar waar een bemesting voor een betere opbrengst zorgde. Er zijn aanwijzingen dat de eerste wijd verbreide plaggenophogingen in de Limburgse Kempen rond in de 14de/15de eeuw zijn begonnen, toen de Vlaamse steden opkwamen.

- welke evolutie kende het gebruik van het terrein?

Het terrein was blijkbaar eerst deels in gebruik als akker of weide en deels een woning met erf die aan de oostzijde van het projectgebied lag en tussen 1872 en 1890 afgebroken werd, vermoedelijk rond dezelfde tijd als de bouw van de wasblekerij en het Huis Spaas, beide daterend uit het laatste kwart van de 19de eeuw. Ook dan wijzigt het gebruik van het terrein. De akker wordt een tuin, een soort Engelse tuin, die tot op heden bewaard gebleven is en in de 20ste eeuw van het straatbeeld afgesloten werd door een bakstenen muur.

- wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

Het bouwen van de ondergrondse parkeergarage annex bergingen zal een vernietigende invloed hebben op mogelijke sporen van constructies uit de Late-Middeleeuwen, Nieuwe tijd temeer omdat aan de oostzijde van het terrein, waar volgens de historische kaarten de oudste bebouwing lag, die garagekelder quasi het volledige perceel 1116B zal innemen. De uitgravingen daarvoor gaan tot -3,40 m onder het huidige maaiveld, alle mogelijke nog aanwezige sporen van oude bouwfazen/bebouwing zullen daardoor vernietigd worden.

Verstoorde zones:

Er kunnen binnen het projectgebied geen verstoorte zones aangeduid worden. De plek waar de afgebroken woning stond, perceel 1116B, kan niet beschouwd te worden als een verstoorte zone, maar als een perceel met mogelijk het hoogste archeologisch potentieel binnen het projectgebied.

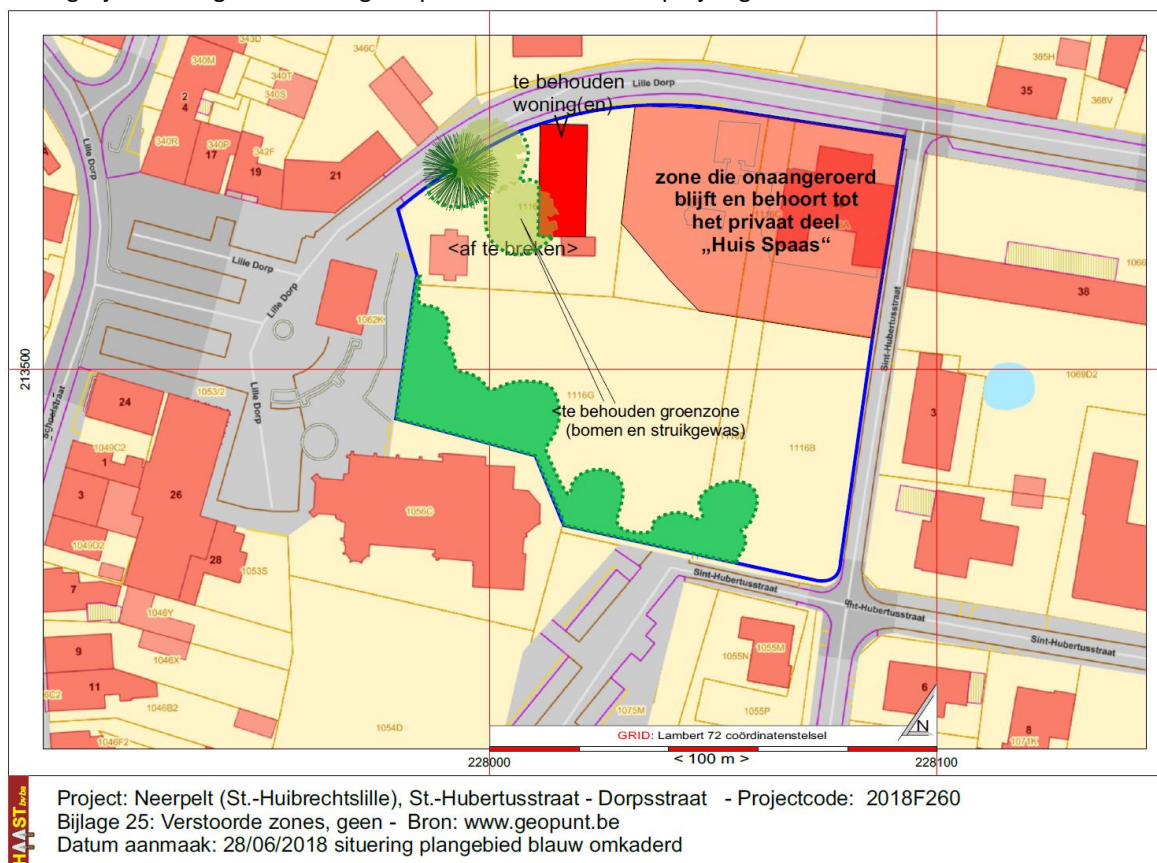

Fig. 34: "Verstoorte zones" binnen het projectgebied.

Een afweging van de methodes voor verder archeologisch onderzoek en archeologische evaluatie van het projectgebied:

De beschikbare methodes binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, veldkartering, landschappelijk booronderzoek en geofysisch onderzoek zullen waarschijnlijk geen resultaten opleveren die kunnen opwegen tegen de kosten die ermee gepaard gaan:

Geofysisch onderzoek spoort weliswaar anomalieën in de bodem en er kunnen structuren in harde materialen, baksteen, natuursteen, verwacht worden, maar, de resultaten zullen nog altijd geverifieerd moeten worden door een proefsleuvenonderzoek waardoor, ook gelet op de beperkte oppervlakte van het projectgebied de kosten niet zullen opwegen tegen de resultaten die ook door een proefsleuvenonderzoek kunnen bereikt worden.

Veldkartering: gelet op de begroeiing van het grootste deel van het terrein is deze methode niet bruikbaar.

Landschappelijk bodemonderzoek is wenselijk om na te gaan in hoeverre de oorspronkelijke bodemopbouw bewaard gebleven is, hetzij eventueel geschonden. Aangezien er geen verklaring kan gevonden worden in de beschikbare bronnen met betrekking tot de depressie centraal in het perceel 1116g, is het aan te raden een landschappelijk booronderzoek uit te voeren om na te gaan in hoeverre de oorspronkelijke bodemopbouw bewaard is binnen het projectgebied. Het niveauverschil met de randen van het projectgebied bedraagt ca. 75 cm hetgeen meer is dan de gemiddelde dikte van een Ap-horizont, zelfs in plaggenbodems. De vraag is of het een natuurlijke depressie betreft of een artificiële.

Verkennd/waarderend archeologisch booronderzoek: er zijn geen indicaties voor het mogelijk aantreffen van prehistorische artefacten. Het is aan te raden om tijdens een proefsleuvenonderzoek extra oplettend te zijn voor eventuele prehistorische vondsten, mede omwille van het feit dat een verkennend/waarderend booronderzoek zeer duur is.

Proefsleuven: via het programma van maatregelen zal een proefsleuvenonderzoek opgelegd worden om het projectgebied archeologisch verder te kunnen evalueren en waarderen.

Advies:

Uit voorgaande blijkt dat het terrein een hoog potentieel heeft wat betreft sporen uit de late-Middeleeuwen – Nieuwe Tijd (14de /15de eeuw – 18de eeuw en later). Aangezien er tot op heden slechts weinig – of geen – archeologisch onderzoek gebeurd is binnen de dorpskern van Sint-Huibrechtslille, biedt dit projectgebied een opportuniteit tot mogelijk een betekenisvolle kennisvermeerdering aangaande de ontwikkeling en welstand van het dorp in de Late-Middeleeuwen en latere perioden. Daarom zal via het programma van maatregelen aanbevolen worden het projectgebied te onderwerpen aan een landschappelijk bodemonderzoek gevolgd, eventueel, door een proefsleuvenonderzoek teneinde definitief uitsluitsel te kunnen krijgen over de archeologische waarde ervan.

Beschrijving van de aanpak

Randvoorwaarden

Voor het uitvoeren van het landschappelijk booronderzoek zijn er een bijzondere voorwaarden. Het terrein is na afspraak met de eigenaar vrij om de boringen uit te voeren mits degelijke heropvulling van de boorgaten.

Voor het proefsleuvenonderzoek: de te verwijderen bomen en struiken binnen het projectgebied mogen afgezaagd tot maaiveld hoogte, maar niet ontstronkt noch gefreesd worden. Ontstronken en uitfrozen van wortelstronken kan immers leiden tot ernstige beschadiging van de oorspronkelijke bodemopbouw en eventueel aanwezige archeologische sporen en artefacten.

Het proefsleuvenonderzoek

Het proefsleuvenonderzoek met ingreep in de bodem dient uit te worden gevoerd als een standaard proefsleuvenonderzoek met ononderbroken 2 m brede parallelle proefsleuven, deels west - oost georiënteerd op het terrein waardoor ze haaks ingepland worden op het grondplan van de verdwenen gebouwen, en deels aangepast aan de beschikbare ruimte. Enkel op die manier kan een afbakening van die gebouwen bekomen worden, mede door het aanleggen van kijk- en of volgvijsters. 2 m brede proefsleuven geven het beste resultaat om de mogelijke sporen vast te stellen, af te bakenen en te determineren.

Door ze in te planten op een onderlinge afstand van maximaal 15 m, op fig. 36 is de afstand tussen de proefsleuven 12,50 m waardoor gemakkelijk 6 proefsleuven over heel het terrein kunnen aangelegd worden, wordt meteen gebiedsdekkend gewerkt en kan gemakkelijk 10% van het terrein onderzocht worden zoals bepaald in de Code van goede Praktijk. Aanvullend, om minimaal 12,50% van het terrein te onderzoeken, worden kijkvensters of volgvijsters aangelegd indien sporen aangetroffen worden. De kijk- en/of volgvijsters worden aangelegd om een beter inzicht te krijgen in de onderlinge samenhang van sporen, indien er aangetroffen worden, om een duidelijke afbakening te kunnen maken voor een eventueel vervolgonderzoek indien toch waardevolle sporen zouden aangetroffen worden of om de schijnbare afwezigheid van sporen te verifiëren.

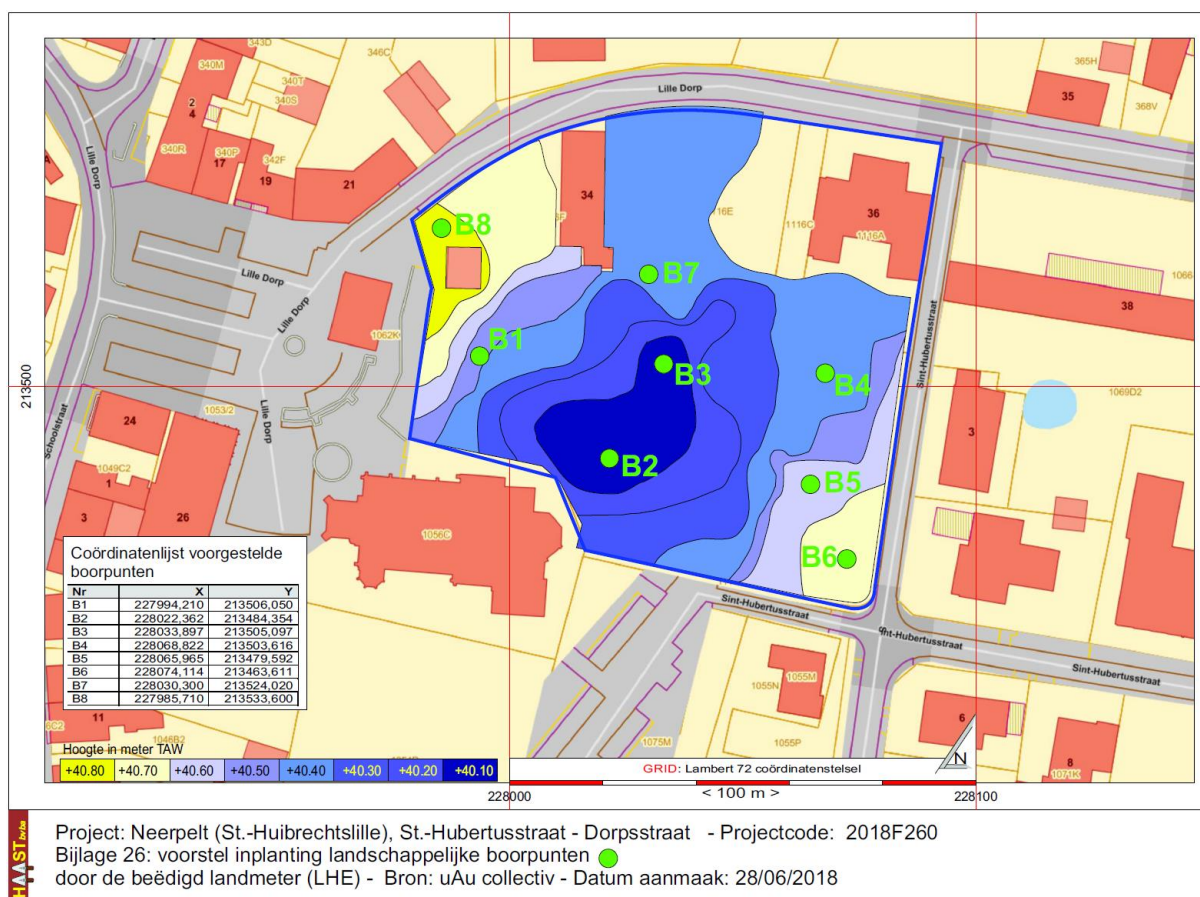

Fig. 35: Voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen

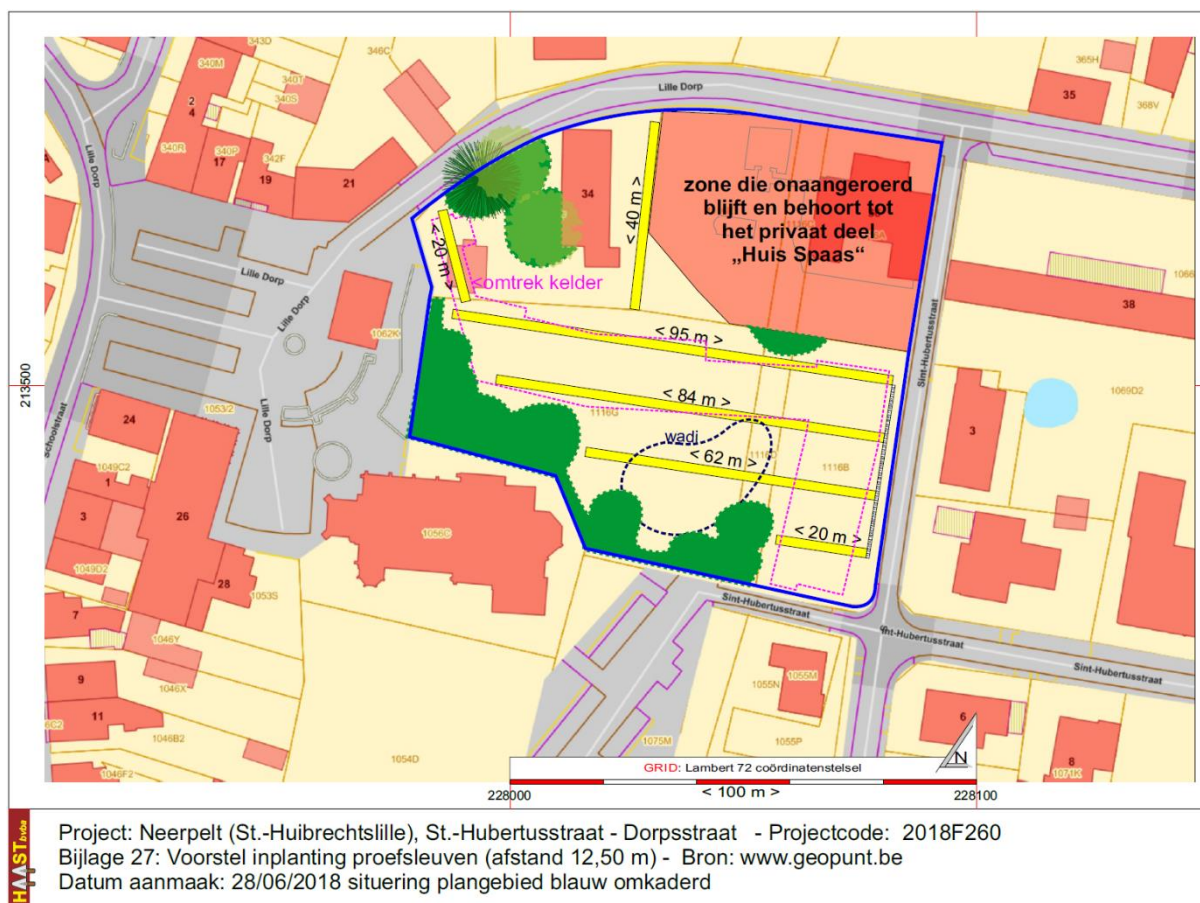

Fig. 36: Voorstel van inplanting van de proefsleuven

1.2.5 Samenvatting gespecialiseerd publiek

zie 1.2.4

1.2.6 Samenvatting niet-gespecialiseerd publiek

Achter de wasblekerij Spaas en het Huis Spaas, in de dorpskern van Sint-Huibrechtstille, wenst men een ontwikkeling te realiseren van twee kleine appartementsblokken en de herinrichting van de wasblekerij. De tuin van het Huis Spaas en de omgeving van de wasblekerij worden daarbij zoveel mogelijk gespaard, enkel het zuidelijk deel van het huidige, ommuurde terrein, wordt ingenomen door ernstige bouwingrepen; het bouwen van een ondergrondse parkeergarage met een oppervlakte van 1760 m². Uit de beschikbare bronnen kan afgeleid worden dat al in de 18de eeuw, mogelijk (veel) eerder op het terrein een boerderij stond. Dat gebouw werd in het laatste kwart van de 19de eeuw afgebroken en schijnbaar of vermoedelijk ging dat gepaard met de bouw van het Huis Spaas en/of de wasblekerij. Omdat er zo weinig bekend is over de ontwikkeling en welstand van het dorp Sint-Huibrechtstille gedurende de Middeleeuwen en Nieuwe Tijd, biedt deze locatie mogelijk een unieke kans op kennisvermeerdering. In het centrum van de tuin ligt de bodem een 60 tot 80 cm lager dan aan de rand. Mogelijk is dit een natuurlijke depressie, mogelijk een artificieel aangebrachte kuil. Om na te gaan of die "kuil" natuurlijk of artificieel is wordt eerst een landschappelijk bodemonderzoek aanbevolen. In elk geval dient, omwille van de historische bebouwing aan de Sint-Hubertusstraat een gebiedsdekkend proefsleuvenonderzoek te worden uitgevoerd.

Bibliografie

Uitgegeven Bronnen

BAUWENS-LESENNE, M. (1968) Oudheidkundige repertoria VIII, Bibliografisch repertorium van de oudheidkundige vondsten in Limburg, behoudens Tongeren-Koninksem (vanaf de vroegste tijden tot de Noormannen), Brussel

Beerten, K., 2006: *Toelichting tot de Quartairgeologische kaart, Kaartblad Mol 17*, Leuven.

Baeyens, L., 1975: *Bodemkaart van België, Verklarende tekst bij de kaartbladen Overpelt 32E en Neerpelt 19E*, Gent.

Baeyens, L., 1970: *Bodemkaart van België, Overpelt & Neerpelt 32E en 19E*, Gent.

Berendsen, H.J.A., 2011: *De vorming van het land*, Koninklijke Van Gorcum, Assen.
Databank Ondergrond Vlaanderen: <https://dov.vlaanderen.be>

Celis D. e.a. 2015: Prospectie met ingreep in de bodem aan de Smeelstraat in Sint-Huibrechts-Lille (deelgemeente Neerpelt), Aron-rapport 252.

VAN RANST, E en SYS, C (2000) Eénduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen (Schaal 1:20.000), Universiteit Gent – Laboratorium voor Bodemkunde, Gent.

VAN DE KONIJNENBURG, R., WIJNEN, J., JANSSEN, J., 2015, Archeologische prospectie Neerpelt (Sint-Huibrechtslille) Windmolenstraat, HAAST-rapport 2015-08, Bree, 2015 D/2015/12654/08

Digitale Bronnen

CARTESIUS: <http://www.cartesius.be>

CARTOWEB: www.cartoweb.be, www.ngi.be

GEOPORTAAL: <https://geo.onroenderfgoed.be>

GEOPUNT VLAANDEREN: <http://www.geopunt.be/kaart>

CAI: <https://Cai.onroenderfgoed.be>

<https://Loket.onroenderfgoed.be>

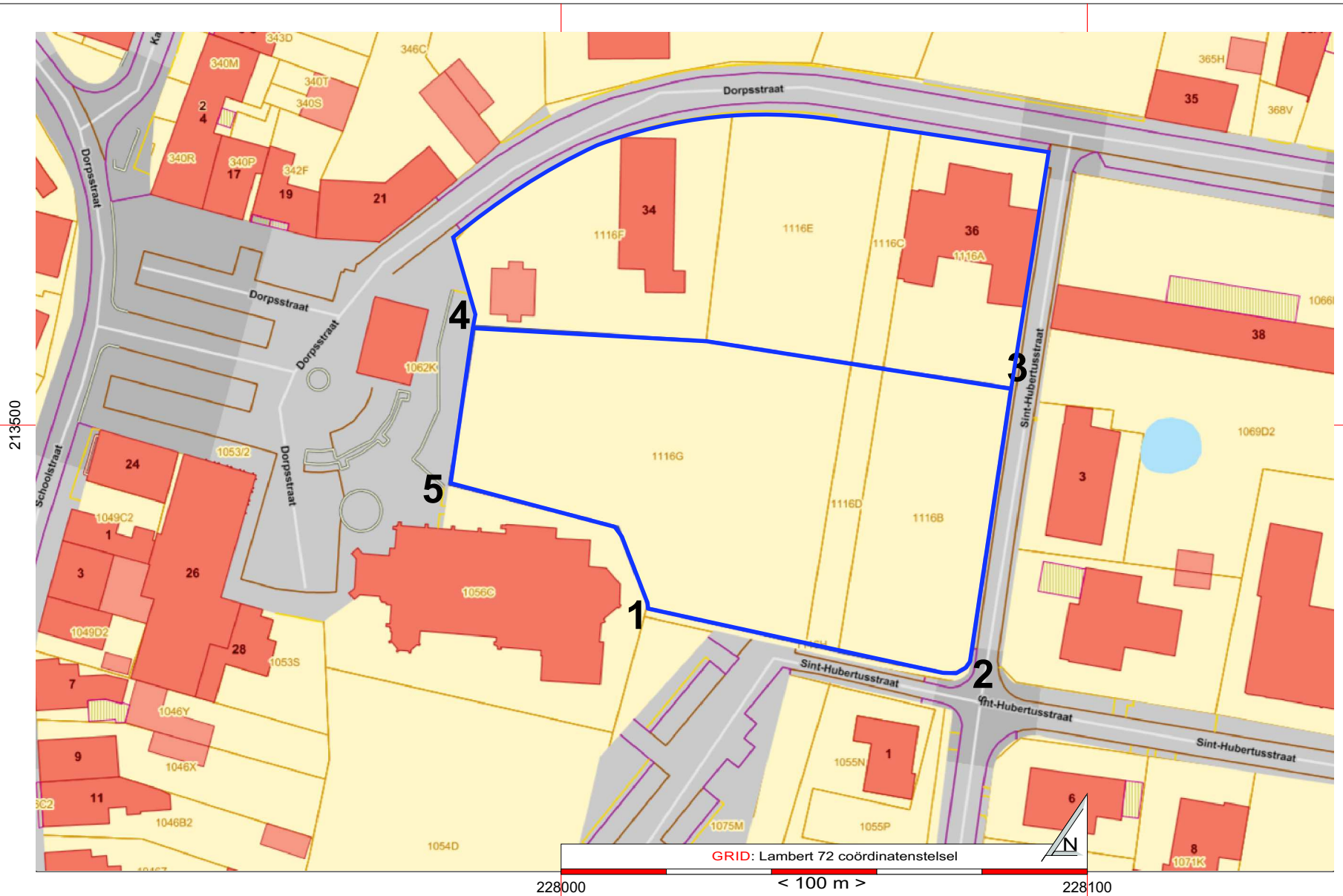
<https://onroenderfgoed.be> - <https://www.onroenderfgoed.be/nl/bescherming/vastgestelde-inventarissen/> en <https://www.onroenderfgoed.be/nl/bescherming/beschermde-onroerend-erfgoed/>

Figurenlijst

- Fig. 1: Bounding Box
- Fig. 2: Situering van het onderzoeksgebied op het kadasterplan, situatie 01/01/2018 (cadgis viewer grand public)
- Fig. 3: Situering van het onderzoeksgebied op de topografische kaart © NGI & cartoweb
- Fig. 4: Stroomschema archeologie bij bouwvergunningen:
- Fig. 5: het bouwplan gegeorefereerd © uau collectiv
- Fig. 6: opmetingsplan bestaande toestand met aanduiding in roze en rood van de te kappen bomen (groen ingekleurde bomen zijn te behouden) © uau collectiv
- Fig. 7: inplantingsplan kelder nieuwbouw op de percelen 1116g, 1116d en 1116b en aan te leggen wadi © uau collectiv
- Fig. 8: doorsnede van de nieuwbouwkelder zoals aangereikt © uau collectiv
- Fig. 9: funderingsdetail van de nieuwbouwkelder zoals aangereikt © uau collectiv
- Fig. 10: her aan te leggen doorgang op perceel B1116f
- Fig. 11: funderings- en rioleringsplan voor het gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f © uau collectiv
- Fig. 12: grondplan gelijkvloers gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f © uau collectiv
- Fig. 13: doorsneden van het gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f, bestaande toestand en details vloeropbouw © uau collectiv
- Fig. 14: doorsneden van het gebouw “wasblekerij” op perceel 1116f, bestaande toestand en details vloeropbouw © uau collectiv
- Fig. 15: zicht op de hoge, te behouden tuinmuur naar het projectgebied vanuit de St.-Hubertusstraat
- Fig. 16: Situering van het onderzoeksgebied op microschaal op het DHM DHMV_II_DTM_RAS_1M met aanduiding van de TAW-hoogtes © geopunt.be
- Fig. 17: Gedetailleerd terreinmodel op basis van de hoogtemetingen uitgevoerd door de beëdigde landmeter © uau collectiv © geopunt.be
- Fig. 18: Situering van het onderzoeksgebied op macroschaal op het DHM LIDAR_DHMV_II_DTM_RAS_1M © geopunt.be
- Fig. 19: Situering van het onderzoeksgebied op de hydrografische kaart © geopunt.be
- Fig. 20: detail uit fig. 18, digitaal hoogtemodel op macroschaal met aanduiding van de “geul” © geopunt.be
- Fig. 21: Profieltypefiches van de quartairgeologische regio waarin het projectgebied gesitueerd is
- Fig. 22: Het onderzoeksgebied op de tertiairgeologische kaart © Databank Ondergrond Vlaanderen.
- Fig. 23: Het onderzoeksgebied op de quartairgeologische kaart © Databank Ondergrond Vlaanderen.
- Fig. 24: Het onderzoeksgebied op de bodemkaart volgens Belgische Classificatie © Databank Ondergrond Vlaanderen.
- Fig. 25: Het onderzoeksgebied op de bodemkaart volgens de FAO WRB © Databank Ondergrond Vlaanderen.
- Fig. 26: Het onderzoeksgebied op de bodembedekkingskaart opname 2012. © Geopunt.be
- Fig. 27: Situering van het projectgebied op de Ferrariskaart. © NGI en Geopunt.
- Fig. 28: Situering van het onderzoeksgebied op detailplannen van de Atlas der Buurtwegen (ca. 1840). © Geopunt
- Fig. 29: Ter vergelijking met de Atlas der Buurtwegen, het projectgebied gesitueerd op het Primitief Kadaster (ca. 1830). © cartesius.be
- Fig. 30: Situering van het onderzoeksgebied op de topografische kaart van Vandermaelen (1846-1854). © geopunt.be
- Fig. 31: Situering van het onderzoeksgebied op het primitief kadaster en de topografische kaarten uit 1848-1853, 1872 en 1890 © cartesius.be
- Fig. 32: een selectie van **luchtfoto's van 1970 tot en met 2017** © Archief AGIV, 1970-10-16_18-2_73885 en geopunt.be
- Fig. 33: Situering van het onderzoeksgebied ten opzichte van de polygonen van het CAI toestand voorjaar 2018 © cai.onroendergoed.be
- Fig. 34: “Verstoorte zones” binnen het projectgebied.
- Fig. 35: Voorstel van inplanting van de landschappelijke boringen
- Fig. 36: Voorstel van inplanting van de proefsleuven

Bijlagen

plannr	Type plan	onderwerp	Analoog/digitaal	datum
1	Plan	Bounding Box	Digitaal	2018
2	Kaart	Kadasterplan	Digitaal	01/01/2018
3	Kaart	Topografische kaart	Digitaal	2009
4	Plan	Gegeorefereerd inplantingsplan van de nieuwbouw	Digitaal	2018
5	Plan	kelderplan en wadi geprojecteerd op het GRB	Digitaal	2018
6	Plan	kelderplan en doorsnedes (details fundering) - aanleg wadi, opp 555,49 m, diepte 80 cm	Digitaal	2018
7	Plan	Bomenbestand: te behouden en te kappen bomen	Digitaal	2018
8	Plan	fundering- en rioleringsplan en plan gelijkvloers verbouwingen blok A, voormalige wasblekerij	Digitaal	2018
9	Plan	doorsnedes verbouwingen blok A, voormalige wasblekerij	Digitaal	2018
10	Kaart	Digitaal hoogtemodel op projectgebiedschaal	Digitaal	2014
11	Kaart / Plan	Gedetailleerd digitaal hoogtemodel van het projectgebied op basis van de niveaumetingen uitgevoerd door de beëdigd landmeter (LHE)	Digitaal	2018
12	Kaart	Digitaal Hoogtemodel en terreinprofielen	Digitaal	2014
13	Kaart	Hydrografische kaart	Digitaal	2016
14	Kaart	Tertiairgeologische kaart	Digitaal	20..
15	Kaart	Quartaairgeologische kaart	Digitaal	20..
16	Kaart	Bodemkaart van België	Digitaal	19..
17	kaart	Bodemkaart WRB	Digitaal	2014
18	Kaart	Bodembedekkingskaart	Digitaal	2012
19	Kaart	Ferrariskaart	Analoog	1771-1775
20	Kaart	Atlas der Buurtwegen	Analoog	1845
21	Kaart	Vandermaelenkaart	Analoog	1854
22	Kaart	Primitief Kadaster en Topografische kaarten 1848 - 1890	Analoog	1826 - 1890
23	Luchtfoto	Opnames 1970, 1979-1990, 2005-2007, 2017	Analoog/digitaal	1970 - 2017
24	Kaart	CAI-uittreksel	Digitaal	2018
25	Plan	Verstoorde zone	Digitaal	2018
26	Plan	Voorstel inplanting landschappelijke boorpunten	Digitaal	2018
27	Plan	Inplantingsplan proefsleuven	Digitaal	2018

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtstille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 01: Bounding Box - Bron: www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd opp projectgebied 4900 m²

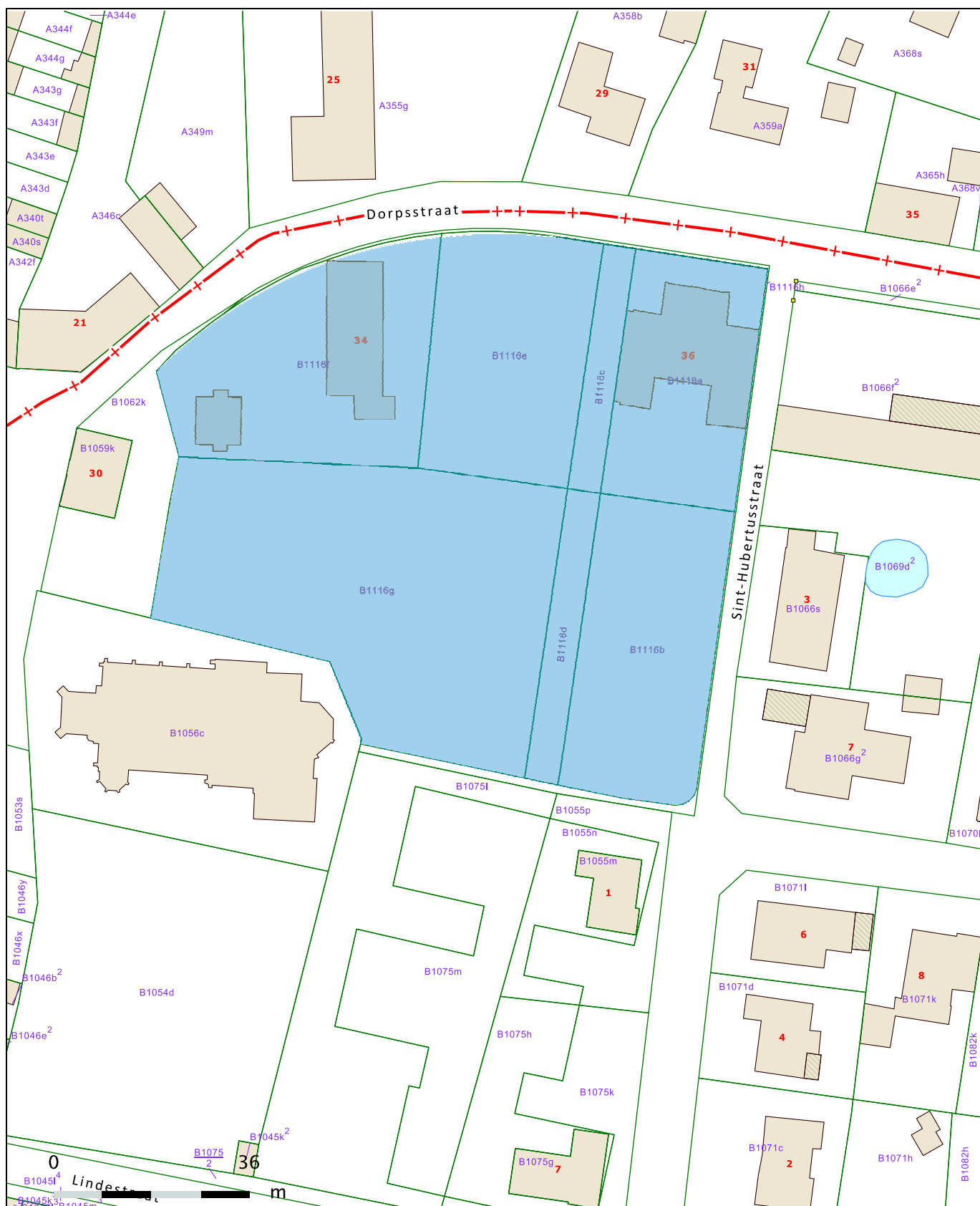

Neerpelt (St-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat

Gecentreerd op: NEERPELT 3 AFD/SINT-HUIBRECHTS-LILLE

Meest recente toestand

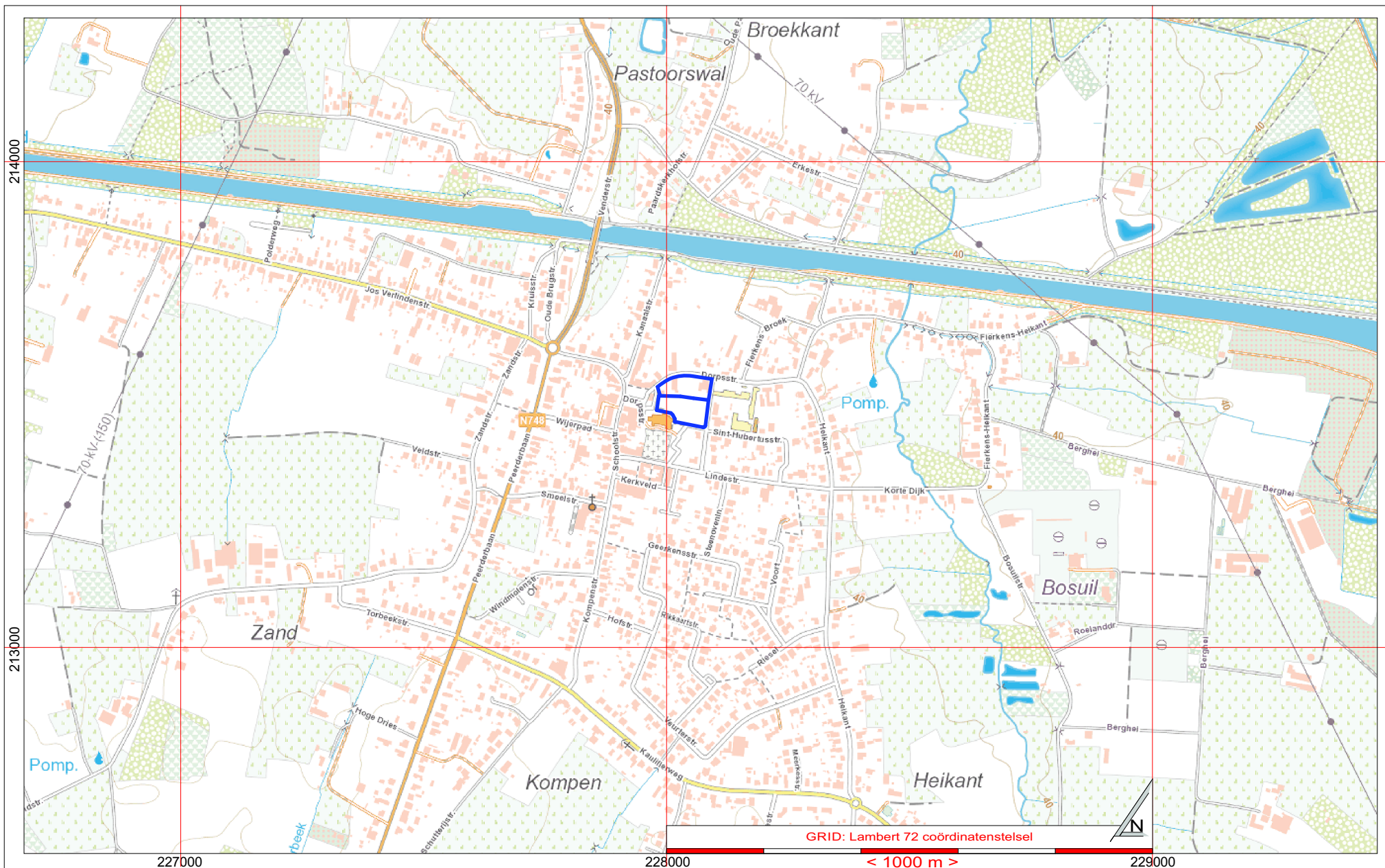
Schaal: 1/1000

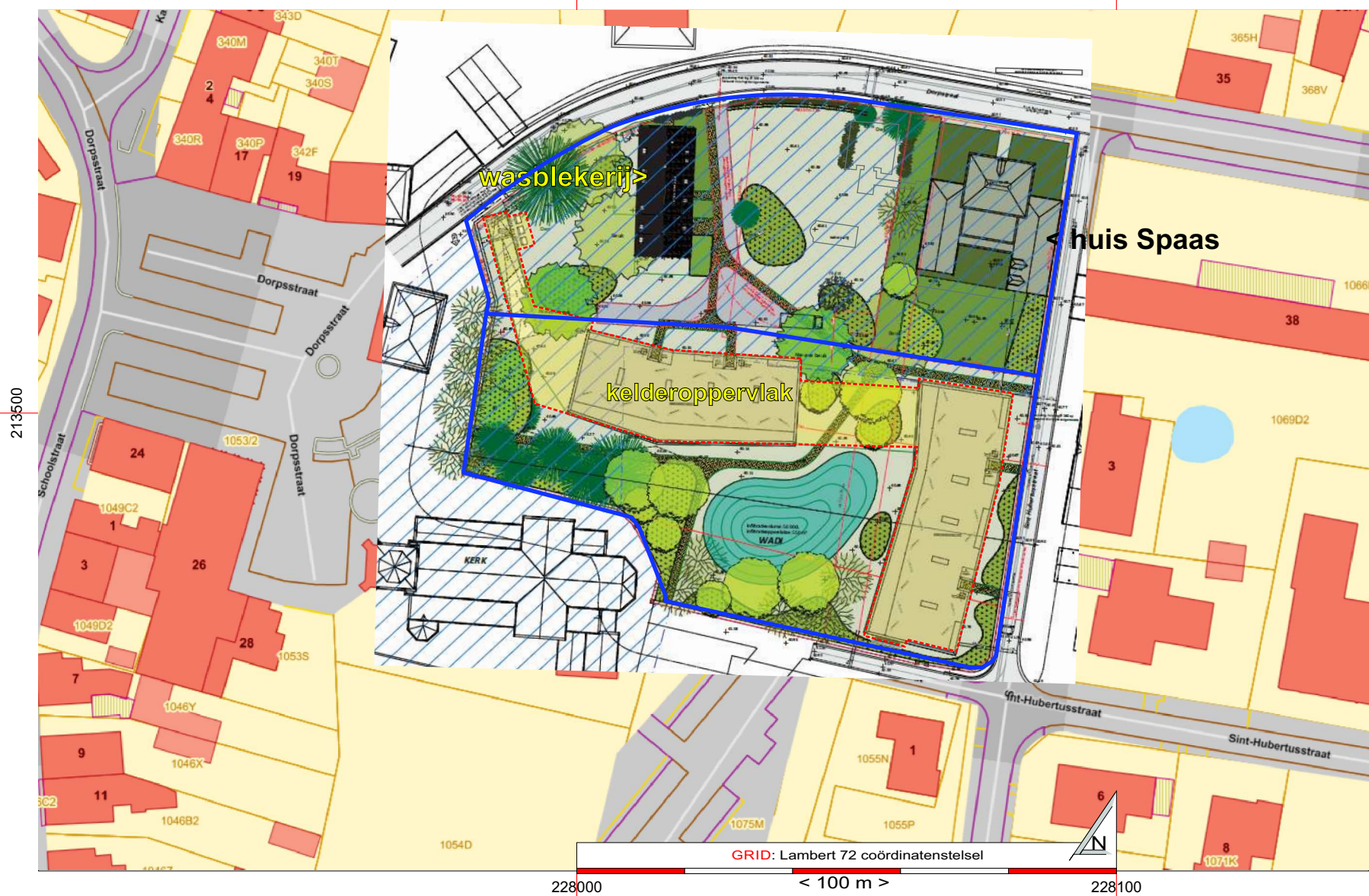

© 25/06/2018 - De AAPD is de auteur van het kadastraal percelenplan en de producent van de databank waarin deze gegevens zijn opgenomen en geniet de intellectuele eigendomsrechten opgenomen in de Auteurswet en de Databankenwet. Vanaf 01/01/2018 worden de gebouwen op het kadastraal percelenplan geleidelijk vervangen door een dataset beheerd door de gewesten. De AAPD zal dan niet langer verantwoordelijk zijn voor de voorstelling van de gebouwen op het kadastraal percelenplan.

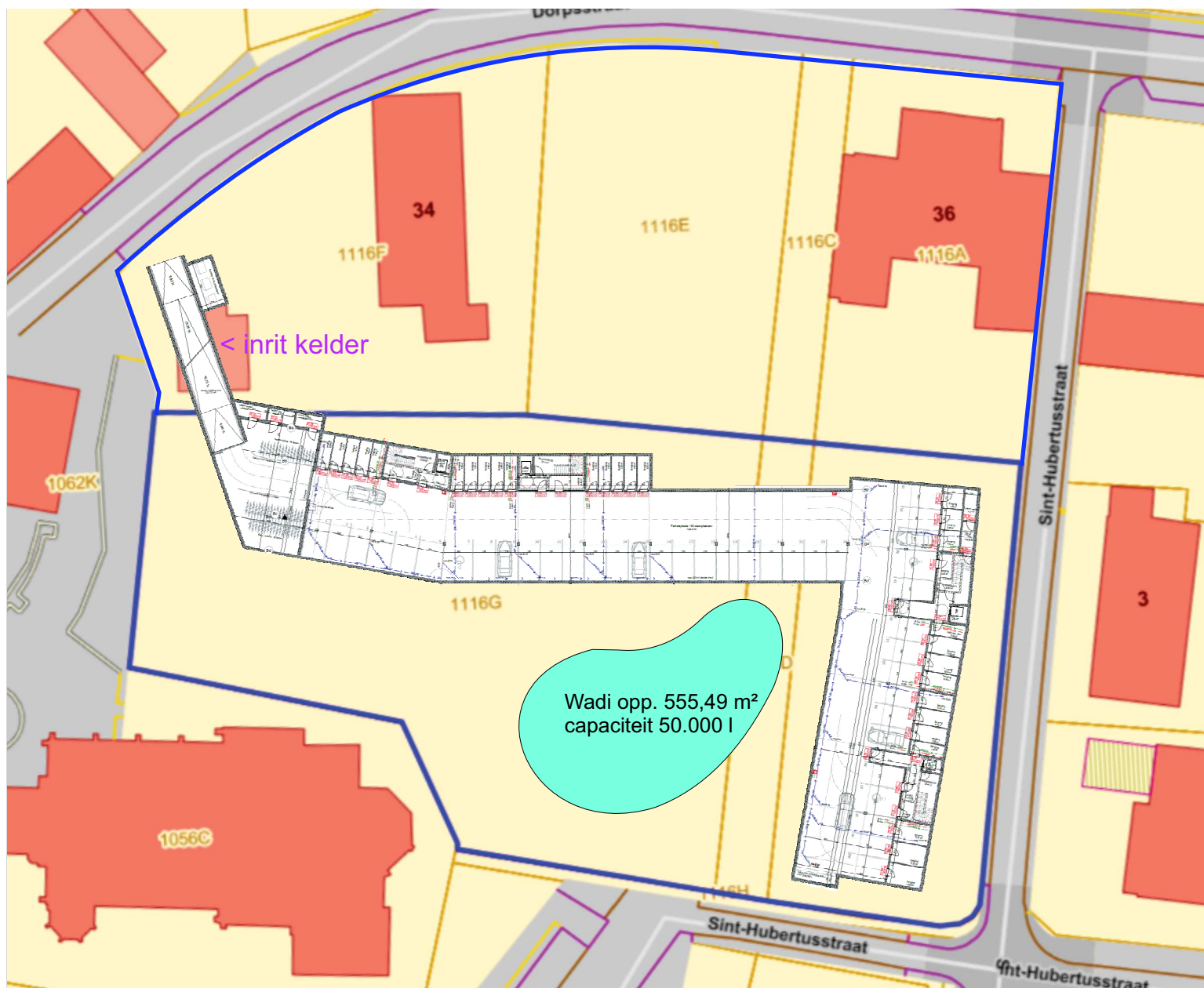

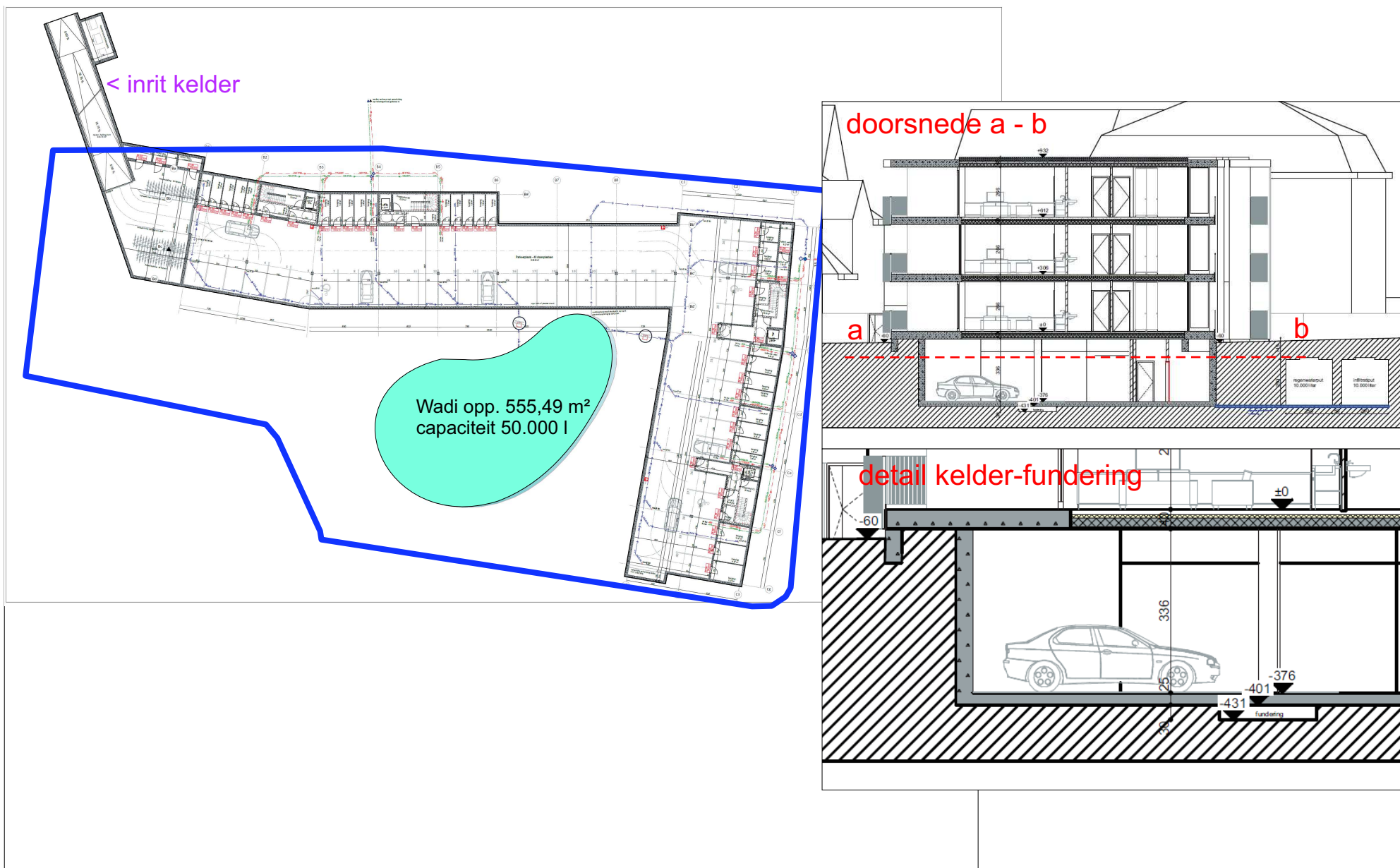
Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
Bijlage 02: Kadasterplan - Bron: cadgis viewer
Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw ingekleurd

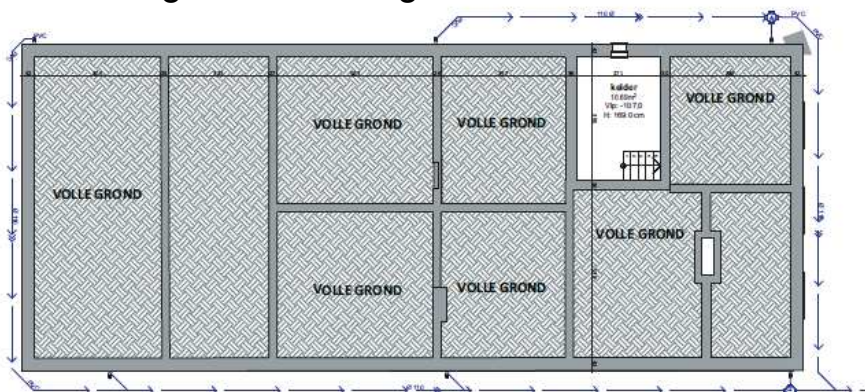

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtstille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 04: georeferereerd inplantingsplan - Bron: www.geopunt.be / uAu collectiv
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd, omtrek kelder rood omlijnd

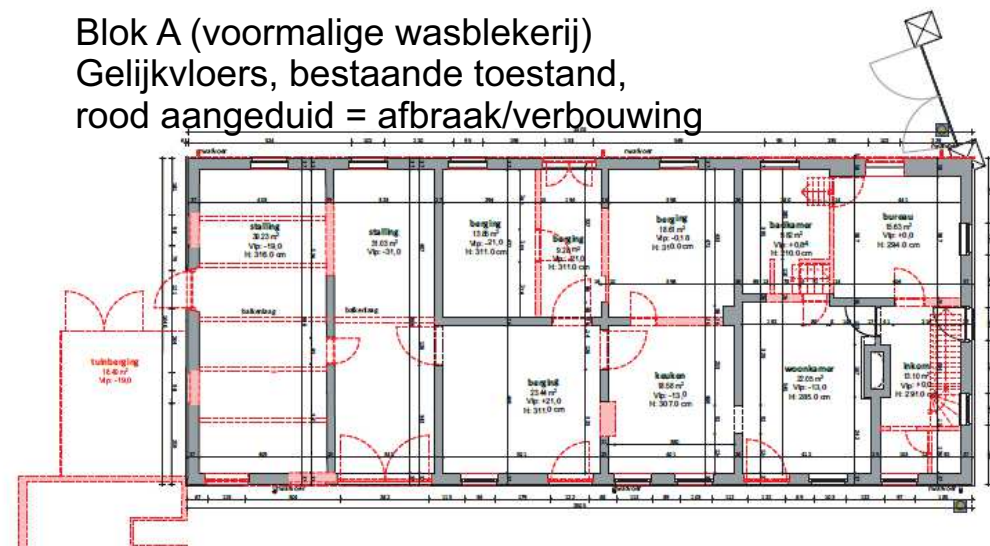
Blok A (voormalige wasblekerij)
Funderingen en riolering bestaande toestand:

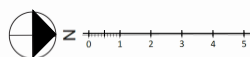
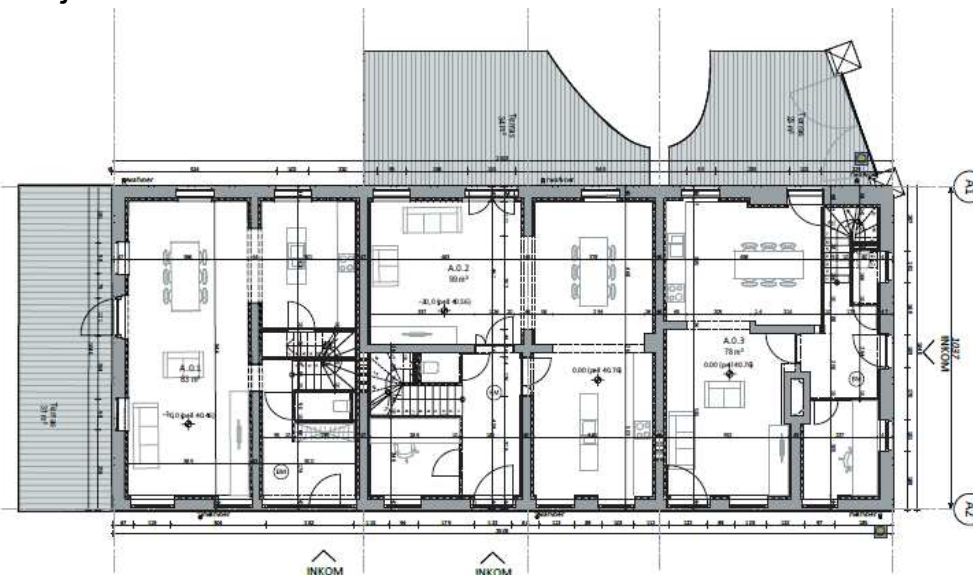
Fundering en riolering nieuwe toestand:

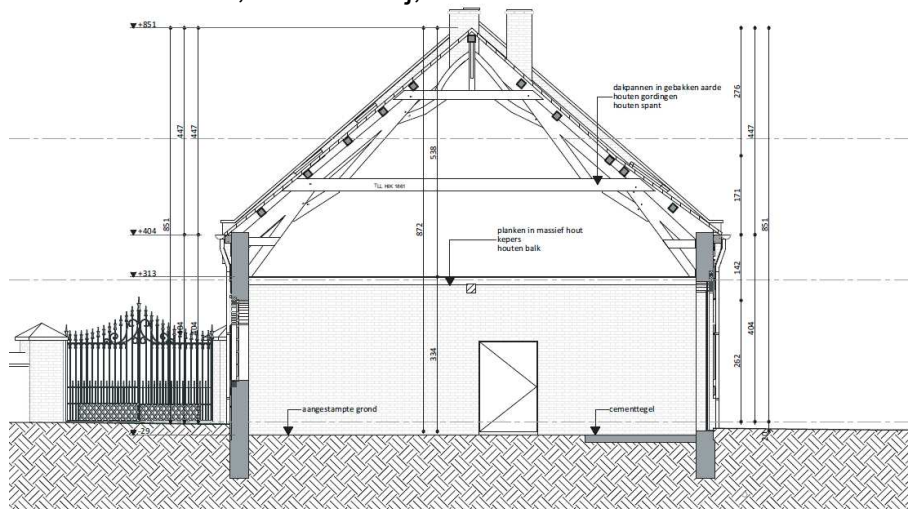
Blok A (voormalige wasblekerij)
Gelijkvloers, bestaande toestand,
rood aangeduid = afbraak/verbouwing

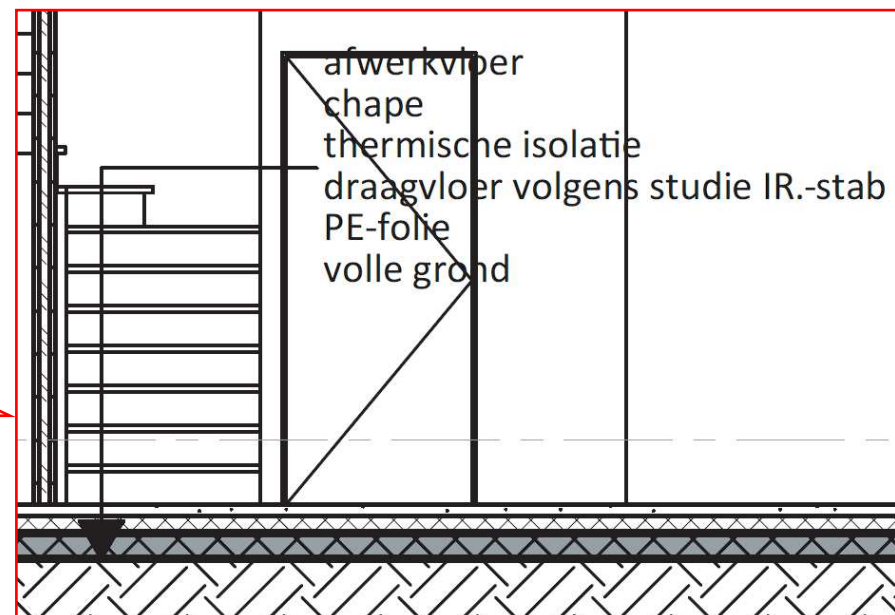
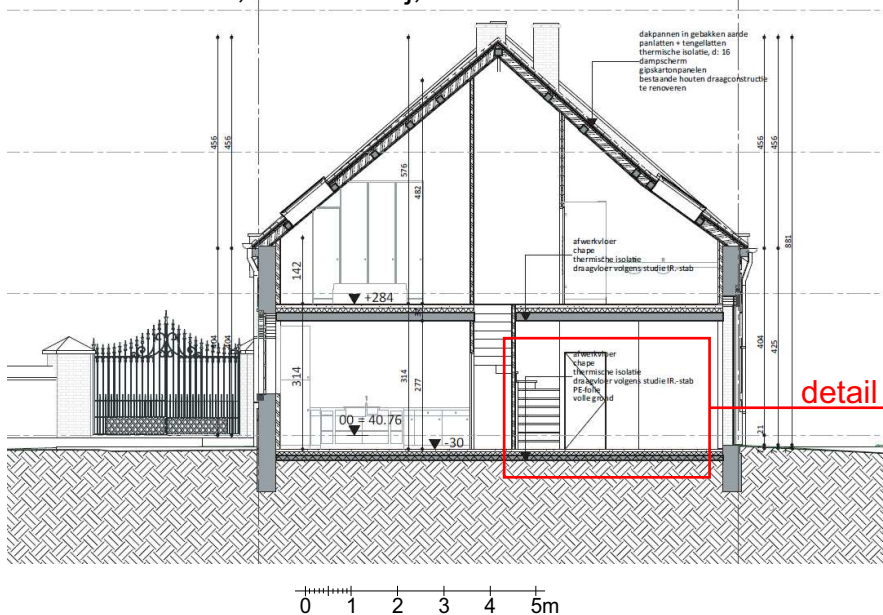
Gelijkvloers nieuwe toestand:

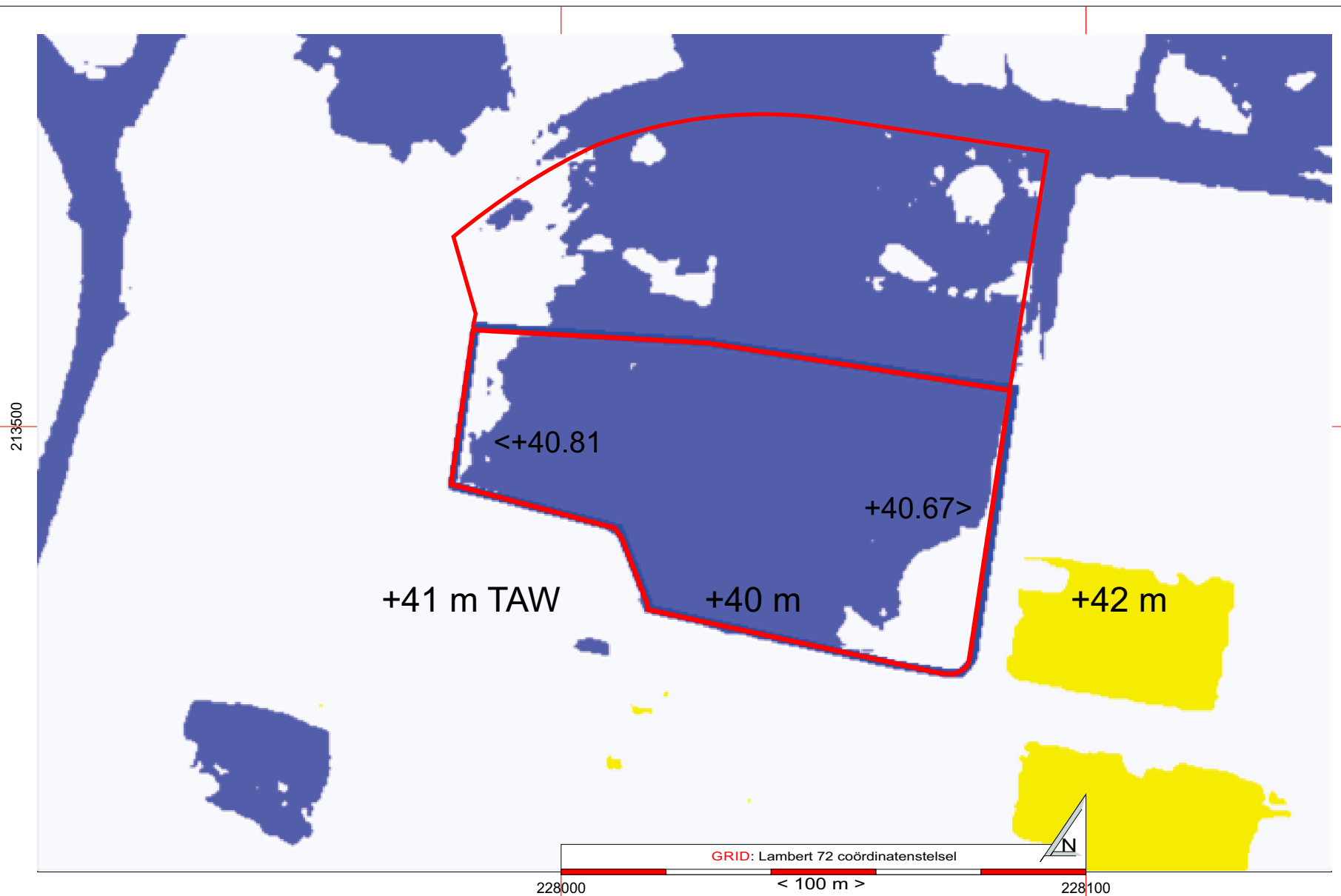

Doorsnede blok A, wasblekerij, bestaande toestand

Doorsnede blok A, wasblekerij, nieuwe toestand

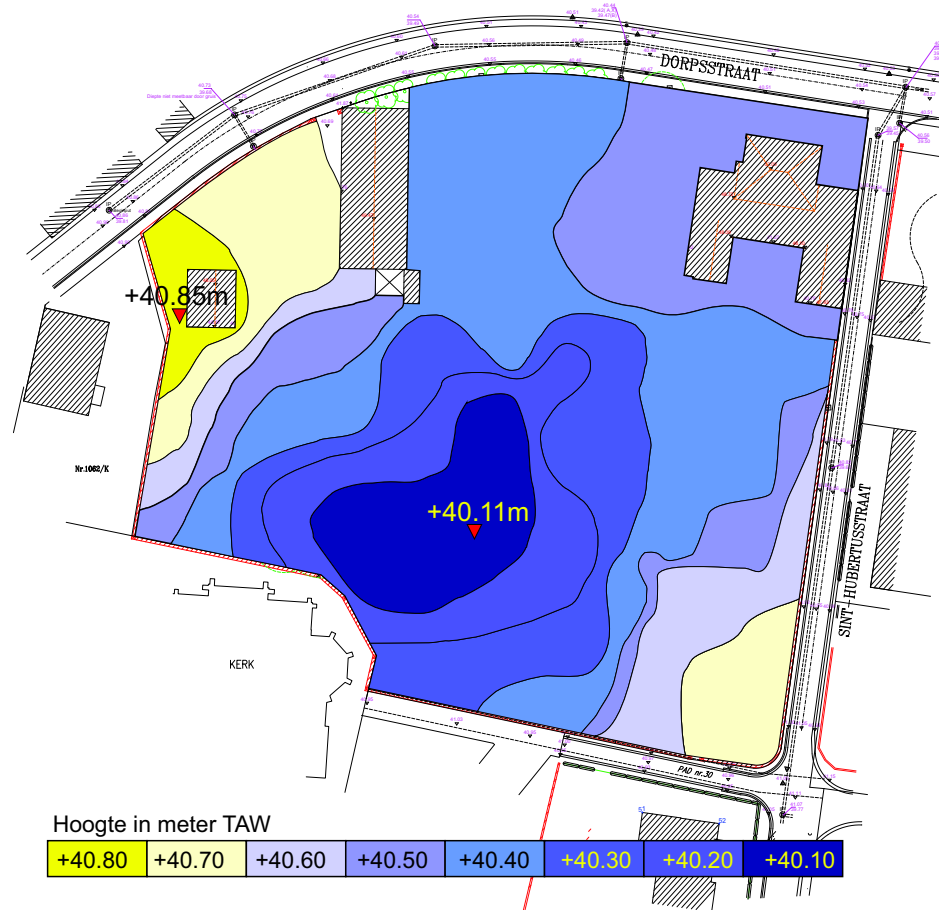

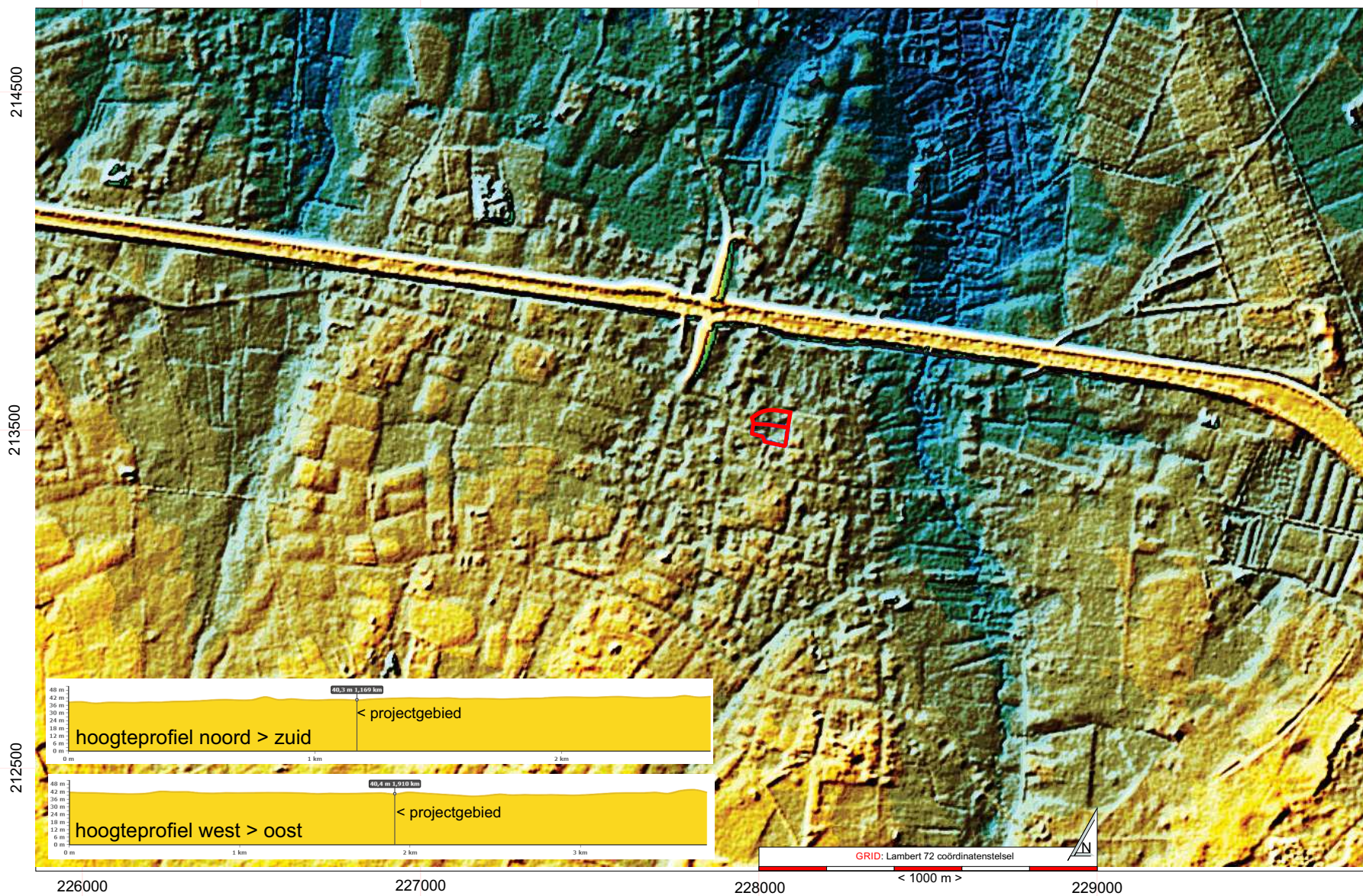
Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
Bijlage 10: Digitaal Hoogtemodel - Bron: www.geopunt.be
Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied rood omkaderd

Niveaumetingen terrein aangevuld met isohypsen

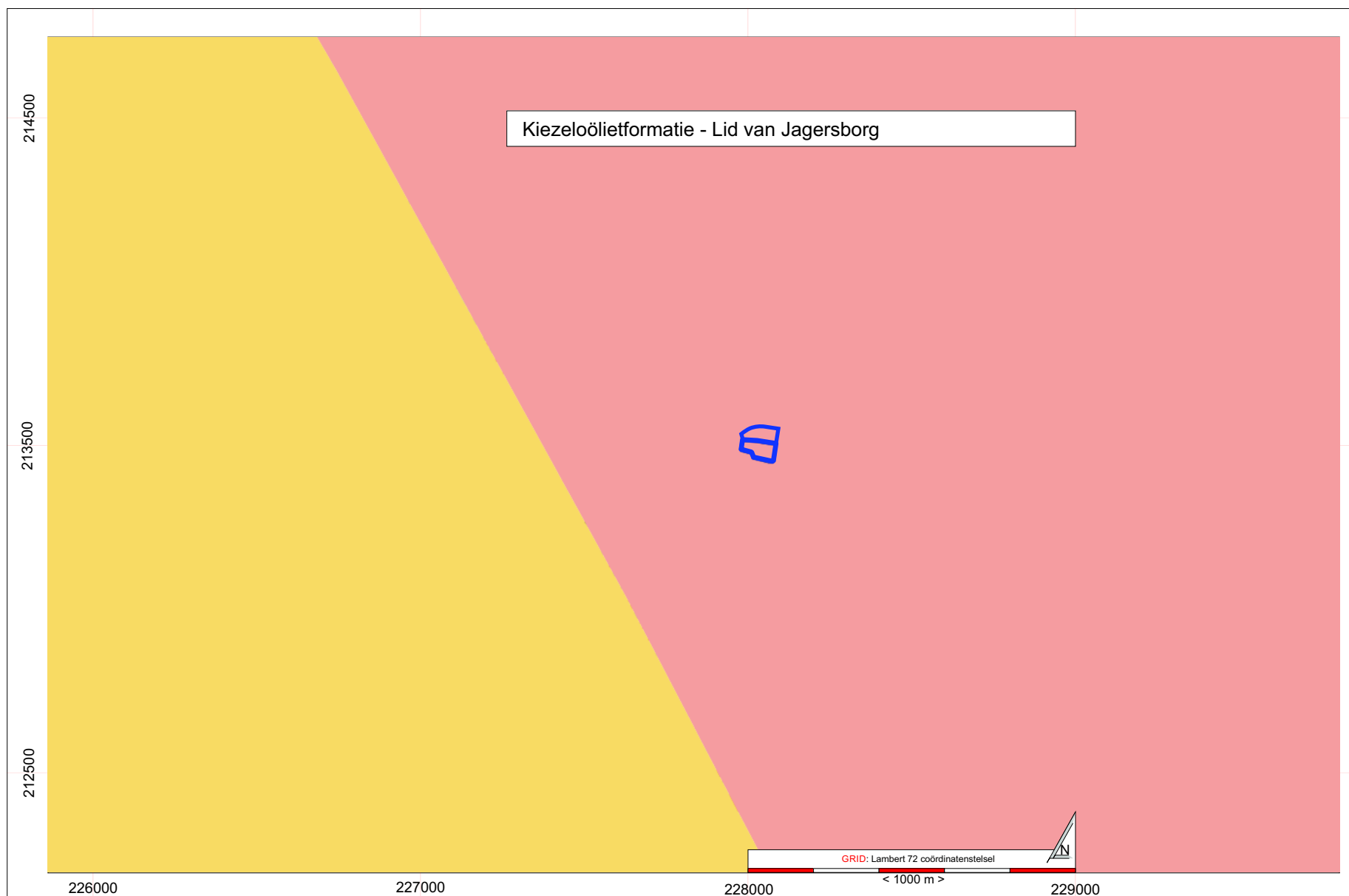

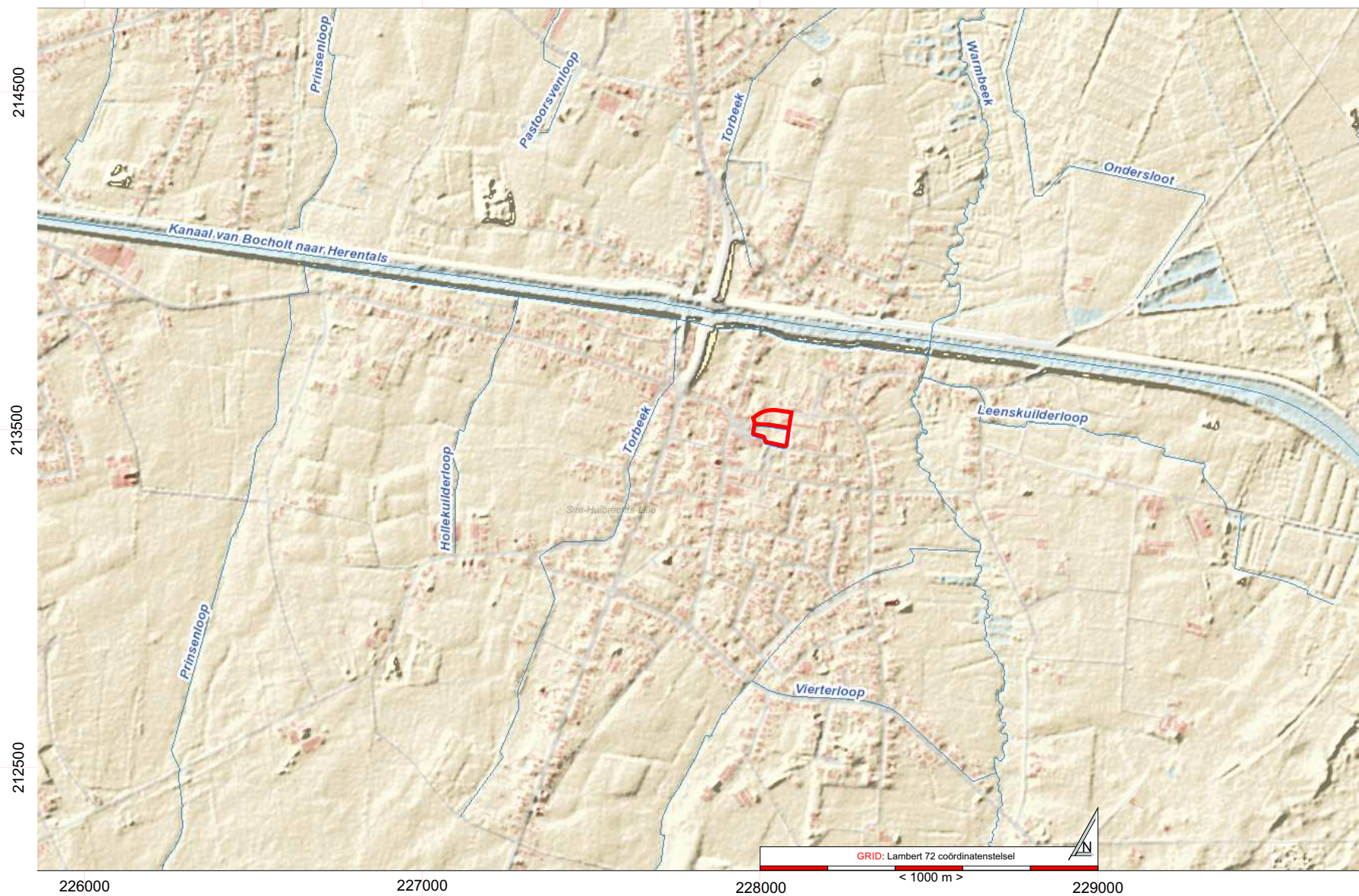
Niveaumetingen terrein met ingekleurde terreinhoogtes per 10 cm

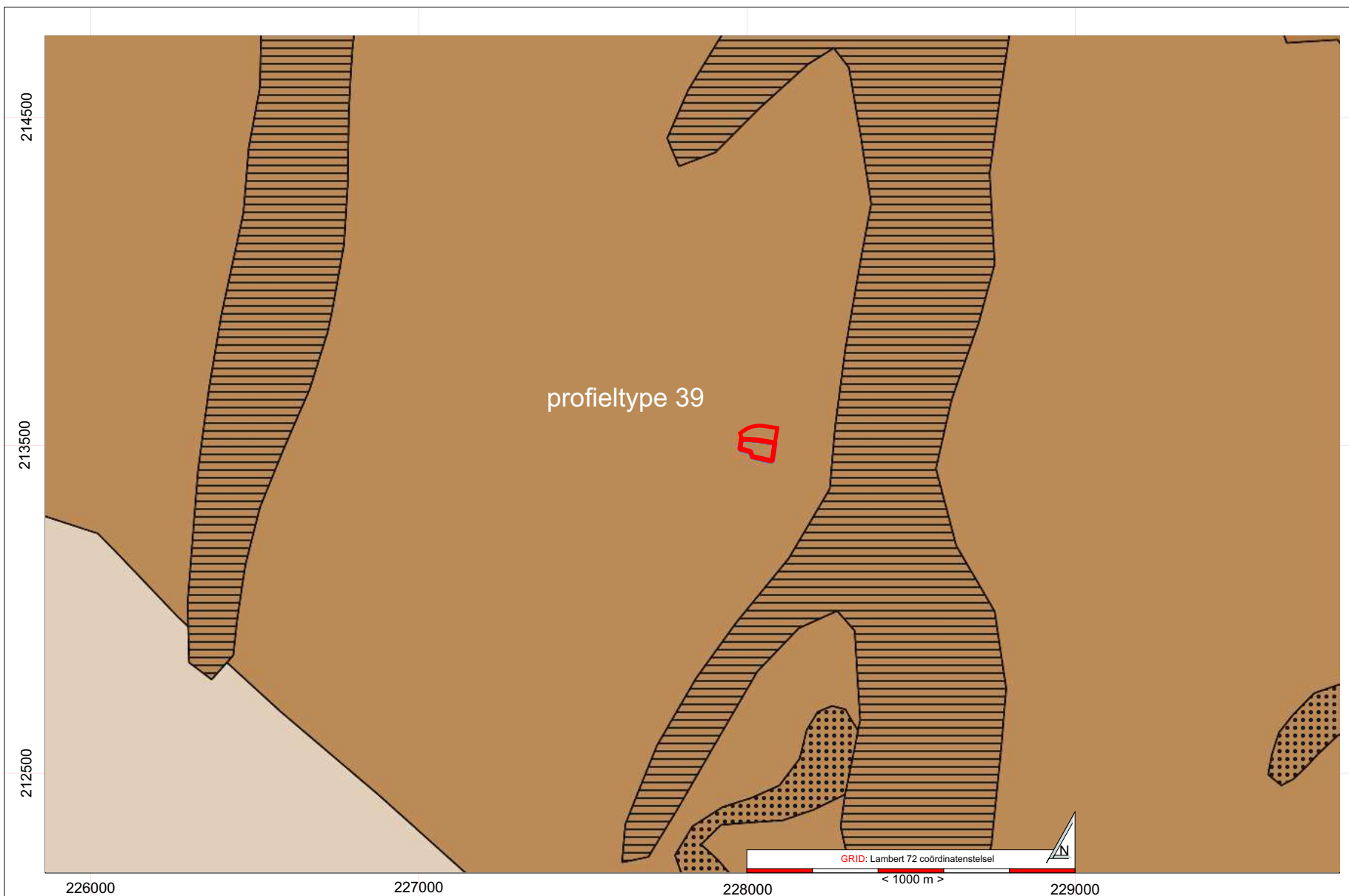

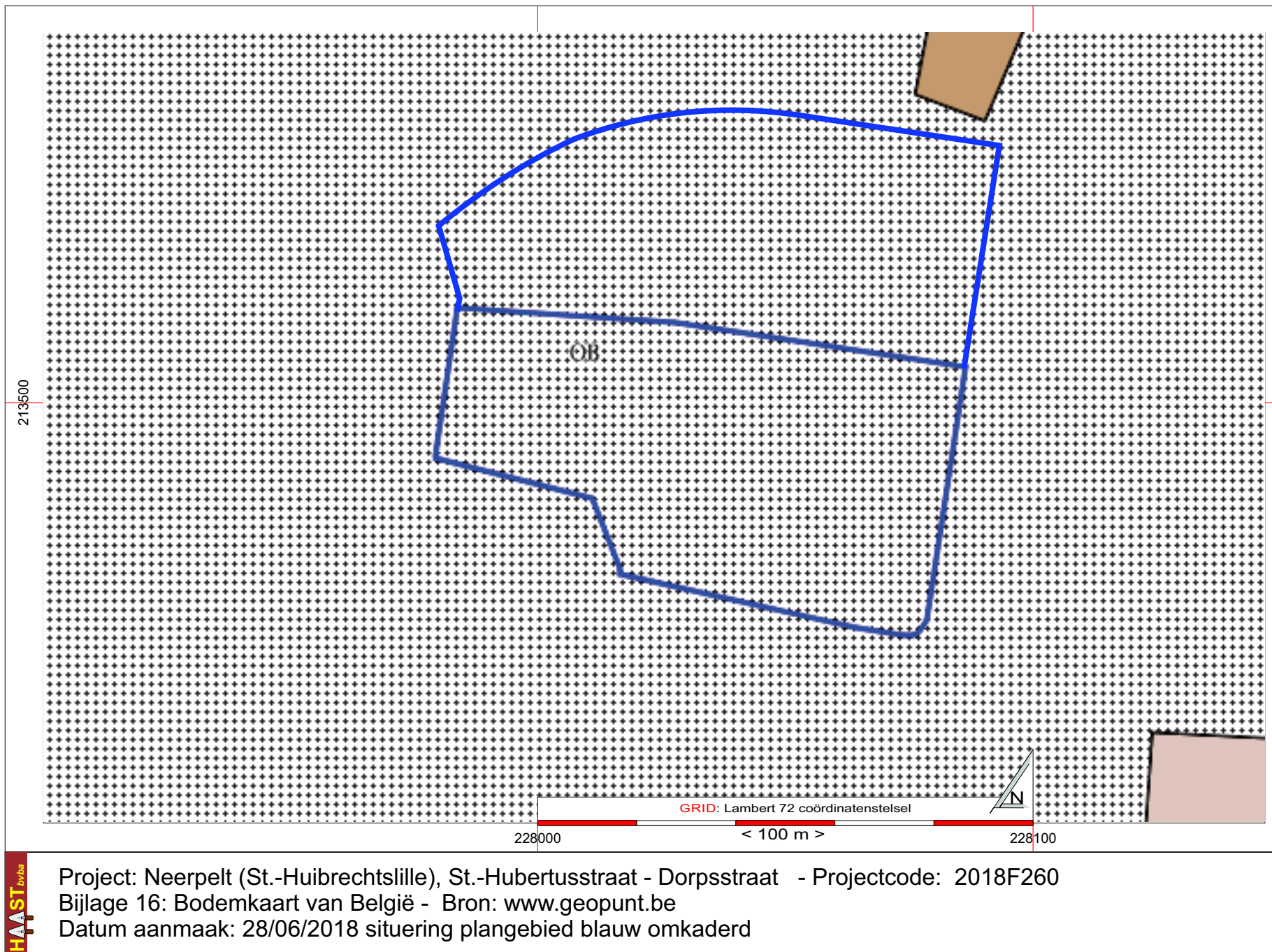
Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 12: Digitaal Hoogtemodel en hoogteprofielen- Bron: www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied rood omkaderd

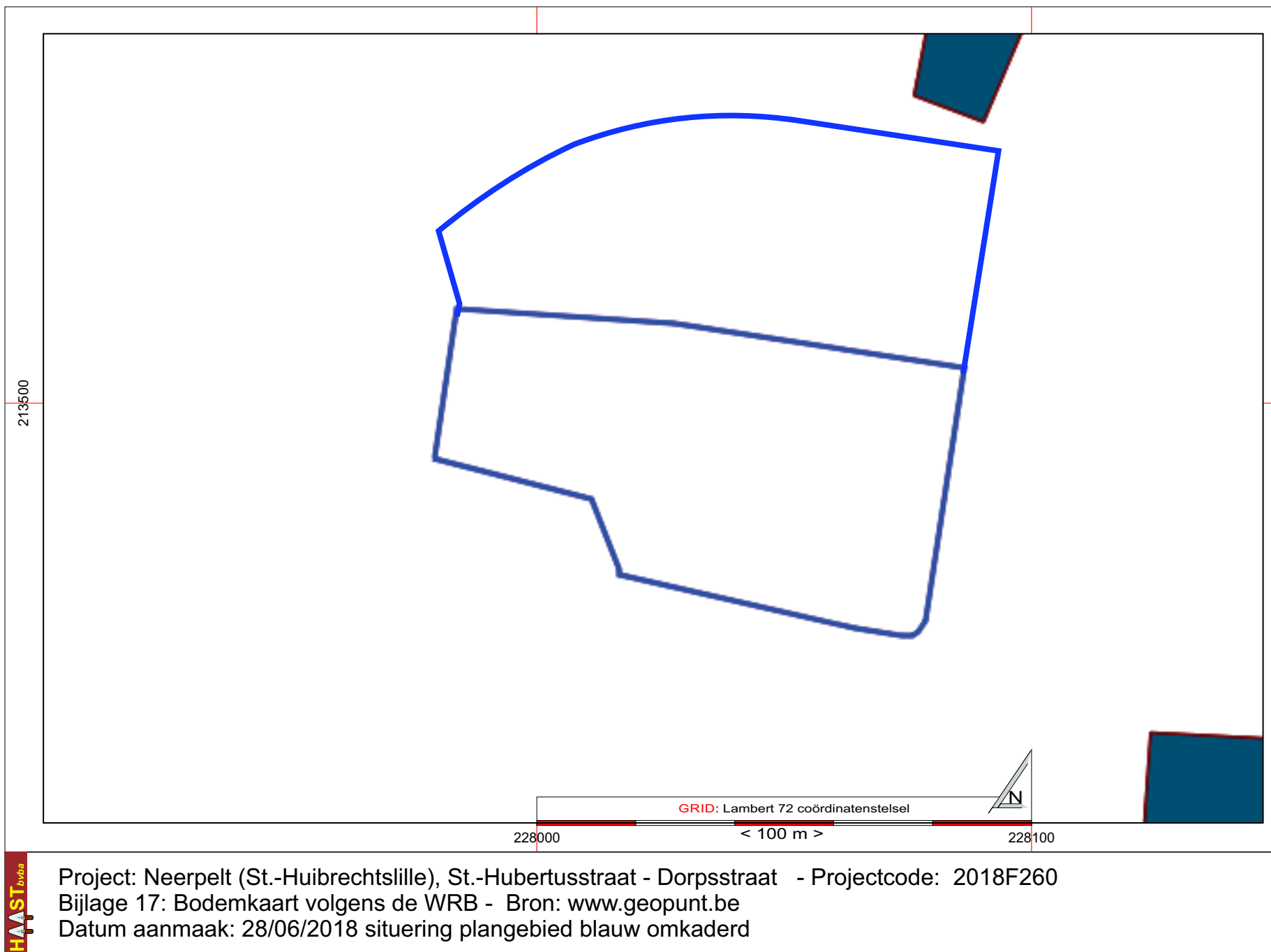

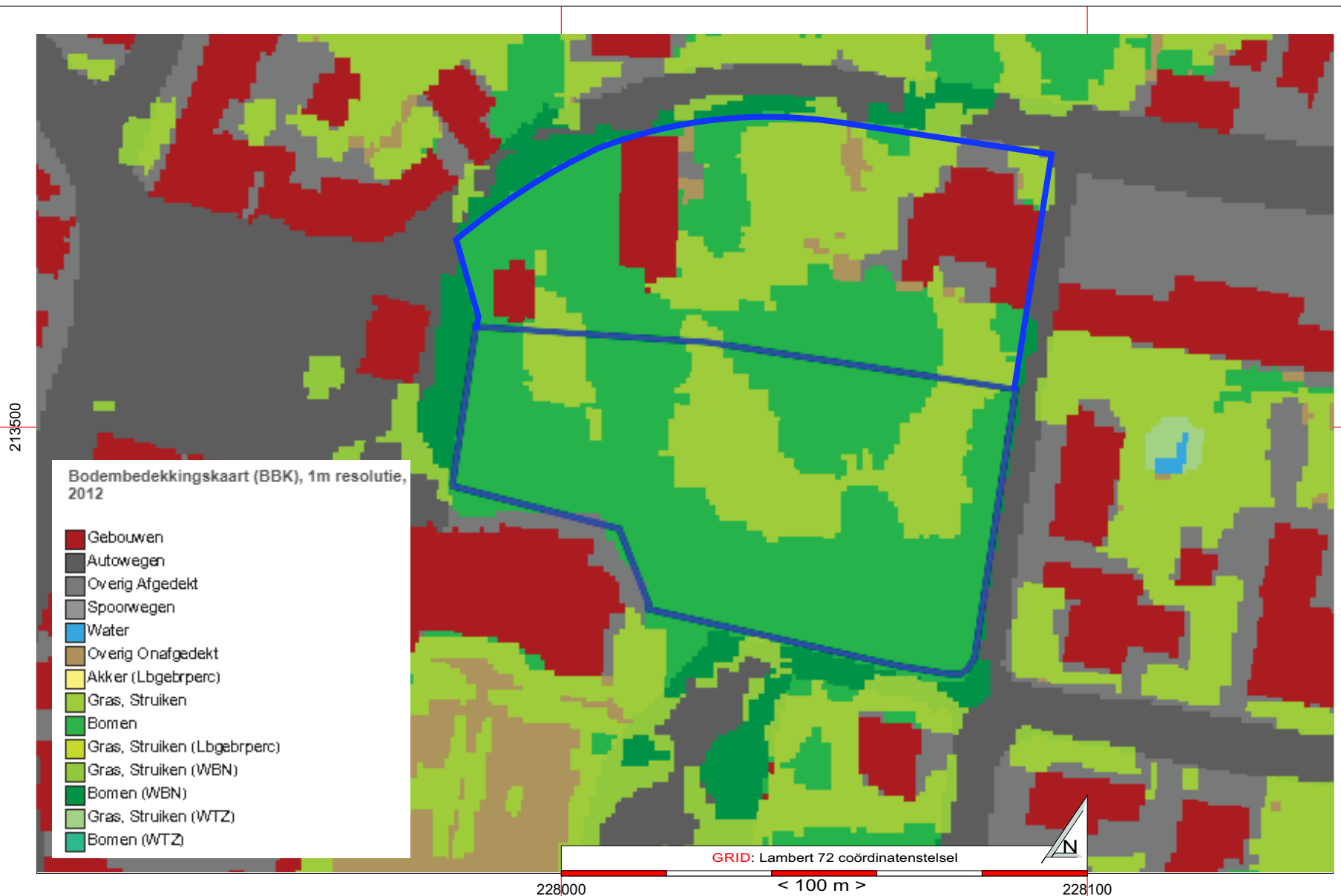

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 13: Hydrografische situering - Bron: www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied rood omkaderd

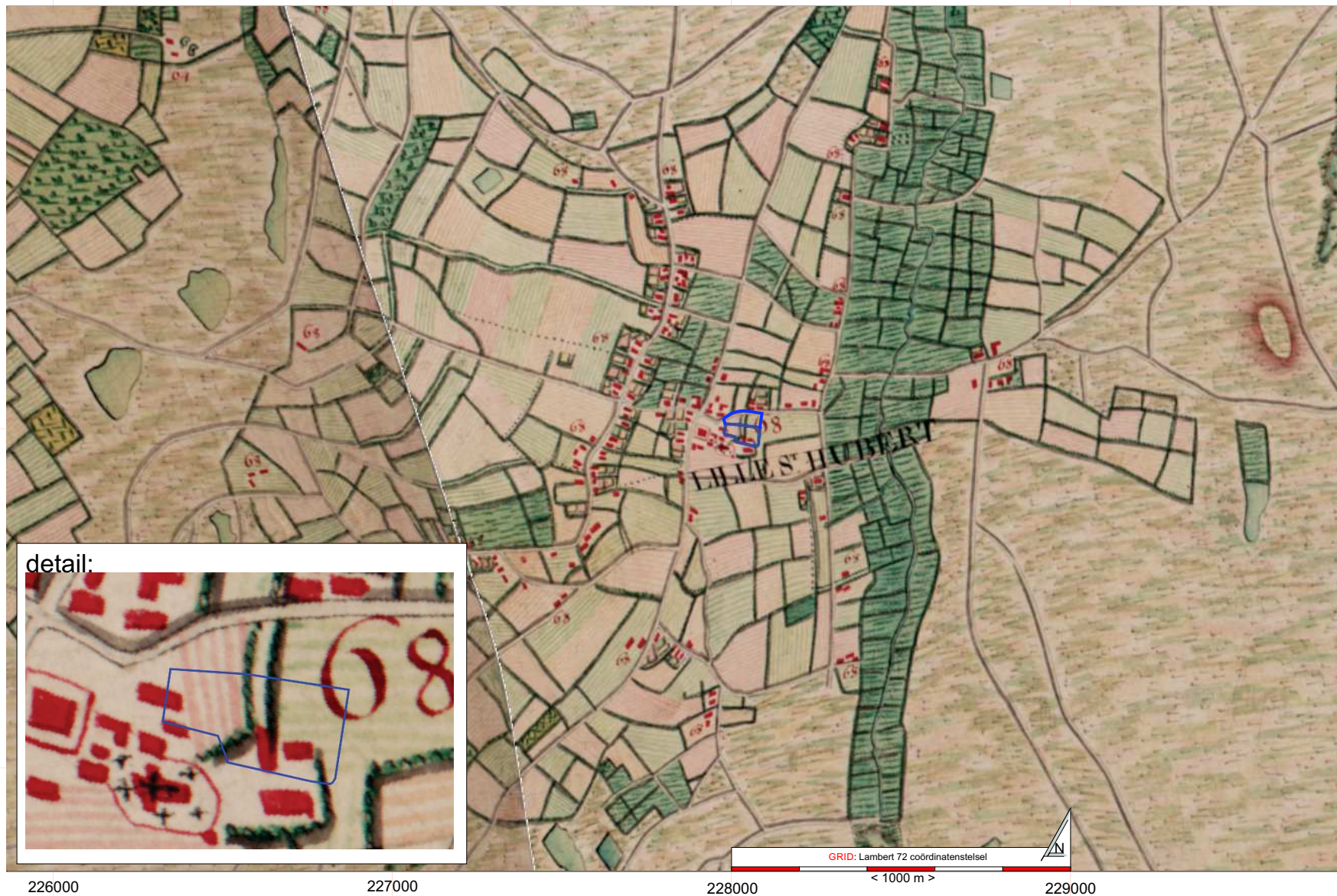

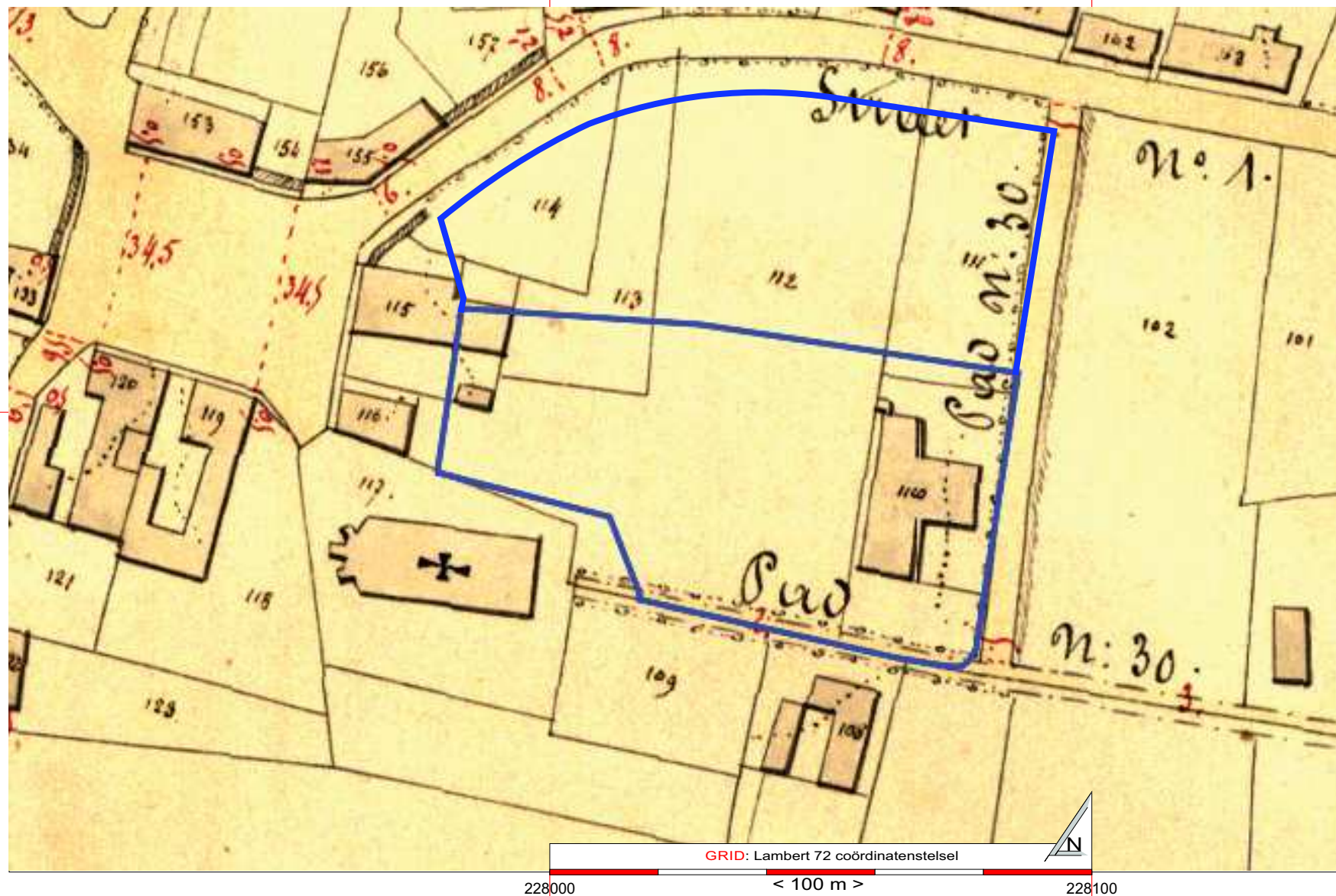
214500

213500

212500

213500

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
Bijlage 20: Atlas der Buurtwegen (1845) - Bron: www.geopunt.be
Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd

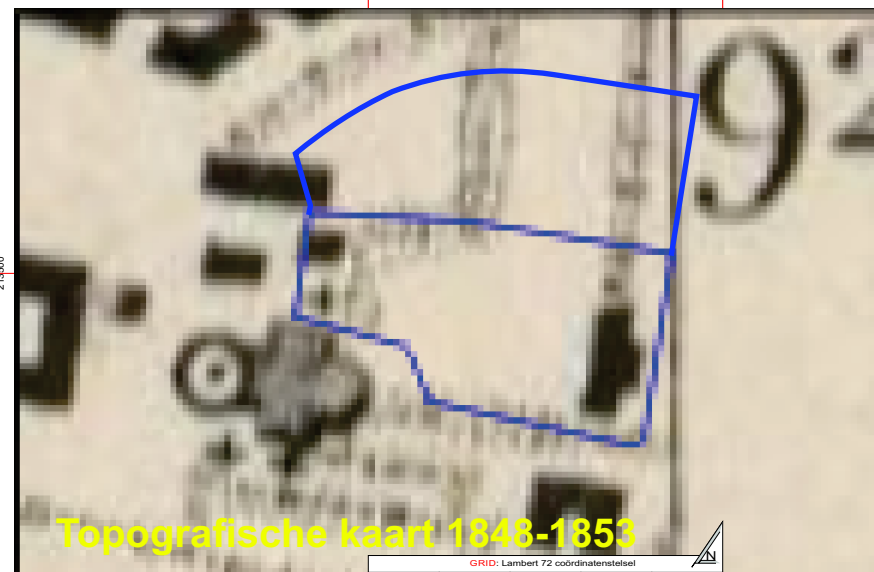
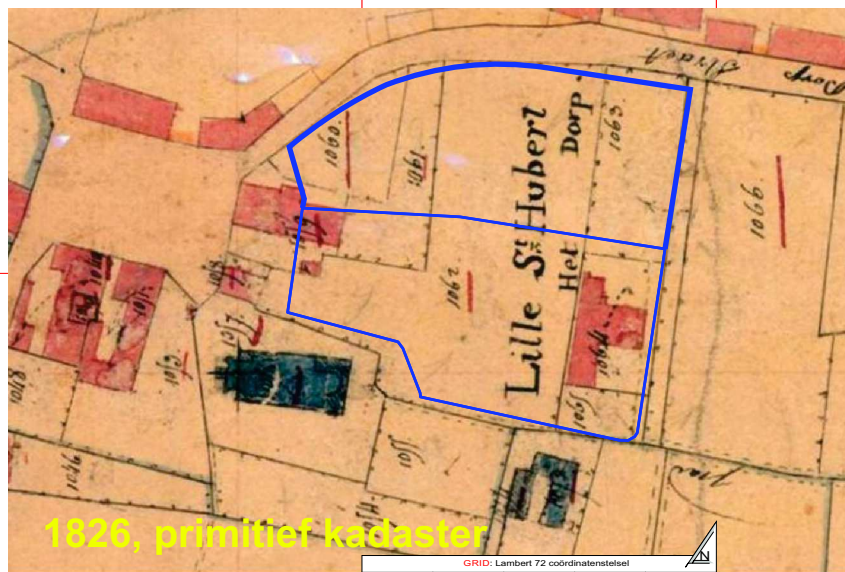
214500

213500

212500

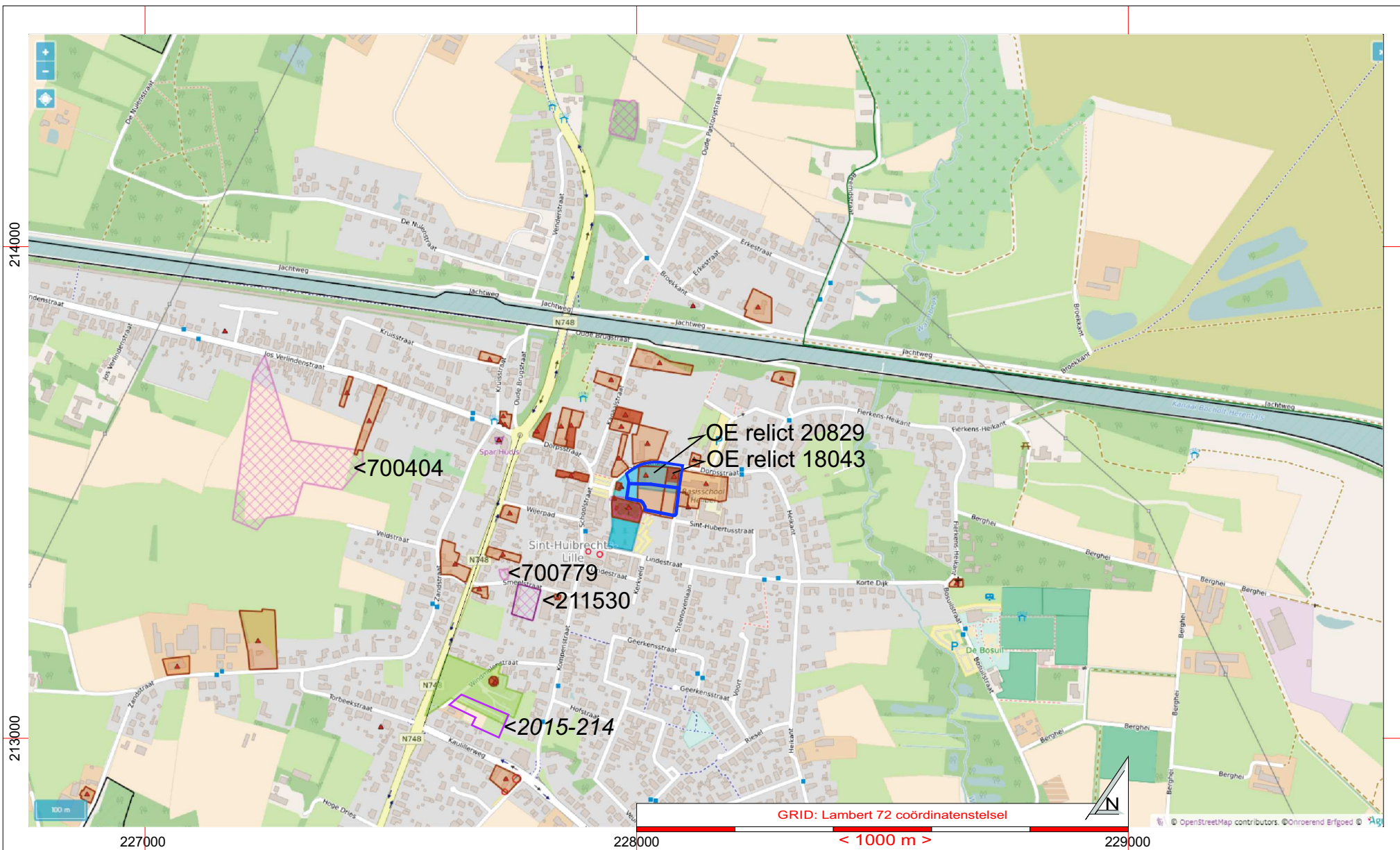

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtstille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 21: Vandermaelenkaart (1854)- Bron: www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied rood omkaderd

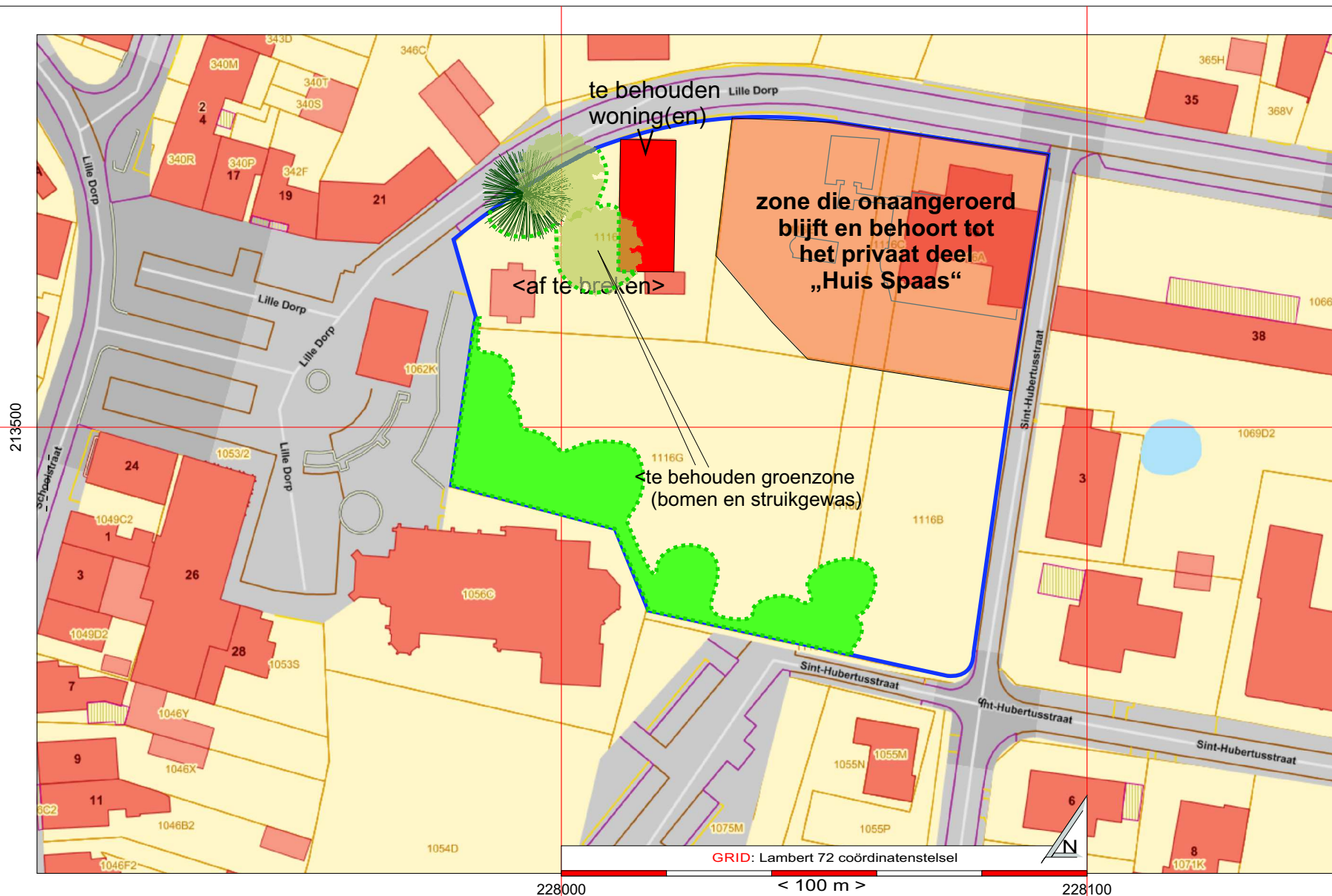

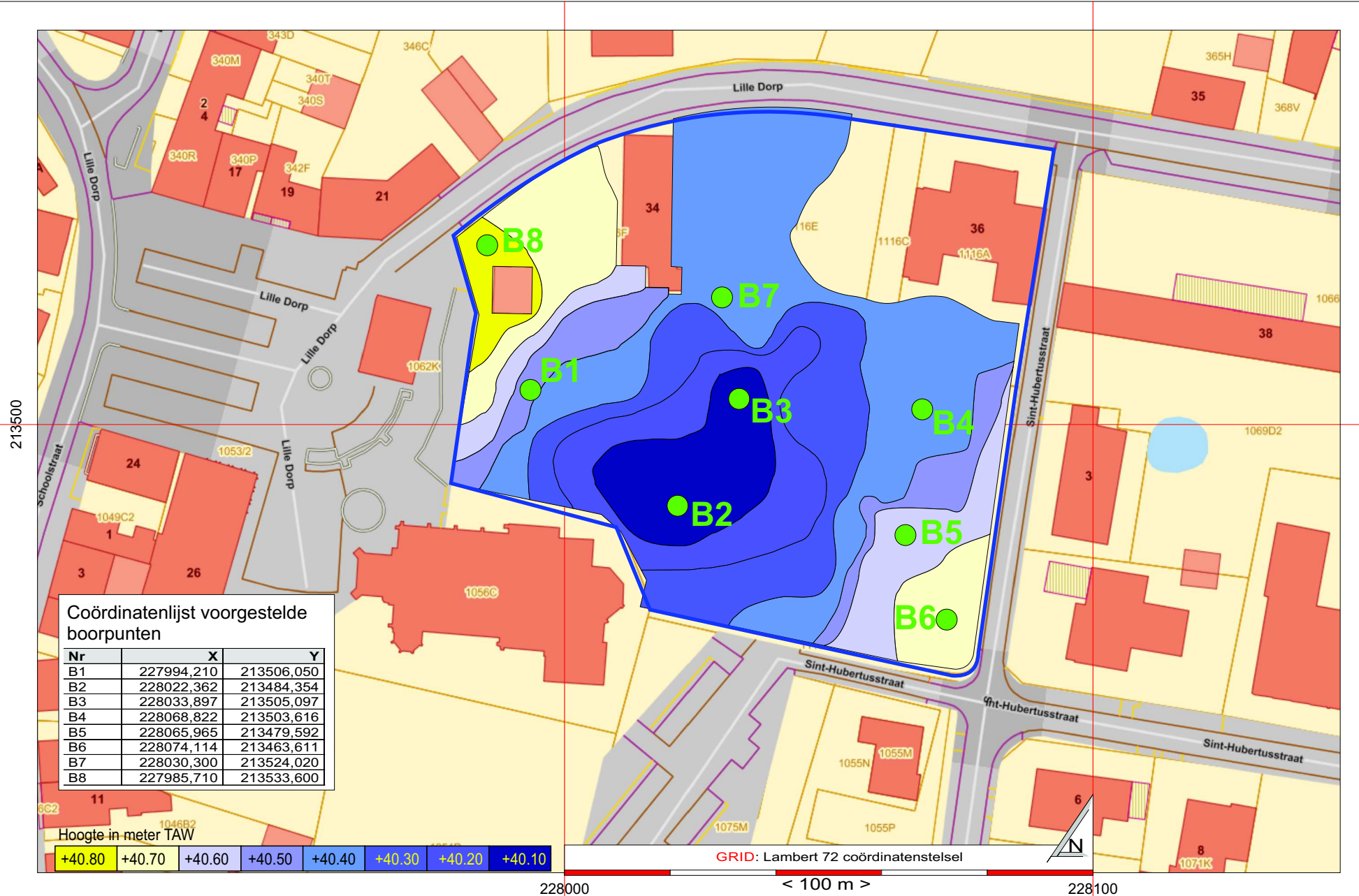
Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 23: Luchtfoto's, opnamejaren 1970, 1979-1990, 2005-2007, 2017 - Bron: AGIV-archief, www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd (AGIV, 1970-10-16_18-1_18-2_73885)

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtslille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 24: Cai-kaart, uittreksel - Bron: cai.onroerenderfgoed.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtstille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260
 Bijlage 25: Verstoorde zones, geen - Bron: www.geopunt.be
 Datum aanmaak: 28/06/2018 situering plangebied blauw omkaderd

Project: Neerpelt (St.-Huibrechtstlille), St.-Hubertusstraat - Dorpsstraat - Projectcode: 2018F260

Bijlage 26: voorstel inplanting landschappelijke boorpunten ●

door de beëdigd landmeter (LHE) - Bron: uAu collectiv - Datum aanmaak: 28/06/2018

213500

